

SOKOL AMERICKÝ

NUMBER 1.

VOLUME XXX.

Entered as Second Class Matter Jan. 14th, 1904, at the Post-Office at Chicago, Ill.

**ZVLÁŠTNÍ
VÝHODY**

poskytujeme
ct. sborům
sokolským
při objed-
náváních
sborových.

Dr. Kolacek & Co.
559, 561, 563 and 565 BLUE ISLAND AVE.
CHICAGO, ILL.

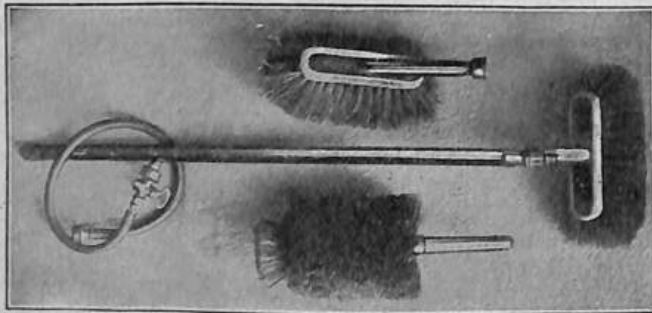
Největší ryze český střižní a modní zavod v Americe.

Úplný výběr zboží střižního, obleků pro pány i chlapce, žaketů,
pláštěnek, šálů, dámských klobouků, obuvi, nádobí skleněného,
porcelánového a plechového, karpetů, hraček, atd., atd.

**ÚPLNÉ
CVIČEBNÍ
OBLEKY**

pro žáky máme
velmi lacino.
Máme na skladě
pravé české tri-
kotové modré
kalhoty do cvi-
čení, též košile,
pasy a střevíce.

NOVÝ VYNÁLEZ KRAJANA,

Pište si o katalog, jenž vám zašleme zdarma, na českou společnost

jenž odstraní starý, ne-
praktický způsob při
umývání kočárů, povo-
zů a všech jiných po-
třeb, kde možno kartáče
použít. Nepoškrabe
vániš, čistá voda stále
přichází skrze dutý
držák, nedostanete na-
stuzení, ušetříte čas a
peníze, jenž platíte za
drahé houby. Pakli
vás váš obchodník neb
jednatel nemůže záso-
bit, objednejte si jej od
nás. Ceny mírné, ja-
kost zaručena, neb pe-
níze vrátíme. Vyrábíme
sprchové kartáče všeho
druhu.

**BAUMRUK FOUNTAIN BRUSH CO., 602 W. 26th STREET
CHICAGO, ILL.**

SOKOLSKÉ STEJNOKROJE.

SOKOLSKÝ KROJ CVIČEBNÍ.

J. J. Dvořák & Sp.

oděvní a zakázkový krejčí. 598-600 Blue Island Ave.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pasy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice, atd.

ČESKÉ LIDOVÉ KNIHKUPECTVÍ

BOH. PUBLISHING & IMPORTING CO.

347 východní 72. ulice — New York, N. Y.

Na skladě knihy všech nakladatelů českých, obrazy a díla umělecká. Hu-
dební a české. Knihy divadelní. Přijímá se předplatné na veškeré časopisy
periodické a noviny venkovské. Knihy antikvární se kupují neb vyměňují.

SVOJAN

Svobodomyšlný měsíčník, vydávaný Svobodnou Obcí v Chi-
cagu, redigovaný p. F. B. Zdrůbkem. Jediný spis toho druhu
v jazyku českém. Předplatné na jeden rok 80c. Všechny deset
až dosud vyšlých ročníků odebraných na jednou lze obdržeti
ve snížené ceně za \$5.00. Jednotlivé starší ročníky prodávají se po 60c jeden.
Dopíše si o jedno číslo na ukázkou na adresu: Alois Vanoucek, tisk. jednatel
Svob. Obce, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

JOSEF SÝKORA

lékárník a chemik

Jiho-záp. roh 72. ul. a První Ave.
NEW YORK

Oddělení předpisů.

Veškerá moderní zdokonalení. Veškeré nové
léky. Všechny léky jsou čerstvé a v nejlepší
léčivém stavu. Zvláštní pomůcky pro rychlou
a neodkladnou léčbu.

Naším cvičitelům!

**Cvičební večery na koni na
šir. — Sestavil František Kožíšek.
Cena 10c.**

Objednávejte buď u svých sborů neb
u jednatelů výkonného výboru N. J. S.

OBSAH

	Str.
Redakční úvahy	1
Náš první pokus	4
Nárek spoluvinníků	4
My a hry	6
Hlavní cíl Sokolstva	6
Dějiny Sokolstva Amerického (2 vyob.)	8
Pátý slet Všes. v Praze (dok.) (3 vyob.)	10
Za sletem (dok.)	11
Olympické hry	12
Nová hra Base Ballu	14
Cvičení prostrná Župy Záp.	15
Cvičení s tyčemi Župy Záp.	15
Z našich kruhů	16
Leden	19
Dopisy	19
Zápisy, protokoly, zasláno atd.	26

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXX.

CHICAGO, 15. LEDNA 1908.

Číslo 1.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Vstupujeme v třicátý rok naší N. J. S. a kdo sledoval činnost této organizace, kdo pilně četl od roku k roku ten list náš, jemuž zejména v poslední době, za našeho pořadatelství, snažili jsme se dáti ráz listu na dobu naší co nejlepšího, nemůže si pomoci a musí se zamyslet. Třicet let práce a skutků opravdových není žádná maličkost a těch čtyř let úsilovné námahy o povznesení listu na výši moderní (na vzdor hanobení, útisku a bagatelizování různými nepřáteli Sokolstva, štvání činovníků našich a pořadatelstva vůbec) mluví samo a to na každé té stránce toho listu, jemuž byli jsme poctivě a upřímně zasvětili všechny snahy své. Brali jsme se stezkou pravdy, neohlížeje se ani v pravo, ani v levo a sloužili nikoliv z prospěchu vlastního každé myšlenky volné, pokrokové a osvětovné. Usilovali jsme o sebekritiku a našich řad, bojovali proti každé barnumiádě, šarlatánství a pijavicím, proti každému humbuku at' již se děl v tom tak zvaném tisku českém a jiném, pod tou či onou zástěrkou, majíce vždy na zřeteli utužení, posilu a uzdravení českého člověka, opravdovou očistu českého života společenského a pokrok té naší věci výchovné, sokolské. Že narazili jsme brzy zde a brzy tam, kdož může se diviti? Jedno však máme vědomí, že přísně drželi jsme se stanov naší N. J. S., že i v dobách nejkrutějšího pronásledování, zkázy hmotné a poškozování i hanobení rodinného krbu našeho dovedli jsme pro tu PRAVDU ZJEVENOU státi pevně, neochvějně. I v pátý ročník náš jdeme přímo a se vztýčenou šíjí, nás nový tah lidí mravně kleslých, lidí maličkých, prolhaných, vyčítajících i ten kus chleba podaného, lotříků zběsilých, možků prodajných a péra kalného, nikterak nezastraší, jako nelekáme se žvlů zpátečnických a nijakých "spiklenců", již socialismus podle potřeby i na katolické brdo dnes narazí, aby zítra povídali nám o té jejich jedině "pravé" svobodomyšlnosti. Umlčet se nedáme a **jsouce za list zodpovědni jedině my a zase my**, těšíme se, že jestli nechce znát tak mnohý nepřítel, za to daleko lépe zná činnost naši v jednotě za tu řadu let široká sokolská veřejnost. Pracovali jsme tiše, klidně pérem, skutkem a ne jen slovem pouhým. Nové útoky na nás podnikané, nedáváme si ani práci, abychom vyvraceli, porážejí se samy a pak z jednoho a téhož špinavého jsou pramene.

Ubohá Slovač doma, ubohá Slovač americká. Jedno neštěstí, jedna pohroma sotva doma tam pod Tatrami stihla ten lid slovenský, neustále pronásledovaný sverepým Maďarem, již následovala pohro-

ma druhá, krveprolití lidí nevinných, lidí slovenských, mužů, žen a dítek v Červnové. Tu maďarská klerika kněžská potřísněna byla nevinnou krví obětí slovenských a to jen z toho důvodu, že lid ten utlačovaný, hnětený a utiskovaný dožadoval se svého práva, že vystoupil "za tu svou slovenštinu" a proti uchvatitelství maďarskému úřednímu i klerikálnímu. Kolik tu zůstalo ubohých sirot, vdov a kolik lidí zmračeno salvou na ostro vypálenou četníky do davu na povel tak zvaných "následovníků Kristových." Salvou vypálenou dříve, nežli ti hajduci zběsilí a pochopové úřední vyzvali ten lid vesnický, dobrý a poctivý v té malé Černové k rozchodu. Událost bezpříkladná! A hned na to následovalo pronásledování těch Slováků, kdož z Ameriky přišli na vlast starou se podívat, ba jednoho z boreců pátého sletu všesokolského pro nic a za nic uvěznil, protože dovolil si zazpívat píseň o "té chudobě slovenské", protože bratry své měl k zachování jejich jazyka mateřského. Sotva pak ta černá tiska byla usehla, již nová tu zvěst' smutná. Sotva zahájeny sbírky pro sirotky v Červnové, již na sta sirot, vdov a ubohých rodin slovenských rázem neštěstí ve Virginii a v Pennsylvanii v dolech postižených, dovolává se naší pomoci. Bratři slovenští byli vždy s námi, řady jejich sokolské jdou pilně v našich šlépějích, proto pomocť a zaveďte sbírky možnoli ve sborech. I sebe menší dar bude vítán a náš list již zásluku obstará a dary pošle na místo určení.

Známe osobně všechny sestry sokolky, jež sbor newyorský byl vyslal na pátý slet všesokolský do Prahy. Byly mezi nimi učitelky škol veřejných, deersky známých činovníků našich nejlepších, děvůsky tu ovšem v Americe narozené. "Chování jejich ani stínu neneslo po celou dobu jejich pobytu ve vlasti staré," tak napsal bratr Vaníček, tak liboval si i br. Erben a sám náš nejmilejší a přec vždy přísný Dr. Scheiner, měl jen slova pochvaly pro ty naše sestry nad jiné vyniknuvší, co zatím v listopadovém čísle pražského "Sokola" stojí doslovně:

"Američtí hosté naši zdomácněli ihned ve staré vlasti své: v Praze stihl jeden přátelský večer družný. Hromadné výlety do různých měst českých, Plzně, Budějovic, Kutné Hory, Písku atd., kdež všem připraveno bylo nejsrdečnější uvítání, zajisté hluboko utkvěly všem v paměti. Zejména krajanky americké těšily se všude obzvláštní pozorností. Nenucenost, samostatnost ve všem počínání — při tom však přesné zachovávání mezí taktu — vzbuzovaly

všeobecný obdiv i úctu. — Těžko loučily se s Čechami, bolno jim bylo opustiti Prahu — ač přece domů jely. Poslední dvě teprve koncem tohoto měsíce opravdu naposled se rozloučily. — Bud'te šťastny v zámořské zemi, zůstaňte však v srdcích svých věrnými vlastní matičce své, jež s pýchou povždy vzpomínati bude na zdatné dcery v daleké Americe."

Dejme tomu, že bylo by prайдou, že sestry naše jsou doutníkářky, tedy dělnice, dejme tomu, že náhodou se stalo, že tu či onde v nadšení a obdivu, aneb z radosti dobrosrdečná chuděrka, služka česká, ruky jim některé políbila, dejme tomu, že některý nadšenější studentík i na památku podpis si vyžádal, aneb francouzský gymnast jen jeden vlas — jaké neštěstí!! V tom praidu nadšení a rozradostnění zajisté daleko bylo lepším a vhodnějším, nežli někde v Plzni mazat "prazdroj", at' již v kroji, či bez, aneb v průvodu si zapálit cigaretu, na vzdor upozornění výboru sletového a uvítacího. A k tomu ještě více mohli bychom přidat, aby ty malichernosti vypadaly co nejhroznější, mohli bychom i "přibarvit" zde na "červeno", tam na "modro" a bylo by věru radost čísti. Jenže list náš vždy a za každých okolností a ve všem na pravdu se obmezuje, "trávy růst ještě neslyšel," na pohádky si nepotrpí a přeje i bratřím z druhého tábora v roce novém všechno dobré. Vášnické stranictví by nám neslušelo, vadit dovedou se děvečky a respekt sotva bychom si získali vzájemný, kdybychom chtěli se řídit dle toho co napsal "Borec" v čísle prosincovém. Urazil ty naše sestry pisatel tak, že jestli chce mít nároky na název "gentleman", dobře učiní, když napíše jim přímo a osobně pár řádek pokání. Může psát na tajemníci sboru jejich, jet' v listě našem úplná, a při tom, může zároveň vysvětlit proč tak mnohá "vlastenecká" honorace v Čechách od jemnostpaní až po nejmenší jemnostslečinku, pod paní mistrovou přes "botstvo" a jiné výrobky, až do paní professorové, doktorové, oficiálky a jiné, tak mnohá žel, brebentila v domě otců svých a veliké vlasti naší české, ve zlaté, slovanské Praze i k našim sokolkám "po německy". Dále bude moci vysvětlit proč vedle tohoto kastovníctví panuje tam leckde tak "ohebná páteř", proč ta někde předstíraná "svobodomyšlnost" a "pokrokovost" přestává hned s nějakým tím titulem aneb u věcech "posledních", proč každý ten "služebný duch" dovede ruce líbat, poklonkovati a kde zůstala kázeň těch, kdož místo na prostná šli jednoduše do tribun, nemluvě ani o mnohých projevech "bratrství" těch našich z Ameriky, již náhodou mají "červenou košili." My dojistu nechceme živiti svárů, nám netřeba se hrdit, jestli opravdu za jednou jdem myšlenkou a ku stejným cílům výchovným. Protož vejděme do sebe, bijme se v prsa svá a nepišme, jakž každý senační plátek dovede, aneb list obskurní. Byl by politování hodný úpadek snah, třeba volných, však vždy jen na vzdělání, poučení a povznesení lidu vypočítaných.

Největším a nejučinnějším šířitelem nákazy a roznášecem choroplodných zárodků jest rozhodně

prach. Proto dbejte na to, ve všech sborech, aby tělocvičny byly nejen naprosto čisté, dobře provětrané, ale všeho prachu zbaveny. Přezůvky, převlečníky, zimníky a zejména klobouky ženské, necht' umístí se v šatnách. Nákaza snadno rozšířiti se dá zejména všelikou ozdobou, pérem na klobouce atd. Často se mnohá matka diví, jak to, že dítě její dostalo spálu, když nikde není nemoci té v okolí. A zatím sama přijdouc z venku, zavěsila nad spící dítka klobouk plný pér, když byla se vrátila z procházky z části města, kde nemoc byla vypukla.

"Jsou "národovci", kterým vlastenectví jest jen reklamou jejich osoby. Ti mnohdy nelení hodit něco do pokladny národní, věduce dobře, že ten lid jim to vrátí stonásobně. Toto jest ten nejhorší druh vlastenčení, na takovýchto s národností obchodujících lišáků měla by být slovenská veřejnost čas od času upozorňovaná. Toto jsou pijavice, které z nás krev cecají a za našimi zády proti nám pracují." — Tak čteme v "Amerikansko-Slovenských Novinách", ze dne 18. prosince r. m. Nezvoní někomu trochu v uších při přečtení těchto několika slov? A komu, že to žene se krev do tváře, kdo dovede se ještě zastýdět?

Čistota půl zdraví! Tolik mnohokrát na místech těchto jsme si řekli a to ve všech možných již variacích. Také o koupeli, plování a lázních byla již řeč. Dnes však chceme přibíti reklamní humbuk, přestovaný mnohými tak zvanými železitými a jinými lázněmi, které chtějí svými vodami býti považovány za léčebná místa a zatím jsou to praprosť herny, jestli ne ještě něco více, kde pomáhá se pakostníci stíženým lépe od peněz, nežli od suchého lámání, lépe o čest', nežli jiné, jednali se o pohlaví "slabší" a spíše mnohá choroba se užene, nežli zažehná. Proto, jestli již musíte někde na Jih, jestli lékař váš uznal za vhodné pro vás toho či onoho druhu koupele, poraďte se s ním, kam se odebrati, kde přezimovati a pod. Starých bab, oznamek sebelákavějších v časopisech a rady hudlařů nedbejte. Zdraví jest příliš veliký poklad, nežli zacházeti s ním lehkomyšlně. Tuberkulosou onemocní, jakmile byl stav jejich zjištěn, musí se nejen dle toho chovati a předpisů svého lékaře dbáti, jakž i v listě našem byli jsme v podrobnostech a v celé řadě článků uveřejnili, ale u výběru krajiny, bydliště, kde přezimovati chtějí, býti rovněž opatrní nanejvýš. A tu opět jen rada lékařova platí žádné zázračné břechky, aneb "soustavy léčebné," jakž denně se jich spousty vyskytují. Dosti čerstvého vzduchu, trochu vhodného těla pohybování soustavného, dobrá strava a naprostá čistota někdy více zmohou, nežli celé spousty receptů.

V jednotlivých sborech našich ve chvalný vešlo zvyk, když přijde ta, aneb ona žádost o pomoc do staré vlasti na Ústřední Matici, pro Pošumavskou, aneb Severočeskou Jednotu a jiné podniky národní, humaní atd., aneb když jedná se o pomoc vzájemnou chudším sborům, podniky českoamerické záslužné a podpory hodné, že jednoduše mezi členstvem ve

schůzi přítomným dobrovolná učiní se sbírka. Spůsobem tím sborové pokladně se neuškodí a každý z přítomných členů ve schůzi má příležitost i sebe-skrovnějším dárkem pomoci. V celku pak dárek obnáší obyčejně pěknou sumu dollarů. Ta pošle se jednoduše na místo svého určení, sbor sbírku podniknuvší jako celek se kvituje a nám nikdo nemůže říci, že podnikli jsme sbírku jedině k vůli tomu, aby jmeno naše, bratří našich a sester bylo v novinách, aneb k vůli jednotlivců nějakého "businessu". Dát v tom očekávání, že zase se mi vrátí a to s pořádným ještě úrokem, není dar, jako není moc pěkné, jestli ty darované dollars jsou "potřísněné" krví, potem a utrpením těch našich lidí, již dají se balamutit a věří v českém tisku každé oznámce sebevětšího humbuku, každé oznámce, již účelem jest nejen podrýti zdraví těch, kdož chytiti se dají, ale i zpitoměti, ohlupovati, porušovati malé mozky těch nejnevinějších, malých, ubohých dítek. Těm různé přípravy a jedy se podávají, uspávací prostředky, v novinách ano, i v listech pro mládež, barnumovsky oznamují a tomu pak se říká — poučení lidu. Každým sebe-menším darečkem tomu lidu, když tisíce jsme z něho vydřeli, uspokojuje se svědomí leccakého Shylocka a ten druh tisku, jenž nejvíce vám toho napovídá o ubohém dělníku, ústrku tříd pracujících a třídním boji, nejprve dá se koupit oznámkou sebeblbějšího, křiklavého a hnusného obsahu. Kdo nevěří jen at' se do listů našich podívá a jestli mu tak zvaný "business" ještě ten mozek jeho zcela neotupil, jestli zvuk dollarů nemá naň vliv veškerý, snadno může se přesvědčiti. Špatní byli bychom lidé, divní sokolové a ještě horší lékaři o všem tom vědouce, kdybychom za včas nevarovali, kdybychom nechránili svých před jakkolkoliv zkázou, jakkolkoliv poruchou na zdraví, nestřídmostí a přechmaty vůbec. Cvičit tělo, aby silné bylo a na druhé straně je mrzačit, místo poučení otravovat. Jací byli bychom to kubíci!

Při zahájení veřejných cvičení měli jsme opět příležitost přesvědčiti se, že "cvičení kroků" s ženskými odbory nalezá čím dále tím více obliby u cvičitelů našich a že obecnost novinky ty vítá v českých tělocvičnách s neobyčejným nadšením. A vidouce, jak tyto pěkné cviky se u nás počínají ujímati, pokládáme za svoji povinnost bratřím cvičitelům připomenouti, aby při těchto cvičeních zejména dbali přesného provádění cviků nejjednodušších. Při tomto druhu cvičení mají cvičenky projevovati lehkost a eleganci, i ta nejjednodušší cvičení působí na diváka příznivě, jsou-li správně prováděna. Ale kde nedbá se pěkných poloh nohou, kde při krocích sokolky těžce došlapují na plné nohy, tam neukazujeme pěkné výsledky cviků těchto. A dále: cvičíme-li kroky na povel při hudbě, bud'me opatrní bychom dali povel vždy v pravý čas. Viděli jsme, že často bývá dán povel bez ohledu na hudbu a cvičenky následkem toho začínají krok poslední notou taktu, na místo první notou, což jest též pěknému cvičení to-muto velice na závadu. Přesvědčili jsme se, že cviky tyto obecnostu líbí se mnohem více, než-li cviče-

ní na náradí, viděli jsme, že i cvičenky s patrnou zálibou je provádějí, a my můžeme k oblibě cviků těch ještě přispěti, když po cvičení na náradí, kde chlubi-me se silou, při cvičení kroků ukážeme opět, že při pěstování síly nezanedbávali jsme lehkost a uhlazenost — tělocvičné krásno. č.

Každého přítele tělocviku musí jen potěšiti, když vidí, jak v mnohých již městech na školách veřejných cvičí se prostná a pořadová, když není ještě nutného náradí, aneb hřiště venku, aspoň v místnostech školních. Pravda, cvičení taková nedostačují a protože vyžadují pozornosti cvičenců, tedy námahu nervů, nejsou myslí obvyklým učením unavené bezpodmínečnou zárukou kýženého odpočinku, osvěžení a posily. Nepomáhá třeba výkony byly sebejednodušší a mírné. Mládež cvičeným pohybům nezvyklá přece jen jindy málo potřebované svalstvo a jím ovládající nervstvo namáhá, což během následujících hodin vyučování prozrazuje se nepozorností a úbytkem vnímavosti. A tu ovšem nepřátele tělocviku hned budou tvrdit, nechte toho tedy a ty děti nemužte zbytečně, třeba nad všelikým nesmyslným problémem početním se pán ani nepozastavil. Tu se nehledí ani na věk, ani na schopnost žáka, aneb žáky-ně. Nemůžete však takovým a podobným lidem lépe odpověditi, jako když jim povíte, že byla by mládež vždy mírným tělocvikem jistě osvěžena, jen kdyby se vykonávaly všestranné pohyby, denně, soustavně, zkrátka kdyby takové žádoucí tělesné činnosti učila se zvykati.

Na sklonku minulého roku hrálo basket-ballové družstvo Plz. Sokola s družstvem Sokola Polského v tělocvičně našich polských bratří a byli jsme požádáni, abychom při přátelském zápase tom účinkovali jako rozhodčí. Tělocvična ona jest při kostele. Kráčíme s bratry "Plzeňáky" polskou čtvrtí, hledající tělocvičnu, když tu pojednou oetli jsme se před monumentální stavbou — kostela. Zde to jest, pravidlo se nám. Zůstali jsme před chrámem státi v obdivu — co oběti přinéstí musil ten lid, nežli takový chrám postavit si mohl! a když mají takový chrám — jak krásnou při něm asi musí mít tělocvičnu! a již nedočkavě ubíráme se přes velké nádvoří v místa, kde prý je tělocvična. Vstoupíme. Místnost malá — nedostatečně provětrávaná — plna překážek — náradí primitivní — z koutů čpí prach — vlhkost. — Po skončené hře spěchali jsme s br. Šimanem co nejrychleji ven — do čerstvého ovzduší a venku ještě jednou pohlédli jsme na monumentální stavbu kostela. Ejhle — tak staví se kostely — a tak staví se místnosti, kam schází se mládež k výchově tělesné a mravní! Při pohledu na stavbu kostela a v zadu v tmavém koutě krčící se tělocvičnu podivné myšlenky vířily nám mozkiem a "rouhavá" slova tlačila se nám oběma z hrdla. č.

Od roku k roku za našeho pořadatelsví usilovali jsme o to, abychom počátkem každého nového ročníku přinesli něco nového. Také letos tak činíme, počínajíce prací namahavou, však za to tím přesněj-

ší a svědomitější i k poučení těch, kdož po nás přijdou, hlavně ale ukázkou naší činnosti v N.J.S. pro Prahu, na výstavu osvětovou v dotyčném oddělení Sokolstva. Jest pečlivě sebráno a spolu s dotazníky jednotlivých sborů našich, pokud jsme dostali, statistikou, mapou a p. bude tvořiti dojísta jen pěkný obraz pod názvem: 'Dějiny Sokolstva Amerického.' Vedle toho sestavili jsme na každý měsíc tabulku všech důležitých udajů sokolských, českých a dnů památných. Rozumí se, že stalo se tak i s náležitým ohledem na potřeby naše.

Tento rok odbýván bude opět sjezd v němž jednáno bude o změnách stanov a vyhledávány budou cesty, jak do tělesa našeho vlítí nové, svěží krve, jak ochablou činnost vzpružiti, a tu klademe na srdce všem těm, kteří jsou neb budou zvoleni jako zástupci, aby pamatovali, že sjezd vyžaduje velké oběti hmotné, a aby nepokládali vyslanci cestu do sjezdu za nějaký výlet. Byli jsme nejednou svědky, jak práce sjezdové spočívaly na bedrách několika jednotlivců — ostatní vyslanci rozjížděli se po městě za zábavou. Jednání takové nejenom že je nesprávné, ale je nepoctivé! Kdo chce se baviti, at' za svoji zábavu sám si platí! Dále at' nikdo ze sokolů nepřijímá vyslanectví do sjezdu, kdo nemůže sjezdu obětovati tolik času, mnoho-li tento bude vyžadovati. Stává se často, ba téměř pravidelně, — že v posledních dnech mají projednány býti otázky nanejvýš důležité a tu někteří zástupci mají již tak na spěch, že jednání nevěnují žádné pozornosti a hlasují proti všemu neb pro vše, at' je to dobré nebo špatné — jen aby se jednání nezdržovalo. — A za to pak trpěti musí celek. Na konec žádáme důtklivě ty, kdo již zvoleni jsou, aby již nyní o potřebách našeho združení přemýšleli, s jinými se radili, každý návrh nestranně prozkoumali bez ohledů na to, od koho tento pochází, aby dostavili se na sjezd s prací již částečně hotovou a — last but not least — nezapomínáme, že jsme združením, které na prvním místě obralo si za účel šířiti v lidu poznání důležitosti výchovy tělesné a nechtějme zakrývati nedostatečnost svoji práce na tomto důležitém poli spoustou boucharonských, chlubných frází a celou řadou jiných cílů a snah, neb čím více cílů sobě vytkneme, tím méně potom vykonáme.

NÁŠ PRVNÍ POKUS.

Jak naši bratři dozvěděli se ze zápisů Výk. Výboru, učiněny byly konečně rozhodné kroky k vydání první "praktické pomůcky pro česko-americké cvičitele mládeže a ženských odborů." Jest to spis, jenž sloužiti má jako pomůcka těm, kteří posud neměli a nemají příležitost odborně se vzdělávati a na jehož vydání již dlouho s mnoha stran bylo naléháno.

A tu nastává otázka: co činiti, aby naše združení ze spisku toho co nejvíce získalo? Na cvičitelský kurs bylo stěžováno, že vyžaduje příliš velké oběti, a při tom že jen velice nepatrný počet členů

může se ho účastniti. Dále, že často ti, kteří cvičitelský kurs navštěvovali, později veškeré činnosti se vzdalují a tak oběti s pořádáním kursu spojené jsou přinášeny nadarmo.

To vše měl na zřeteli pisatel, když v uspořádání spisku se uvázal — ale na jednotách našich záležitosti bude, aby návody, ve spisku obsažené staly se přístupnými co největšímu počtu činného členstva.

Výk. Výbor vydává spisek ten svým vlastním nákladem a proto mi bude dovoleno podati jednotám našim návrh: Bylo by dobré, kdyby každá jednotka objednala si tolik knih, kolik má schopných, pilných cvičících členů a at' každému členu spisek daruje. Odkoupením jedné knihy pro cvičitele svého by se mnoho nezískalo — ale získáme tam, kde vědomosti technické budou se šířiti mezi členstvem veškerým. Mnohý činný člen má v sobě schopnosti a působnost učitele, aniž by si toho byl sám vědom — ukáže-li se mu cesta, kterou se bráti má, získáme tak novou vydatnou sílu. Možná, že v knize naleznou bratři mnohé, co jim zdáti se bude nejasným — jmenovitě "cvičení kroků", které následkem nedostatku názvosloví jest posud velmi obtížné popsat — ale jen krátký třeba jen několik dní trvající kurs neb župní cvičitelské sjezdy by stačily, aby nepochopené cviky byly tam prakticky znázorněny a my tak ocneme se opět o krok blíže rozluštění otázky schopných učitelů.

NÁŘEK SPOLUVINNÍKŮ.

V jednom českém krajinském časopise čteme následující zoufalé volání: "Sokolny na bubnu! Dne 10. října prodána bude veřejnou dražbou Sokolna v Humpolci, která byla s velikými obětmi veškerého obecnstva zbudována. Takových případů vyskytlo se poslední dobou více. Tak koupil soukromník Sokolnu na hospodu, po druhé stavitel na přestavbu, po třetí žid na obilní skladiště. V Kutné Hoře zachránila Sokolnu před hrozcí jí katastrofou obec. A tohle se děje po V. sletu všesokolském."

Nadepsali jsme článek tento "nářek spoluvinníků" poněvač, je-li i po tom úspěchu V. sletu věc sokolská v některých krajích českých na takovém úpadku, že sokolny s velkými obětmi zbudované "ocit'ují se na bubnu," pak veřejné časopisectvo naše nese toho vinu hlavní!

"Věc sokolská znamená tělesné a mravní odcho-
vání celého národa!" Záleží-li veřejnému tisku, záleží-li vůdcům a učitelům lidu českého na tom, aby tělesná zdatnost, mravnost, pevná vůle v lidu českém se šířila, pak oni sami na prvním místě musí k jejímu poznání a šíření býti nápomocni. Hlouček mužů, byt' sebe nadšenějších a obětavějších, mnoho nezmůže, kde veřejný tisk vůči tak důležité věci chová se nevlídnivě a jen tenkrát vzpomene si na Sokolstvo, když může přinést několik oklepaných frází o průvodu nebo o veřejném cvičení. "Zde musí celý národ na závodisti vstoupit!" tak volal Tyrš, jehož bohatýrský duch viděl stále národ český

na takovém stupni vývoje tělesného, na jakém kdysi stál národ řecký. A jak může pro tuto ideu býti pochopení v lidu, když není pro ni pravého pochopení v řadách těch, které si národ postavil v čelo své jako vůdce a učitele, jak může pravé poznání snah jednot sokolských pronikati v lid, když sokolové (jak do-

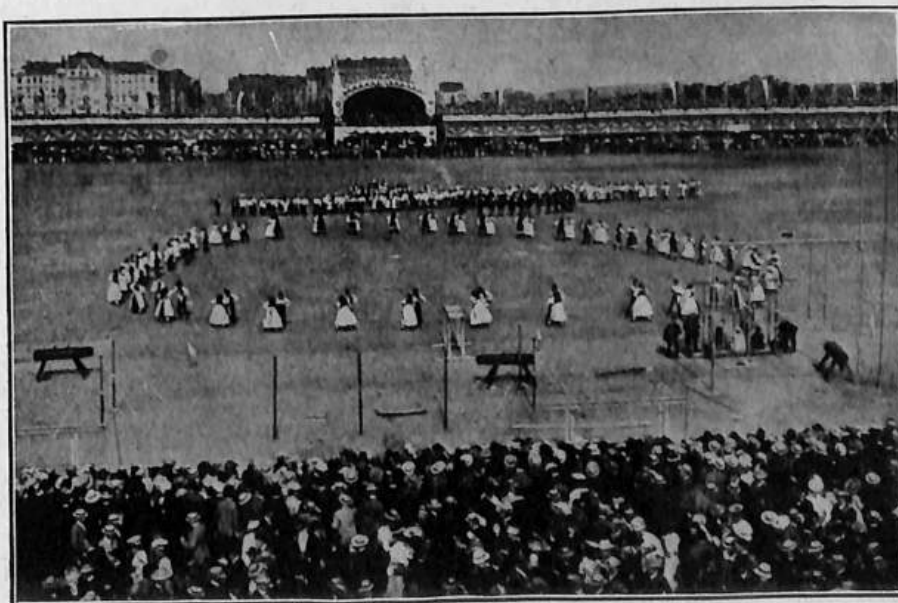
novinářů ze staré vlasti měli jsme to potěšení poznati i v Americe) lidé, jichž idealem jest jen nízké požitkářství, lidé, kteří tužení těla prohlašují za hotové bláznovství a zmiňují se o něm pochvalně jenom kde jsou k tomu pobídkou zájmy obchodní, kteří 'tuží' se pouze při celoročních pitkách, při

Pátý slet všesokolský v Praze.

Lidové tance. — Tance Hanáků na cvičišti.

Pátý slet všesokolský v Praze.

Lidové tance Moravanů.

četli jsme se nejednou) musí se u pánů redaktorů doprošovati o nějakou zmínku v časopise anebo dokonce sami si zprávy o své činnosti psáti?

I tito páni novináři, kteří často snahy sokolské odbývají jen hrubými výsměchy (několik takových

kartách, dávající tak ostatním "zářivý příklad", tito "národní učitelové" když netečnost lidu zavíní, že ústav tělocvičný "oetne se na bubnu", potom pokrytecky pozvednou oči a zvolají zoufale: "A tohle se děje po V. sletu všesokolském!"

ě.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

Části přírodovědecké, zdravotní, atd.

JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části též pověsčné

A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Všechny dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year

Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo s Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak roční i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i osmdmky do listu přijímá jednateř Výkonního Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednateřové soudní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednateř Výkonního Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

MY A HRY.

Nejednou již měli jsme příležitost pozorovati hráče různých národností při hrách závodních, jako jsou "base-ball", "basket-ball", ano i "foot-ball." Snad nikde jinde nenaskytne se pozorovateli odborníku taková příležitost k zajímavým studiím charakteristiky různých národností jako v kosmopolitickém Chicagu, kde v jednom družstvu školním často zastoupeno jest bez mála tolik národností, kolik jest hráčů. Nejhlledanějšími hráči pro hry, vyžadující odvahy, neohroženosti a železnou vytrvalost, jsou na prvním místě Američané a pak Irčané. I Čechové a Němci bývají neohrožení, tělesně vytrvalí — ale tam, kde vystoupiti má do popředí nezdolnost, kde i proti přesile má se tvrdošijně zápasiti až do poslední minuty, tam kde hráč vidí, že je porážka neodvratnou a on přec zápasí s takovým zápalem, jako by mu posledních několik minut tuhého boje musilo přinést jisté vítězství, tam zůstáváme my daleko za Američany. Čechové snadno zmálomyslní; vidí-li, že jest jim podstoupiti boj s nepřitelem mocnějším, silnějším, obratnějším, nevrhají se v zápas s takovým zápalem, nezápásí s takovou tvrdošijností — oni nevě-

ří, že často důvěra sama v sebe, a tuhý, neochabující boj až do poslední minuty může přinést vítězství — jdou do zápasu s vědomím neodvratné porážky a tím také k porážce své ještě více přispějí.

Kdyby jednalo se o hru samou, nebyla by věc tak vážnou. Hrajeme pro své tělesné a duševní osvětlení — a tu málo na tom záleží, která strana zvítězí. Ale truchlivou skutečností jest, že jak počíná si mladý člověk při hře, tak jako dospělý počíná si v zápase životním; kdo naučí se při hře hrdě čeliti přesile — ten v životě snadno překonává překážky v cestu se stavící. Vytrvalost, nezdolná vůle často v životním boji dovede konati pravé zázraky. Slabomyslný člověk skládá zbraň dříve nežli se o vítězství pokusí, i počtem slabším kyne vítězství, osvědčili v boji vytrvalost, nezdolnost, dovede-li ukázati nepříteli, že odhodlán je zvítěziti anebo padnouti. — Jsme-li slabými, nečínáme se ještě slabšími; jsme-li menší počtem, vynutíme si úctu hrozivým bleskem v oku, silou svalů, neohroženým duchem — a tu i když klesneme, i když podlehneme přesile — i nepřítel musí míti pro vás slova hluboké úcty. A je-li pravdou, že lid anglický od dávných let ze všech národů hry nejvíce pěstoval a na hřištích, že vyvinul nezdolnost své povahy, neohroženost a vytrvalost, pak spějme s mládeží naší na hřiště, spějme s ní na veřejná zápasiska, tam otužujme svaly a silněme povahy našich hochů, tam před každou hrou připomeňme jim, co od nich očekáváme: boj sice čestný, jen ale vytrvalý, boj tuhý až do poslední minuty, učme je nevěřiti ve svoji porážku, dokud poslední vteřina zápasu nevyprší a tím tělesnou výchovu svoji krásně doplníme, že k železnému svalu družiti se bude pevná povaha, vytrvalost v boji životním, a to bude pro každého našeho člena nejkrásnějším dědictvím, škol sokolských!

HLAVNÍ CÍL SOKOLSTVA.

V posletoých úvahách, uveřejněných v pražském "Sokole", čteme následující pozoruhodná slova:

"Tím dán nezvratný důkaz o staré pravdě, že pro přítomnost i budoucnost jediným hlavním účelem i cílem Sokolstva jest výchova národa ku zdatnosti tělesné, a že právě touto tělesnou výchovou dovilujeme také účelů mravních: ukázněnosti, uvědomělosti, obětavosti a smyslu pro krásu. Ten výklad dávám slovům Tyršovým, že úkolem Sokolstva jest tělesná a z části i mravní výchova národa českoslovanského, i myslím, že na cestě či lépe bez cest uvedlo by nás, pokud bychom popřávali sluchu hlasům, že Sokolstvo jsouc na vrcholu výeviku tělesného, má co nejvíce rozšířiti program svůj ve smyslu všeobecně vzdělávacím. Tot' přece úkolem jiných organizací! Zajímavo jest, že hlasy tyto nejvíce vycházejí od těch, kdož buď vůbec nevěřili, aneb jen nedostatečně školou tělocvičny prošli, a tudíž o vysokém mravním významu sokolské výchovy tělesné pravého pojmu nemají, ba cvičení samo za otázku podřízeného rázu at' zjevně či obaleně prohlašují,

Dějiny Sokolstva Amerického

E. B. ERBEN.

i jsouce ku práci sokolské dosti pohodlni, chtějí přece proslaviti se různými nápady věčně snad dobrými, avšak úkolu našemu vzdálenými."

Těší nás, že z péra tak povolaného přichází potvrzení toho, o čem stále a stále snažili jsme se Sokolstvo česko-americké přesvědčiti a sice, že **prvním a hlavním účelem Sokolstva jest, pracovati k zdatnosti tělesné**, s kterou ruku v ruce kráčí i výchova mravní a že Sokolstvo pro národ svůj i společnost dosti mnoho vykoná, když veškerou svoji sílu, svoji energii obrátí k tomu, aby tento účel svůj přivedlo k plné platnosti!

Dobře praví pisatel článku v pražském 'Sokole', že hlasy, poukazující Sokolstvu stále na celé řady jiných cílů a snah, pocházejí od těch, kteří buďto nikdy neovládli neb jen nedostatečně školu tělesnou prošli a tudíž o mravním významu výchovy tělesné ponětí nemají. A jak se vůči hlasům takovým u nás až posud zachovávalo Sokolstvo? Na místě, aby pevným krokem kráčelo za vytknutým cílem v před, aby mohlo časem ukázati myšlenku výchovy tělesné v celé její kráse a důležitosti, dávalo se různými těmi hlasy odvraceti od té pravé práce a tak zmítáno bylo sem a tam, nevědouc často ani, co vlastně má býti jeho hlavním účelem, jeho cílem!

Nechceme však říci, aby Sokolstvo vůči důležitým otázkám zůstávalo netečným, nevšímavým. Sokolstvo může zasahovati do otázek veřejných, bráti vřelou účast v snahách vzdělávacích — ale nesmí si dát nikým namluviti, že práce jeho, soustřed'ující se hlavně na výchovu tělesnou, jest bezvýznamnou, bezcennou!

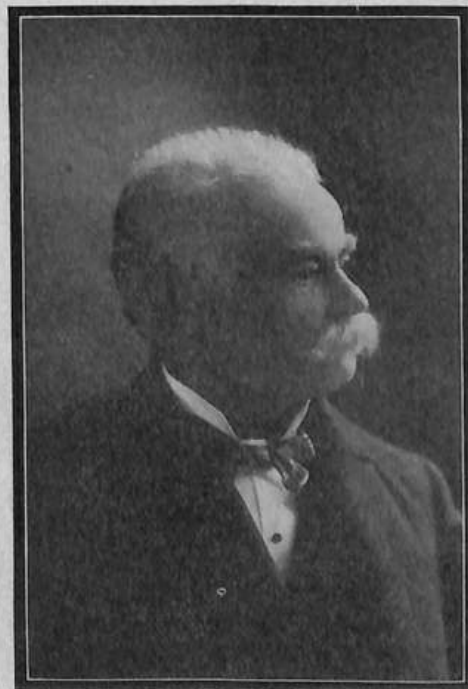
Na žádné organizaci nežádá se tolik různé práce jako na Sokolstvu. Řekněme spolku zpěváckému: "povinností každého člověka jest zdraví své otužovati — povinností každého otce rodiny jest býti

zdravým, silným a to docíliti lze jen eviky tělesnými — evičte!" Odpoví nám: "nesmysl — tot' účelem sokolů — naším účelem jest pouze pěstování zpěvu." Hlásejte spolkům vzdělávacím, že měly by pečovati o své tělo, vysmějí se vám a prohlásí, že to ponechají sokolům. A takovou odpověď uslyšíme se všech stran, at' obrátíme se kamkoliv. — Každé združení prohlásí, že má svůj hlavní cíl — a nikdo se nad tím nepozastaví. Jenom na Sokolstvo volá se ustavičně, že není věrno svému poslání, není-li účastno při tom neb onom — jen od nás se žádá, bychom zpívali, divadla hráli, na vzdělávací činnosti se podíleli — ano lidé, kteří pro snahy Sokolstva nemají nikdy jediného slova uznání, kteří myšlenku výchovy tělesné spíše v posměch uvádějí, jednou za čas si na nás vzpomenou, (hlavně když jedná se o podporu hmotnou neb kde chtějí se pochlubit počtem) tu na nás zvolají, že chceme-li býti sokoly, musíme činiti to neb ono — a my? My za blahosklonný úsměv neb za několik slov laciné pochvaly poslechneme!

Jest na čase, aby v řadách sokolských proniklo a ustálilo se poznání, co chceme, co jest naším hlavním cílem — a k tomu cíli aby s veškerým úsilím se pracovalo bez ohledu na to, co z různých stran jest od nás žádáno, bez ohledu na to, jaké cesty jsou nám stále ukazovány. Nedejme se jako slabochi sváděti na zcestí. Bud'me si vědomi důležitosti svého poslání v lidu — a tím docílíme, že výchovu tělesnou konečně povzneseme na ten stupeň, na jakém již dávno býti měla, pak teprv veřejnost přestane nám ukazovati řadu jiných cílů a snah, poněvač pak teprv důležitost výchovy tělesné pozná v celé její kráse.

Dějiny Sokolstva Amerického

J. VOSTROVSKÝ.

Dějiny Sokolstva Amerického.

ČÁST PRVÁ.

1865—1877.

“Nuž, rozepni svá křídla, šíře, výše,
at' v budoucnosti slunném vrchole
ta stará, česká síla v dávné pýše
spočine s tebou, jarý sokole.”
Svatopluk Čech 1882.

Ta stará, česká síla! Tak básník mluvil k nám o prvním sletu všesokolském v Praze 18. června 1882, sletu, kde již i my tu ze Spojených Států zastoupeni byli v těch řadách utužených i zkázněných a tehdy samým Tyršem vedených k velikému vítězství věci naší — věci sokolské, výchovné. Tak bylo doma, kde znovu a znovu se ukázalo, že pouhé slovo, pouhá představa nenahradí nikdy názor skutečný, jako spíše vlastní průkaz práce v jednom velikém obraze neporovnatelné krásy, kde český a silný člověk ukazuje jaký jest jeho úkol v životě svého národa, jaký jest jeho cíl nejvyšší, povzbuzující stále k vytrvalosti a činnosti další, jaké jeho snahy upřímné, nezištné a poctivé na povznesení i bratra svého — Slovana. Veliké byly myšlenky našich bohatýrů Fuegnera a Tyrše, jako veliké jejich dílo, jež dnes již po celém vzdělaném světě následovníky své má, jichž snaha každodenní jest vytrvalá, rozumně řízená a povznášející, snaha nejslechetnější na uzdravení, posilu soustavnou a vývin těla i mysle všech těch, kdož naší jsou od nejmenších káňat českých a slovanských, až po dorost obého pohlaví, ženu a muže pilného, které všechny to blaží vědomí, žeť v jeden celek náleží, celek sokolský, jenž nikterak nestrpí netečné lhostejnosti, kde o zájmy lidu se jedná, kde pravda proniká a volnost naprosta ku svobodě a pokroku vede. V Čechách nejen důvody politické, nejen ohledy národnostní, nejen idea slovanská pracovaly na “Sokolu”, ale také vedle připomenutí nejkrásnější doby mohutné vzkříseného národa, snaha a to nikoliv poslední, po vypěstění generací tělesně zdatných, charakterů celých. Kým tu div, že tedy i po stránce praktické to Sokolstvo soustavným těla i mysle evikem se hned od samých počátků lidu a mnohým vrstvám jeho zamlouvalo a majíc ráz čistě demokratický i pronikalo. Proto také nepřekvapí nikoho, že již za necelá tři leta po založení mateřské jednoty v Praze první náběh se stal i v naší nové vlasti ve Spojených Státech na založení sboru sokolského a sice 1865 v **St. Louis, Mo.**

Bylo v dobách pohnutých, kdy zvítězivší Sever poslední již byl zasadil rány povážlivě otřesené konfederaci na Jihu, kdy celé řady našich vraceli se z bojů neblahých s ověřenou skrání vítěze, jakoby na důkaz, že i oni dovedli nasaditi krev, životy své a statky na uhájení celistvosti Unie, nové vlasti své. Tu poznalo se nejlépe, co síla a utužení jedinců národa na prospěch a záchranu toho celku vykonati může, jakož i zjevilo se nad veškeru pochybnost, že i lidu našemu třeba organizace pevné a posily v těch poměrech rozháraných a cizím prostředím. A tak sešli se tři lidé nadšení Jar. Vostrovský, K. Procházka a E. B. Erben, jež vedla myšlenka jediná, že třeba v tom žití lidu našeho pojítka, které by bylo jaksi oporou mu v zemi cizí, volné však, oporou a posilou v tom krutém někdy zápase za svým bytím, pojítka, jež uvědomilo by povinnosti jedinců k celku a dalo mu muže celé, statné, úhodné, charaktery pevné a neoblomné, již i o výchovu mládeže pečující, starali by se do budoucna. K těmto třem přidal se záhy hlouček mužů jiných a jinochů nadšených a netrvalo dlouho, že zvláště pilný K. Procházka již dne 7. února 1865 v časopise “**Pozor**”, kterýž tou dobou byl v St. Louisu, Mo., vedením jeho vycházel, prvé uveřejnil provolání k lidu, o založení sboru sokolského vřelými slovy se přimlouvaje:

“Pro ty, jimž výhody a účel tělocvičných spolků znám není: Těloevik jest starý a již od národů pohanských užíváný způsob. Římané a Řekové zvláště se vyznamenávali v tomto umění. Naši předkové nezustali pozadu za ostatními národy a historie nám připomíná, že turneři či rytíři čeští bývali známí na všech kolbištích evropských a císař římský jim jako uznání udatnosti a síly znak: “Lva v červeném poli” daroval. Nejen, že starý zvyk a způsob nás vyzývá k založení tělocvičného spolku, ale i výhody, jež člověk tím nabývá, který tělo své otužuje evikem a pohyby potřebnými.”

Vzorem byla tu ovšem již práce ve vlasti staré vykonaná a započatá úspěšně mužem, který svoje síly napínal, aby povznesl u lidu svého pochopení a smysl pro věci umělecké, pro krásu, pro vědění, práci opravdovou, utužení, vedle všech těch snah osvětových a výchovných. Vyslovitě Tyrš formulí toho svého Sokolstva před lety a již neslo se to jeho heslo: “Tužme sílu, tužme páž, nechť omládne národ náš,” od domů vetchých staroslavné Prahy, až do těch nejmenších chat v Podkrkonoší, na Šumavu a jinde, kde Čech k práci a činu se měl

A naši v St. Louisu k práci a činu také se již měli, neboť na provolání výše zmíněné sešlo se dosti našich do české síně, na 10. a Marion ul., dne 14. února 1865 a první sokolský sbor český v Americe založen, když po vzletné řeči předsedajícího Erbeny, přihlásilo se ihned 65 členů:

“Ve staré vlasti, v těch našich drahých Čechách a máti měst, vzniká národu našemu činitel, jenž doufejme četnými svými řadami, šiky zkázněnými, silou svou a utužením těla i ducha, tělocvikem soustavným, záhy rozvine obraz vzkříšeného národa, který jest si vědom povinností svých, který především v mládeži vznítiti chce oheň pro tělesnou výchovu, vědění a lásku k rodné zemi. Dnes již žáci Fuegnera a Tyrše všude se vyskytují a myšlenka sokolská razí si cestu do vrstev našeho lidu nejširších, ano co více, ona zmocnila se i toho našeho hloučku zde a také my se přičinit chceme po příkladu turnérstva o založení jednoty sokolské, první v Americe, za to však ve městě, odkudž mnohé dobré pro národ náš již bylo vykonáno. Chceme dáti mládeži co největší již paedagog náš Komenský byl odporučoval “těla pohybování”, aby i mysl jasná a čilá byla a my největšího statku, zdraví a síly tělesné dovedli si vážit, krácejíce tak ve šlépějích těch našich tam doma pilně pracujících. Ne nadarmo Tonner název “Sokola” sdružení českému odporučil a nikolivěk jen tak ledabylo zvolena rudá košile garibaldistů za část kroje českého Sokolstva, řad to zdravého ducha, jenž stírá s čel myslí poddanství, otroctví a nečinnost. Doma již vnikla myšlenka sokolská svými demokratickými zásadami dosti hluboko do národa a jeho vrstev a u nás musíme následovati, chápajíce z důstatek svobodu země této a požadavek všeobecné tělesné výchovy. Proto voláme do svých řad každého krajanu bez výluky, kdo chce své tělo utužit a zdokonalit, voláme každého příznivce národní práce a těšíme se již na zušlechtění našeho života společenského a práci mnohou na prospěch, svobodomyslných Čechů st. louiských pak zvláště. Tomu platí mé srdečné Na zdar!”

Takové bylo již pochopení věci sokolské v těch vlastních našich zde počátcích a Erben tehdy tlumočil jen myšlenky, jež tak často prolétnou mozkem všech těch, kdož věrně stojí u praporu sokolského, od samých, abyhom tak děli, základů. Mnohý z těch prvních řad již odešel, však o kolik nových v řady stavělo se činovníků. Nevzpomenouti pak všech těch, kdož prvý vedli sbor sokolský, nebylo by správné dojista. Tak prvním starostou byl M. Kovanda a výbor, jenž spracoval stanovy a tvořil: J. Mudroch, pak nadšený osmačtyřicátník Jar. Vostrovský, E. B. Erben, V. Vojta a K. Procházka.

Trudné nastaly chvíle po zavraždění velikého člověka, presidenta Lincoln, jež i nový sbor sotva se ustavivši zastihly. Poměry nebyly zrovna utěšené a výbor sám musel si nářadí tělocvičné hotoviti, jestli jen chtěl, aby co nejdříve cvičiti se začalo. Tou dobou bylo přes sto členů u sboru a **dne 22. května již prvé cvičení se odbyvalo na zkoušku a dne následujícího již do opravdy.** Cvičilo se dvakrát týdně, kdežto žactvo mělo jen jednu hodinu. Cvičili střídavě: Erben, Kořínek a Vostrovský, co zatím Erben učil nejen tu mládež, ale i bratry písním českým, písním sokolským. Týž pořádal i mnohé přednášky a snaže se poučiti ten lid svůj co nejvíce vykonal v St. Louisu, Mo. v těch našich začátcích dojista jen mnoho a jako muž nevšedního nadání a vzdělání byl by snad i na dále prospěl, nebýti poměrů zlých a mnohých jeho tak zvaných “přátel”, již po celou řadu let jej jen pronásledovali. A proč, inu z pouhé jen nicotnosti a žalu, že proti této vůdčí síle dále, nežli nad závist pouhou se nedostali, pro obmezenost svou dostati nemohli. A jak již v té české jest povaze, jako Erbenovi ztrpčily se chvíle jeho redaktorství prvního tam vydávaného českého listu “Národních Novin”, rovněž v St. Louisu založených, jejichžto číslo prvé vyšlo 21. ledna 1860, tak bylo záhy i v tom Sokolství, v tom prvním sboru sokolském. Nastaly různé spory, poměry byly neutěšené, rozhárané a po válce namnoze a v některých odborech práce zvláště, přímo nesnesitelné. První sokolský sbor v Americe tak zanikl s těmi, kdož jen nevděku sklizejíce začali se poznenáhu od sboru a české společnosti vůbec odtahovati a jako po nich, tak i po sboru nezbyla skoro již ani památka, ba ani s určitostí se neví, kdy vlastně zanikl, kam poděl se sboru majetek, nářadí, knihy a jiné. Někteří z činovníků prvních se odstěhovali, jdouce za tou “skývou chleba”, jakž se o nás Čecho-Američanech tak rádo povídá, aniž by se vzaly v úvahu poměry, cizí prostředí, námaha a ty mnohé oběti, jichž třeba bylo nám na zachování každé té pídě ty naší českosti. Jak mnozí tu litovali, že sbor, z něhož mělo se pracovati na utužení lidu, tak záhy padl a ponechán slepé náhodě, nemohl vykonati vlastní dílo. Byla skvostná myšlenka založení sboru sokolského a sotva, že jednou se ujala, již roznítla příbuzné duše jinde a po pádu prvního sboru v St. Louisu, již jedná se o založení **sokolského odboru “Slovanské Lípy” v Chicagu**, jakž čteme ve “Slavii”, ze dne 31. října 1866. Odbor založen byl dne 19. srpna 1866, v síni na Clinton ul., blíže Van Buren, záhy již činitelem pilným se stává a zasahuje do všeho co národní, české a v souhlasu s občanskými povinnostmi dobrého sokola — člověka. Tak zdálo se, že dochází splnění slova Ant. Jurky, jenž při založení sboru děl mimo jiné: “Sbor Sokol s upřímností nelíčenou přejímá úlohu nesnadnou, cvičiti tělo i ducha, pěstovati bratrství, lásku k vlasti, vzdělání, ráznost a pružnost těla a obzvláště zachovávat národnost. A ačkoliv síly naše posud slabé jsou, vytrvalostí a obětavostí svou přece dospějeme mety naší a slovanské naše obecnstvo, ujme-li se nás jen upřímným účastenstvím na našich osudech, zajisté dojdeme vytknutého, krásného cíle.”

Kroj sboru tohoto byl co možná nejvíce přispůsoben kroji českému, však byl pouze z hrubého plátna, co zatím ve cvičení měli ti hoši snaživí trikoty a kratinké kalhotky, zrovna jako komedianti

a vysutá hrazda byla jim v tom tělocviku, jakoby nade vše. Po stránce tělocvičné ovšem ty začátky nebyly nejlepšími, však tu rozhodně padá na váhu, že byla to sazenička sokolská vsazená do cizé půdy, na jiném podnebí, v jiných okolnostech a poměrech, v jiném prostředí a třeba z téhož símě, přec jen poněkud jiného druhu při veškeré té obětavosti, jež od samých počátků hrála a zářila v tom období přípravném, vedle všechny píle činovníků upřímných a nadšených, již namnoze marně o úplnou již kázeň usilující, přece mnohých dodělali se výsledků. Jestli však nebyly výsledky ty nejlepší zavíňovalo všude spíše to, že Sokol od jiných sdružení byl závislým, jako tu od "Slovanské Lípy." A hned roku následujícího a sice v měsíci červnu 1867 prvé učiněny kroky na založení sboru sokolského v Milwaukee, Wis. Stalo se tak po mnoha předběžných poradách, tak jako v New Yorku, kde myšlenka sokolská skoro touže dobou, již již si půdu připravovala. Sbor milwaucký založen byl v místnosti Vaňkově na Cedar ul. a první schůze ustavující již odbyla se v síni Slovanské Lípy, na Chestnut ul. Jednota pracovala dosti čile, spojila se se Slovanskou Lípou stavši se její odborem, ba později i Řádu Wisconsin Č. S. P. S. Toto sloučení událo se v březnu 1869 a přineslo i práci tělocvičné na čas jakéhosv vzpružení, cvičilo se pilně, zakládaly se různé odbory, knihovna, školka česká, škola tělocvičná a odbor sokolek, pracovalo se na poučení lidu, směrem osvětným a naskrze volným, pokrokovým a dnes vlastní sbor tělocvičnu nejen moderně zařízenou, hojně navštěvovanou vedením dobrých sil odborných, ale honosí se i jevištěm jedním z nejlepších, v Česko-Americké síni tamtéž. Jako sbor newyorský, tak i milwaucký zachovaly si až do dnes i čty starších, tak zvané "medvědí", ukaz to tím potěšitelnější, čím zjevů podobných jinde méně. Jako v osadách jiných, ani zde neměl sbor sokolský "Věrní Bratři", jakž se nazýval, na různých ustláno. ač pilně zasahoval do osudu toho celku našeho N. J. S., kdykoliv třeba bylo, zejména však o pátých závodech, jež se tu, tehdy sídle Výkonného Výboru, v srpnu 1891, byly odbyly, jsouce pravou manifestací sokolskou, po všech těch trudných chvílích, jež začasté ta věc naše prodělávati musela. Tou dobou již změněno bylo jméno sboru na T. J. S. Milwaukee, co zatím o jubilejním sjezdu naší N. J. S., z místa bývalé činnosti horečné, místa bratří dobré vůle a nezměrné snahy, zástupce na sjezdu nebylo. Sbor tou dobou k jednotě nepatřil. Netrvalo dlouho však a dnes bratři i sestry opět s námi jsou, opět s námi pracují. (Pokračování.)

PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

K. Vaníček. — (Dokončení.)

Jest 6 hodin 22 m. a na cvičišti, jež opouští Bulhaři, objevuje se zástup branného mužstva župy Středomoravské (budiž k její chvále řečeno, že prvá byla na místě!) se štítem v levici, s palcátem v pravici. Rychle vzat rozstup a přistoupeno ku cvičení, útok i obranu naznačujícímu. Pohled zajímavý, jehož dojem zvyšován hrou slunce po lesklých štítech i bezesporně znamenitým výevikem všech účinkujících. Dlouho po nich začaly nastupovati ostatní župy k pestrým evikům, z nichž jenom namátkou*) vyjímám znamenité cvičení s řemdihy (koule železná — obdoba cepu husitského) župy Východočeské, velmi pozoruhodné počtem i výkonem eviky s ručnicemi s bodákem nasazeným župy Podbělohorské, krásné skupiny Sokola Pražského, působivá cvičení s dlouhými žerděmi župy Jeronymovy, pěkné eviky s čakany župy Šumavské, s cepy župy Čížkovy, s kopími župy krále Jiřího a j. v. Znamenité byly skupiny župy v hořejším levém rohu cvičiště, při nichž použito též velmi št'astně různých znaků a emblemů, žel, nevím, která ze žup to byla. Škoda, že nebylo tabulek se jmény! (Pokyn pro budoucnost.) Ostatně jsem jist, že oficiální zpráva dle zásluhy uvede všechny župy evičivši; tolik jen závěrkou podotýkám, že oddíl tento byl velmi originelní, pěkný a působivý. Zdá se mi však, že by budoucně měl rozdělen býti ne pouze na dvě (I. a II. den), ale i každého dne zase na dvě, tak asi, že by polovice po prostných, polovice druhá po cvičení s kůželi

(a po případě i jinak rozdělena) provedena byla. A eviky nejkrásnější, nejjímavější, necht' večer v síni ústřední, již se budoucně bohdá dočkáme, se zopakují. V takové síni ústřední skvostně bylo by působilo na př. to původní a dojemné cvičení s krajáky župy Krušnohorské, za něž si bratři zaslouží pochvaly nelíčené. —

Jaký to rozdíl proti věřejsku! Tam sklíčen, dnes nadšen a rozjařen opouštím cvičiště, na němž ještě zítra se potěšíme a pak? Škoda té pohádky krásné! Dnes ovšem jsem na veselici šel, ale — zanechte veškeré naděje, kdož myslíte, že ulovíte kousek místečka! S milým br. Křenem chodím a — "na pravo šífe hledím, na levo zrak bystře otáčím, než mé marně oko sedadlo prázdné hledá", volně dle Kolára vzdychám. Ale vzpomněv si, že nám Pražákům netřeba tu místa ubíratí hostům, s těžkým srdcem sic, ale spokojen, že i zde zdar bezpečný kyne, nechal jsem veselici . . .

— — — — —

Den poslední 1. července. Na cvičišti rýsuje se obrovská řachovnice, na níž dnes naposled proveden bude zápas svobody s násilím, Žížky se Zigmundem. Předchází ovšem cvičení jízdy sokolské, jehož číslem nejceennějším jest úvodní metání na koni neosedlaném (voltizování). Pro mne aspoň jest nejceennějším, jelikož těsně přiléhá ke cvičení sokolskému, stíženo jsouc životností "nářadí" — koně. Jak rád se dívám těmto výkonům, plným síly, života a švihů, za nimiž všechna ostatní čísla daleko zůstávají. Tím nikterak nepodeceňuji krásné přeskoky 20 jezdců, stížené dále lapáním praporku nad překážkou, aniž úhlednou rej 64 jezdců (16 čtyřstupů), tím méně pak šerm šavlí (4 šestistupy), jehož jeden oddíl za zvuků hudby Šeborovy přečvičen, nebo bravurní sekání hlav. Též rej s kopími velmi se zamlouvala, jakož i pořadová cvičení všeho jezdeckta (tuším 100). Hojně

*) Nebudiž mi za zločin počtáno, že nepostihl jsem všech jednotlivostí. Předně byla cvičení žup rozdělena po celém cvičišti, takže vzdálenějších nebylo možno dobře pozorovat a pak byl obraz tak pestrý a živý, že pozorovatel jedno pro druhé ztrácel. Nedostatkem citelným bylo, že zapomenuto na tabulky k jednotlivým župám

potlesk byl odměnou statečným jezdcům (pokud vím z Prahy, Budějovic, Ml. Boleslavi, Písku a z Plzně), zejména pak vůdci jejich, náčelníku br. O. Tillovi, jedině budiž jen podotknuto: Cvičení tak se protáhlo, že většinu diváků-laiků unavovalo.

Kéž jízda se stane a zůstane platným článkem zřízení sokolského, kéž takového rozsahu dojde, by krásný, zdravý a statečný cvik tento nezůstal výhradním sportem třídy majetné, která (budiž mi rozuměno a nevztahováno na jízdu sokolskou!) s výše koně svého tak ráda přehlíží pěšáky, jako "hmyz v prachu se plazící!" Myšlénka bratrství však, doufám, že uchrání jízdu naši před touto nechutností kavaléristickou.

Šachovým kláním, vzorně provedeným, skončeny naše dni práce a síly, slávy a krásy. Skončeny šťastně a dobře, to blahé vědomí máme.

Nebude mi bohdá, zazleno, jestliže závěrkou podám kusý přehled dojmů starého cvičence, jemuž tentokrát bylo popráno vidět slet všesokolský v celém rozsahu, když se byl před tím účastnil administrativních prací přípravných.

Nejvýznačnější vlastností o sletu letošním byla obětavost. Od samého počátku zářila a hřála v období přípravném, v obrovitý plamen však vzplála o cvičení samém. Bylo by hříchem nezmínit se o ní šífe a doufám, že bude mi možno zvláštním článkem oslaviti (oh, kéž bych jen stačil na oslavu zaslouženou!) to, co paměti nehynoucí jest hodno.

K obětavosti pile se řadí. Pile zvláštní vyžadoval právě slet letošní jak svými složitými prostnými, tak i zajímavými společnými cviky žup a rozkošnými tanci moravských odborů ženských. (Nechci tím podceňovati píli nutnou k návěku kůželů a taneční reje, ta jevila se taktéž velmi zřetelně, u svědomitých odborů tak zřetelně, že prstem bylo by se mohlo ukázati na ty odbory, které pilnými — nebyly a proto celkový dojem valně seslabily.) Jakého úsilí tu bylo třeba z ústředí obce, z center žup a okrsků, i z každé jednoty, by docílilo se toho vystoupení krásného, které již o samé zkoušce bylo téměř dokonalým!

A třetí z trojlístku životně svěžího jest kázeň. Kázeň, o níž dávno jsem přesvědčen, že divy působí — letos zážraků opravdových jsem se dočkal. Kázeň, již podléhal vůdce stejně jako vedený, kázeň, kterou radostně plnil a snášel bez odmluvy i nejmladší z borečů a kterou tu a tam porušiti bylo dáno jenom některému z těch, jež pouze kroj v řady naše zlákal. Jest jich, bohudíky, čím dále, tím méně, "krojové" členstvo vymírá, přibližuje se doba, kdy budeme moci vystoupiti s přáním, aby kroj dovoleno bylo nositi pouze těm, kdož vychodili školu sokolskou, kdož cvičili... Kázeň sokolská stejně výrazně zračila se v nástupu i v provedení prostných, jako v tom klidném, sebevědomém pohovu, ona však vyvrcholila ve dvojím vystoupení těch, kteří dosud ze slabé a ne zcela ukázněné byli pokládáni — dorost a odbory ženské. A hle, cvičení dorostu dne 23. června i výkon odborů ženských v den petropavelský vůči zlobě nebes jasně prokázaly kouzelnou moc, jakou i zde působí a, bohdá, i dále působiti bude kázeň sokolská!

To jsou tři nejkrásnější stránky sletu letošního, jež musil jsem zvláště vytknouti, bych prozatím se odvěšil za tu přemíru krásy a síly, kterou naplnily dnové V. sletu stárnoucí, ale pro Sokolstvo vždy mladě tlukoucí srdce "starého písmáka."

Dík a čest vám všem! Na zdar!

V tom se zjevuje pravdy milovnost, když umíme všude dobré vynajíti a oceniti.

ZA SLETEM.

Píše Jan Fryš. — (Dokončení.)

Odpoledne pořádán výlet čili pic-nic do zahrady p. Kuchyňky, kde přítomen byl i náš americký konsul pan Briton. Zde se hodovalo, střílelo dle amerického způsobu jakož i zaslána telegraficky zdravice prezidentu Spojených Států do Washingtonu: "Přes 400 amerických občanů oslavuje americký svátek svobody ve své rodné vlasti Čechii." Konsul pronesl několik slov jak váží si té etí, že může reprezentovati americký národ v zemi Čechů. Jemu odpověděl br. Veselý z Chicaga. Povznešení těmito okamžiky vhodnými vraceli jsme se domů, bychom nastoupili příštího jitra v 5 hod. ráno zájezd do Kutné Hory. Co nejvíce nás trápilo bylo vždy časné vstávání a bylo též jen na újmu neb mnoho jich vždy zaspalo a vlak nečeká na žádného. Hora Kutná nás též vřele přivítala od nádraží až do Sedlické továrny na tabák. Prohlednuvše si závod, kapli a historickou kostnici, brali jsme se pochodem do města. Ač město nebylo zvláště dekorováno přec dostalo se nám vřelého přijetí. Zastavili jsme nejprve před pomníkem K. Havlíčka. Požádal jsem totiž, abychom tomuto neohroženému bojovníku, jenž vše vlasti věnoval i život svůj, vzdali po sokolsku čest. Hned odtud vedle vzali nás do Vlašského Dvora, kde ve hlavní síni uvítala nás městská rada se starostou v čele. Po odpovědi naší vysvětleno nám v jakém historickém místě se nacházíme, kde skorem veškerí čeští králové bydlili i působili, pak že zde Hus přiměl krále Václava, aby podepsal dekret pražský atd. Na to dostalo se nám občerstvení, město Kutná Hora dala si záležet, aby nás náležitě pohostilo. Rozvedli nás po hotelích i tu nám město poskytlo vše zdarma a odpoledne následovala prohlídka města další. Navštívili jsme i kamenný dům, kde nalezá se skvostné a historické museum z dob stříbrného dolování, též zde nalezneš americké oddělení. Jest ještě skrovné, ale jest naděje, že kutnohorskí rodáci v Americe jej co nejvíce a nejdříve zasílkami svými obohatí, aby jim a všem americkým Čechům sloužilo ku etí. Zde vše pamětihodné činilo na nás dojem jen nejlepší. Večer pořádali jsme veřejné cvičení ve dvoraně kutnohorského Sokola. Ráno v 9 hod. vraceli jsme se ku Praze a na cestě stavěti měli jsme se v zámku mistra Jana Kubelíka, který když zvěděl, že nalezáme se v takové blízkosti jeho hnízdečka, poslal za námi svého nadlesního do Hory Kutné a ten nám sdělil, že jeho pán a mistr Kubelík přeje si, aby američtí Češi navštívili jeho rodinu. My ovšem museli vyhověti přání a pozvání našeho mistra všem nám dobře známého. A vidíte, čeho jsme se nenadáli, stalo se, tento král houslí, světový umělec si na nás vzpomněl, aby nám oplatil naši skromnou pohostinnost, kterou mezi námi zažil. Jaké však překvapení čekalo na nás v Kolíně. Město Kolín, dozvěděvši se, že na cestě k mistru Kubelíkovi budeme u nich slézati, přispěchalo na nádraží s hudbou a celý sokolský sbor v kroji. Chtě nechtě museli jsme v průvodu navštívit Kolín, který krásně se na to vyzdobil a tu opět byli jsme vzati do radnice, kde starosta potěšen naší návštěvou vítal nás vřele a hned nám nabídl pohostinství. Odešli jsme pak do restaurace, kde očekávali nás chutné zákusky. Po občerstvení a vzdavše díky jménem nás všech zasedli jsme do povozů, jež náš milý mistr nám poslal vstříc a nastoupili jsme cestu rozkošnou krajinou as hodinu cesty do paláce našeho hostitele. Tento nás již netrpělivě očekával, neboť ničeho nevěděl o naší zastávce v Kolíně. Hned při příjezdu do lesa kol zámečku hřmění hmoždířů oznamovalo již náš příchod a z dálky již vidíme našeho mistra jak spěchá nám vstříc, vztahuje k nám obě ruce a se slzou v oku, vítá nás a hned objeví se jeho sličná paní, která úplně dobře ovládá českou řeč, též velice dojata nás vítá, veškeré služebnictvo nám pomáhá s kočáry, kolínská kapela koncertuje, představují nám rodiče

paní Kubelíkové a též matička našeho mistra nám přišla vstříže. Ta nejvíce byla dojata, i vyprávěla nám jak těšila se na naši návštěvu, jak dychtivá byla spatřiti americké Čechy o kterých jí její Jeník tolik byl vyprávěl. Zasednuli jsme v lese ku skvostně upraveným stolům. Vše tak chutně připravené zrovna usmívalo se na nás, že nemohli jsme oddolati a odhodlaně pustili jsme se do jídla, že mistr Kubelík s jeho chotí nepostačili přinášeti a plzeňského bylo dost, že mohlo nás přijíti ještě dvakrát tolik. Paní a děvy naše bavily rodinu p. Kubelíka jež sestává ze čtyř členů, žel že žádného mladého Kubelíka a nezapomněli prohlédnouti zámek a jeho zařízení. Ten čas tak rychle ubíhal, že jen neradi byli jsme, když nám oznáměno, že čas hotovit se ku vlaku. Tak královsky nás pohostil náš čaroděj houslí, o němž bylo mnoho živých zpráv zasláno do světa jako že již není Čechem a p. Poděkovavše našemu mistru za pohostinnost a úctu nám prokázanou ujistili jsme jej, že toužiti budem opět po okamžiku, kdy jej ve svém středu budem moci uvítat. Někteří spěchali ku vlaku a mnoho jich zůstalo ještě dlouho do noci seděti. V neděli ráno opět výlet do Budějovic z Prahy. Tentokrát bylo výletníků velké množství, čítalo se že na vlaku nalezá se 1200 osob. V Budějovicích měli matiční slavnost a radovali se z posledního vítězství o volbách. Praha byla čteně zastoupena. Opět o 5. hod. ranní vyjžděl vlak a do Budějovic dostali jsme se v poledne. Město okrášleno a ulice byly přeplněny lidem. Naš příjezd vylákal celé okolí do Českých Budějovic a nebylo divu, že nebylo možné nikde dostati něčeho k jídlu, ani k pití a my v Praze nesnídavše trpěli jsme velice.

Odpoledne byl velký průvod městem do zahrady, která též přeplněna byla lidem. Také zde vůbec nebylo možno něčeho dostati bez velké prosby a tlačenice. My ovšem budili pozornost velkou jak v průvodu tak v zahradě. Chtěli jsme zde uspořádati cvičení, však nebylo ani místa, ani žádného pořádku, tak že jsme uznali za nejlepší evičiště opustiti. Zde o pohostinosti mnoho mluvíti nemohu, neb slavnostní nálada zaplavovala vše a každý musel se spokojiti s tím, co buď sám si namáhavě urval, neb co mu náhodou nabídnuto bylo.

Ráno jelo se zase o 5. hod. do Husince. Tato poslední zastávka tohoto nejdůležitějšího pro nás místa skončila smutně. V Budějovicích se naše obrovská výprava rozbila úplně; jedni vraceli se do Prahy, jiní zajeli do svých rodišť a mnoho jich zaspalo, tak že z celé výpravy navštívilo nás Husinec pouze 12. V Husinci však obětaví krajané připraveni byli na 150, a tu není divu, že byli zklamáni nad naším příjezdem. S desítkami velkými povozy čekali nás na nádraží a my zahanbeni sklopili oči, když vycházeli jsme z vlaku. Přivítání dělo se v Městské Besedě, kde pro 150 byly připraveny stoly. Omluvili jsme co nejvíce naši výpravu, litovali jsme obětavých krajanů husineckých, zasedli jsme k chutnému jídlu a místa nepřítomných zaujmuta byla sokoly přespoleční z Vlachova Březí a Husince. Bratři a rodáci husinečtí po vysvětlení nám odpustili. My pak po občerstvení šli jsme do toho posvátného, skrovného domku, který však svým jménem v historii naší vyniká nad mnohé hrady a paláce. Šli jsme tam, kde se zrodil národu našemu jeden z největších synů, který pro pravdu i život obětoval. Tot' domek našeho Mistra Jana Husa. Vzdali jsme hold našemu mučedníku položením věnce vedle všech těch druhých památek sokolských a pětí Č. O. S. chráněných.

Mluvě o věnci, musím podotknouti, že výprava naše položila věnce tři tentokrát, a totiž v sobotu 29. června na hřbitově Olšanském na hroby Fugnera a Tyrše, jeden na hrob Havlíčkův a jeden pak nezapomenutelného Karla Jonáše a Mistru Janu Husovi v Husinci. Po vzdání pocty prohlédli jsme si Husinec, načež šli jsme zpět do Besedy, kde

již na nás čekali bratři prachatičtí a na jejich naléhavou žádost musili jsme navštívit památné Prachatice. Rozloučivše se s Husincem a obětavými občany tamními a bratry podnikli jsme cestu po vozech do Prachatic krásným, romantickým krajem. Také tam v Národním Domě opět dostalo se nám vřelého přijetí. Prachatice jsou velkou většinou poněmčeny, však malý hlouček Čechů statně se drží, a jak nám sděleno, stále půdy nabývá a houževnatě se brání proti německým Čechožroutům. Kéž v brzkou zanesen k nám by byla zpráva, že Prachatice jsou opět českým městem zcela, jak dříve bývaly. Rozloučiv se s prachatickými krajany a bratry spěchal jsem sám též do mého rodiště Netolie, jež pouze 4 hodiny jsou od Prachatic vzdáleny. Tak jsem naši výpravu ještě více oslabil, zbylo našich pouze deset. Ti zůstali na místě až do druhého dne a výprava vlastní rozpuštěna a rozešla se po celé vlasti naší staré, aby se vícekrát již v celku svém nesjela. Tím i má povinnost a práce skončena. A tak tu nyní, bratři a sestry, stojím před vámi s čistým svědomím, že konal jsem svou povinnost. Vím, že neuspokojil jsem všechny, budu však spokojen, když uslyším, že aspoň většinu jsem vyhověl. Vím také dobře, že v naší Nár. Jednotě jsou schopnější síly, proč ty však nejely aneb mé místo nezastávaly, na to odpověď dát nemohu. Vím také, že budu snad i v mnohém kritisován, na to však jsem připraven a jen těším se přesvědčením, že vždy vystupoval a hájil jsem americké Čechy a Sokolstvo dle svých sil a nejlepšího přesvědčení a schopností. Tímto končím svůj skrovný popis a končím i na se vzaté povinnosti. Jsem jist, že mnohý bude se ptáti, zdali naše poslání potkalo se s tím výsledkem, za jakým jsme jeli, a tu odpovídám přímo, že ano, ba co více, s velkým výsledkem. Za čas jest možné, že z mých vzpomínek pro list náš se ještě rozepíší. Vy pak, bratři borci a sestry sokolky, přijměte mé uznání a můj dík za vaši trpělivost a vaši oddanost vůči mně. Jest možné, že někdy až přísně jsem vystupoval, však i to činil jsem s dobrým vědomím, že nám to půjde všem k dobru. Necht' přijmou všichni účastníci naší výpravy jakož i bratři v Čechách všech nás srdečný a sokolský pozdrav. Na zdar!

OLYMPICKÉ HRY.

Dle příprav konaných zdejšími výborem Olympických her, lze očekávati, že Spojené Státy budou silně zastoupeny při příštích Olympických hrách, které odbývají se budou v měsíci červenci t. r. v Londýně. Ze zpráv uveřejněných dovídáme se, že americký v. v. pro olympické hry převzal všechny přípravné práce na sebe aby Amerika při příštích závodech olympických důstojně zastoupena býti mohla, holdá sebrati fond \$50,000.

K tomu cíli rozeslány byly sběrací listiny již na spolky, tak i na jednotlivce (jimi počteny též i některé sbory naše) a očekává se, že suma ta bez obtíží sebrána bude.

Pro výběr závodníků určeny byly zkoušky, kteréž odbývají se budou 6. června t. r. a sice jedna na Východě a druhá na Západě. Ve zkoušky zahrnuty jsou všechny druhy zápasů nacházejících se na programu olympických her a jsou to:

Běhy na 100 metrů (109.3 yardu) 200 metrů (218.6 yardu) 400 metrů (437.2 yardu) 800 metrů (874.4 yardu) 1,500 metrů (1,639.5 yardu) 110 metrů běh s překážkami (120.2 yardu) 400 metrů s překážkami, 3,200 metrů na chůdách, 5 mil běh; dále skok daleký bez i s rozběhem, skok vysoký bez i s rozběhem trojskok a skok o tyči, házení kladiva, vrhání 16lb. koule, disk a sice libovolný způsob a pak řecký způsob, a vrhání kopím. Pak jsou ještě běh pro druž-

Pátý slet všesokolský v Praze.

Předsednictvo pátého sletu všesokolského v Praze.

stva na 3 míle (pět jich běží a tři nejlepší se počítají), 3,500 metrů a 10 mil chůze.

Plování zkoušeti se bude na: 100 metrů, 400 metrů, 1,500 metrů, 200 metrů četový zápas, 200 metrů prsní rozmach (breast stroke) 100 metrů plování naznak. Pak ještě skoky do vody s výše a vodní polo.

Zápas libovolný chvatem (catch as catch can) pozůstávající ze třech utkání deseti minutových, rozdělen jest na pět tříd dle váhy a sice na 119, 133, 147, 161 a přes 161 liber.

Aby Spojené Státy zastoupeny byly i v šermu, střelbě puškou i lukem, v bruslení, golfu, lawn tennisu, v cyklistice a v automobilových závodech, budou příslušná sdružení požádána o spolupůsobení. Rozhodnuto jest však, že žádný závodník nebude zastupovati jakýkoliv athletický klub, universitu neb spolek, nýbrž všichni budou tvořiti skupinu amerických olympických zápasníků. Kdo chtěl by se účastniti olympických zápasů v Londýně, musí projíti zkouškou před soudci zdejšího olympického výboru, jinak k zápasům připuštěn nebude, jak rozhodnuto bylo pořadajícím výborem v Anglii. Má tedy zdejší olympický výbor na zastoupení Ameriky při příštích zápasech úplný monopol, za to však zase slibují, že každému zápasníku zaplatí cestovní vydání z New Yorku do Londýna a zpět.

Mimo athletických závodů nachází se na pořadu olympických her i závody gymnastické a pořadající výbor v Anglii stará se co nejlépe, by i v tomto oboru získal účastnictví pokud možno největší. Začátek olympických her stanoven byl na den 13. července a jak známo bude o týden později zahájen německý turnfest ve Frankfurtu n. M., k němuž američtí turneři již nyní pilně se připravují. Britický pořadající výbor olympických her učinil již kroky za účelem získání účasti amer. turnerů a vyšel jim tak daleko vstříc, že volným jest i položení závodů gymnastické na pořad první, by zbylo jim času dosti aby v čas k turnfestu frankfurtskému dostaviti se mohli. Dosud však se strany turnerů k žádnému určitému rozhodnutí nedošlo. Pokud známo nám, i v Čechách činí se pokusy o to, by Č. O. S. vyslala k příštím olympiádám vybrané družstvo a dojde-li snaha přátel myšlenky té uskutečnění, můžeme se dočkat toho, že borci čeští změní síly své s turnery americkými.

Až dosud odmítaly všechna větší těloevičná sdružení oficiální účast na hrách olympických a to z důvodů přemnohých. Největší váha kladla se ovšem na to, že naše závody těloevičné měly při olympických hrách význam jen podřízený a nevěnovalo se jim té pozornosti, jak zájem těloev. sdružení toho vyžadoval. Vinu za to nutno přičísti však spíše na těloevičná sdružení samotná, neb chceme-li těloevik náš postaviti na místo jemu patřící, chceme-li hodnotu jeho dokázati, pak nutno též podati ukázky a výsledky práce naší a to při hrách olympických až dosud v řádné formě se nestalo a proto nemůžeme se též diviti, že atletika při olympických hrách hlavní úlohu hraje. Bylo by radno, by Sokolstvo, gymnasti a turneři příštích olympických her se účastnili v počtu slušném a dočkáme se pak jistě brzo, že celý řád olympických her vezme na se jinou tvářnost a že i těloevik náš prolomí si cestu i do těch spolků, kde výhradně sportu holdováno bylo.

NOVÁ HRA BASE BALLU: Play ground Ball.

Base Ball jest americká národní hra. Base Ball hrají v Americe šestiletí kluci i vážní, staří otcové.

Dokud velká města, jako Chicago, měla dostatek prázdných stavení i ve středu města, nebyla nouze o potřebná a prostorná hřiště a míčem hrálo se takřka za každým

domem. Úprava hřiště nestála nic — vsady našlo se pár kamenů na mety (bases). Pálka i míč se již nějakým způsobem opatřily, neb i rodiče popřáli dítkám svým zdravé zábavy a na nejnutnější, nezbytné vydání nějakým centem přispěli. Dejte americkému chlapci míč a pátku a on jest váš tělem i duší. Tyto dvě věci nevyměnil by za jinou hračku.

V Chicagu smetl stavební ruch většinu těch přírodních hřišť s povrchu země a dnes prázdná staveniště větších rozměrů najdeme jen v odlehlejších předměstích. V náhradu za to dostalo se však mládeži městem i parkovní komisi zřízených a pěkně upravených hřišť (play grounds), kdež mládež za dozoru evičitelů hrám a jinému evičení věnovati se může. Hřiště zřízená ve velkém počtu po různých částech města jsou znamenitá, však vzdor tomu mají jednu chybu — a to jest, že nejsou dost prostorná, aby všude i base ball hráti se mohl, a tím přitažlivost jich do jisté míry trpěla. Aby hřiště naše nepostrádala této nejoblíbenější hry úplně, utvořil se v Chicagu spolek pode jménem "National Playground Ball Association", kterýž v náhradu za Base Ball sestavil pravidla pro hru podobnou base ballu, ovšem že s tím rozdílem, že pro veřejná hřiště lépe se hodí.

Pokusy s novou hrou playground ball zvanou konány byly již v loni a říditel parkovních hřišť chicagských E. B. DeGroot předvedl hru tu v červnu m. r. při příležitosti sjezdu oné jednoty před zraky mnoha odborníků z celé Unie jako novinku, která uznána tu byla jako ideální hra veřejných hřišť vůbec.

Hru "playground ball" naučí se každý "base ballista" snadno a my k poznání jí podáváme zde pouze hlavní pravidla, v nichž liší se od "base ballu".

Deset hráčů tvoří jedno družstvo, to jest tedy o jednoho více než v obyčejné hře. Hráči rozdělení jsou na pravého a levého brance (short-stop), jako při indoor base ballu, pak na tři honce (out-fielders), rozdělených opět jako při out-door base ballu. Ostatních pět hráčů mají stejná místa a význam jako při base ballu, t. j. první, druhý a třetí metat (baseman), nadhazovač (pitcher) a chytač (catcher).

Rozměr hřiště jest stejné míry jako pro indoor base ball, když hraje se ve zbrojnicích nebo jiných velkých místnostech. Mety (bases) jsou 35 stop od sebe vzdáleny a nadhazování děje se od linie 30 stop od středu čtvrté mety (home base) vzdálené. Míče užívá se podobného jako při indoor base ballu. Dle pravidel nemá míti méně než 12 a ne více jak 14 palců v obvodu a nemá býti lehčí než 8 a ne těžší než 8 a 3/4 unce. Pro hřiště, kde dostatek jest místa mimo mety, užívá se míče menšího a kde prostor omezen, míče většího, pokud pravidla toho dovolují. Pálka jest stejná, jaké při indoor base ballu se užívá. Pouze v tloušťce dovoluje se, by v nejsilnějším místě dva palce v průměru byla (o 1/4 palce více než pro indoor).

Nadhazování děje se stejným způsobem jako při indoor base ballu.

V celé hře jest však nejzajímavější, že pravidla po oba palném dorozumění dovolují odpalovači (batsman) po odpálení míče utíkat buďto na první nebo na třetí metu. Rozumí se, že když hráč běží po odpálení na metu třetí, obíhá tyto pak v pořádku opáčeném. Odpalovač následující musí běžeti stejným směrem jako předcházející, a teprv když nikdo na metách se nenalezá, může další odpalovač běžeti opět dle libosti buď k první, aneb třetí metě.

Celá hra pozůstává z pěti střídání (innings) a body počítají se takto:

Když hráč dostihne první mety, připadá družstvu jeho hned jeden bod a bod ten platí družstvu jeho i v pádu, že odstaven byl by při pokusu dostihnouti metu druhou. Dostihne-li hráč mety druhé, případnou družstvu jeho body

dva atd. Po celém oběhu získá hráč čtyry body pro své družstvo.

Hra tato dojde brzy rozšíření a bude bez odporu i zajímavou, ač nedá se upřít, že na základě počítání bodů odpadnou při ní nejzajímavější momenty, jaké vyskytují se při base ballu, kde hlavní zřetel obrací se k tomu, aby hráči "hořejších" zamezili se dostihnouti mety domácí (home base). Ve mnohých sborech našich hraje se "indoor base ball" a cvičencům našim neuškodilo by, kdyby na základě těchto z hruba načrtnutých pravidel hru vyzkoušeli a po případě i na hře té na hřištích činně podílu brali. Pravidla podrobná přineseme v některém pozdějším čísle.

CVIČENÍ PROSTNÁ

pro závody a veřejné cvičení Župy Západní ve Wilber, Neb.

Základní postavení: stoj spatný, připažit, ruce v pěst' sevřené.

Časomíra: 1, 2, 3, 4.

Každý oddíl cvičí se: v levo, v pravo, v levo a v pravo. Ruch dle hudby.

I.

1. a) Stoj předkročný v pravo — paže skřít upažmo (pěsti nad ramenama);
b) půlobrat v levo na patách ve stoj úkročný v pravo — oblouky zevnitř (dolů) vzpažit;
c, d) výdrž.
2. a) Kruhy na levo vzpažit;
b) oblouky na levo s půlobratem v levo podpor dřepmo zanožmo v pravo;
c, d) výdrž.
3. a) Vztyk a výpad v pravo v před — paže skřít zapažmo;
b) náponem první nohy a celým obratem v levo ve stoj zanožný v pravo — předklon — třít v před;
c, d) výdrž.
4. a) Vzprím, přednožit v pravo — vzpažit;
b) přinožit v pravo — upažit;
c) připažit;
d) výdrž.

Poznámka: Ve všech dobách poloha rukou jest palcová. Při celém oddílu levá noha původního místa neopustí.

II.

1. a) Půlobrat v levo, únik v pravo v zad — paže skřít zapažmo;
b) výpad v pravo v před — třít pravou v před vzhůru, levou v zad;
c, d) výdrž.
2. a) Náponem pravé nohy a půlobratem v levo úhyb v levo a ihned podpor dřepmo únožmo v pravo levorné, upažit pravou (poloha hřbetní);
b) půlobrat v levo ve klek v pravo — paže skřít zapažmo a ihned třít v před (poloha palcová);
c, d) výdrž.
3. a) Vztyk ve stoj zanožný v pravo — paže skřít zapažmo (poloha palcová);
b) stoj předkročný v pravo — třít stranou (poloha palcová);
c, d) výdrž.
4. a) Půlobrat v levo ve stoj úkročný v pravo — předpažit pravá obloukem vzhůru, levá kruhem dolů — předklon;
b) vzprím, přinožit v pravo — upažit (poloha palcová);
c) připažit;
d) výdrž.

III.

1. a) Stoj únožný v pravo — předpažit na pravo;
b) půlobrat v levo ve stoj zanožný v pravo — vzpažit zevnitř (oblouky dolů);
c, d) výdrž.
 2. a) Stoj skřižný v pravo v před — paže skřít zapažmo;
b) výponem celý obrat v levo ve stoj spatný — třít stranou;
c, d) výdrž.
 3. a) Výpad v pravo stranou — pravou vzpažit zevnitř obloukem dolů, levou skřít zapažmo dovnitř (předloktí na kříži);
b) půlobrat v levo ve stoj zanožný v pravo — vzpažit (pravou obloukem zevnitř, levou mrštěním dolů);
c, d) výdrž.
 4. a) Stoj předkročný v pravo — paže skřít zapažmo a ihned třít stranou;
b) přinožit v pravo — kruhy čelnými dolů, upažit;
c) připažit;
d) výdrž.
- Poznámka. Poloha rukou ve všech dobách palcová.

IV.

1. a) Krok pravou v před — předpažit;
b) krok levou v před — paže skřít zapažmo;
c) stojem přednožným v pravo a celým obratem v levo ve stoj zanožný v pravo — třít stranou;
d) přinožit v pravo.
2. a) Podpor dřepmo;
b) podpor ležmo v předu;
c) podpor dřepmo, zanožmo v levo;
d) vztyk na pravé noze, výpad v levo v před — paže skřít zapažmo a ihned třít v před.
3. a) Náponem levé nohy a půlobratem v pravo úhyb v pravo — upažit (pravá hořením obloukem);
b) Půlobrat v pravo, únik v pravo v zad — paže skřít zapažmo;
c) náponem levé nohy a půlobratem v pravo úhyb v pravo třít stranou;
d) výdrž.
4. a) Půlobrat v levo — zanožit v levo — zapažit (pol. malík);
b) přednožit v levo — vzpažit;
c) přinožit — upažením připažit;
d) výdrž.

Poznámka: Poloha ruky, kde udáno není, jest palcová. O bližší vysvětlení zda jakého třeba obrat' se na župního náčelníka Jos. Šterbu.

Franta Slavětinský,
spol. cvič. Župy Západní.

CVIČENÍ S TYČEMI

pro sokolky k závodům a veřejnému cvičení Župy Západní ve Wilber, Neb., roku 1908.

Základní postavení: Stoj spatný, tyč čelně dolů rovně nadehmatem při 1., 2. a 3. oddílu, při 4. podchmatem.

Časomíra: 1—2, 3—4, 5—6, 7—8.

Ruch dle hudby.

Každý oddíl se vykoná na 64 dob.

Cvičení A. jsou polohy a pohyby tyče. B. jsou cvičení kroku.

I.

A.

- 1—2. Stoj předkročný v levo;
tyč čelně před hrud' rovně.
- 3—4. Půlobrat v pravo na patách ve stoj úkročný v levo;
tyč čelně před hrud' rovně, skřižmo v pravo.

- 5—6. Půlobrat v pravo ve klek v levo;
tyč čelně vzhůru rovně.
7—8. Vztyk, přinožit v levo;
tyč čelně dolů rovně.

B.

1. Stoj přednožný v levo;
tyč bočně pod levé rameno, rovně v levo v před.
2. Stoj spatný (přinožením v pravo);
tyč čelně dolů rovně.
3. Stoj přednožný v pravo;
tyč bočně pod pravé rameno, rovně v pravo v před.
4. Stoj spatný (přinožením v levo);
tyč čelně dolů rovně.
- 5—6. Měnný krok v levo v před.
- 7—8. Měnný krok v pravo v před — přísunem levé nohy stoj spatný.

Dál evičíme sestavy A. i B. v tomže pořádku zpět na původní místo, v základní postavení.

Cvičení A. i B. opakuje se, ale opáčně.

II.

A.

- 1—2. Výpad v levo stranou — tyč čelně k levému rameni strmě v levo stranou.
- 3—4. Půlobratem v pravo, ve stoj zánožný v levo;
předklon — tyč čelně na pravé koleno, rovně skřížmo v pravo.
- 5—6. Vzprím — stoj přednožný v levo;
tyč zadně na ramena rovně.
- 7—8. Přisunem levé nohy stoj spatný;
tyč čelně dolů rovně.

B.

1. Stoj přednožný v levo zevnitř (pata země se dotýká);
tyč čelně k pravému rameni rovně v pravo stranou.
2. Stoj přednožný v levo dovnitř (špička země se dotýká);
tyč čelně dolů, rovně.
- 3—4. Měnný krok v levo v před.
5. až 8. evičíme cvičení B. v pravo, na dobu 8, vykoná se půlobrat v levo ve stoj spatný.

Dál evičí se sestavy A. i B. v opácném pořádku zpět na původní místo, v základní postavení.

Další postup opakování evičení: A. v levo na 8 dob; B. v pravo a v levo na 8 dob.

Zpět evičení: A. v pravo na 8 dob; B. v levo a v pravo na 8 dob v základní postavení.

III.

A.

- 1—2. Přednožit v levo — tyč před hrud' kolmo, levá nad pravou.
- 3—4. Únik v levo v zad;
obloukem bočným dolů, tyč bočně k levému rameni, šikmo v levo v zad.
- 5—6. Výpad v levo v před.
obloukem bočným vzhůru, tyč bočně k levému rameni, šikmo v levo v před.
- 7—8. Přisunem levé nohy stoj spatný;
tyč čelně dolů rovně.

B.

1. Stoj přednožný v levo;
tyč čelně vzhůru rovně.
2. Půlobratem v pravo, ve stoj únožný v levo;
tyč zadně na ramena rovně.
3. Půlobrat v levo, stoj předkročný v pravo;
tyč čelně dolů rovně.
4. Přednožit levou zevnitř.
5. Skrčíť levou přednožmo do vnitř.
- 6—7. Měnný krok v levo v před.

8. Stojem přednožným v pravo celý obrat v levo, — stoj spatný přinožením v pravo.

Dál evičí se evičení A. i B. v tom samém pořádku zpět na původní místo v základním postavení.

Dál opakuje se evičení A. i B. opáčně.

IV.

A.

- 1—2. Výpad v levo v zad;
výkrutem pravou tyč bočně za hlavu šikmo, v pravo v před.
- 3—4. Stoj přednožný v levo;
výkrutem pravou tyč čelně v před vzhůru rovně.
- 5—6. Půlobratem v pravo, ve stoj únožný v levo;
výkrutem levou tyč bočně na hlavu, rovně v levo v před.
- 7—8. Přisunem pravé nohy stoj spatný;
výkrutem levou tyč čelně dolů rovně.

B.

1. Stoj únožný v pravo;
výkrutem pravou tyč před hrud', kolmo, levá nad pravou.
 2. Stoj zánožný v pravo do vnitř;
tyč čelně dolů rovně (přechod tyče z polohy kolmé do polohy čelně rovné děje se puštěním levé ruky a pohybem tyče obloukem na pravo).
 - 3—4. Měnný krok v pravo v před.
 - 5—8. Cvičení B. v levo; na dobu osmou půlobrat v levo ve stoj spatný — tyč čelně dolů rovně.
- Dál opakuje se evičení A. i B. v opácném pořádku zpět na původní místo, v základní postavení.
- Další postup opakování evičení: A. v levo na 8 dob; B. v levo a v pravo na 8 dob.
- Zpět evičení: A. v pravo na 8 dob; B. v pravo a v levo na 8 dob v základní postavení.

Poznámka red. — Udání výšky tyče "před prsa" změněno tuto udáním "před hrud'". Cvičitelům našim doporučujeme změnu tuto k užívání ve výkladech při evičení sokolů.

Bližší vysvětlení, zda jakého třeba, podá Jos. Štěrba, náčelník Župy Západní.

Franta Slavětinský,
spol. evič. Župy Západní.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Minulý měsíc pořádal br. Emil Hoeke, evičitel Turnvereinu v Sheboygan, Wis., své veřejné evičení, které setkalo se s takovým zdarem, že anglické časopisy o něm se s nadšením rozepsaly. Ve zprávách vyslovována jsou zvláště uznání našemu krajanu za jeho práci a obětavost, neboť veřejné evičení toto bylo nejzdařilejší ze všech, v městě tom až posud pořádaných. Br. Hoeke, jak známo, jest též učitelem tělocviku na tamních školách a k jeho zdu, jakého docílil za poměrně krátkou dobu, mu z plna srdce gratulujeme.

— T. J. Cedar Rapids ztratila nadějněho člena, pilného studenta a učitele české školy svob., jenž na universitě v Lincoln, Neb., v době poslední češtinu přednášel. Byl kdys pilný evičenec sboru br. Jeffry Hrbek, jenž v stáří sotva 24 let podlehl v Lincoln, Neb., zákeřné hlavničce a zánětu podbřišnice po operaci. Pohřeb jeho odbýval se z české školy Matiční v Cedar Rapids, Ia. za veliké účasti lidu. Mluvil Rev. Pratt a Rev. Burkhalter. Prvnější za unitariány, jichž "sunday school" byl jako superintendent kdys br. Hrbek vedl. Čest jeho památce!

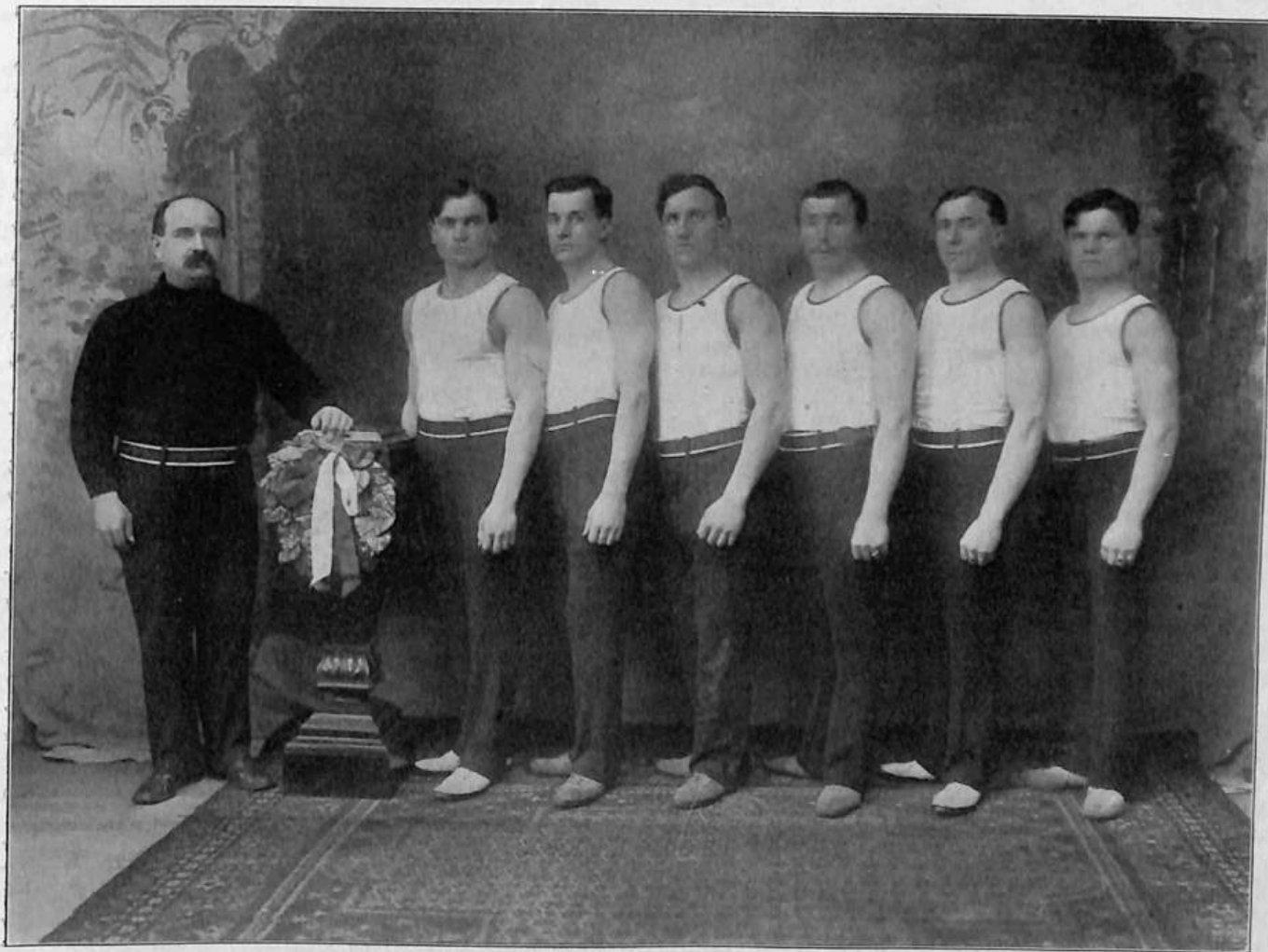
— Ve sborech, kde zdá se, že tělocvičná činnost u mladších poklesá, výdatnou jest vzpruhou, když evičitel se přičiní a postará o zřízení tak zvaných čet "mečvědíh",

čet členů starších. Z počátku netřeba evičiti ničeho zvláště obtížného, ale spíše pochodová, pořadová a prostná a možno-li šerm a uvidíte, jak ti mladší se pozastaví, zamyslí a znovu dají se do práce. Vzory starších táhnou. Zkusili jsme v místním sboru a podobné zprávy i odjinud dostáváme, kde doba předsletová a slet sám, jakoby veškeru životnost sborů vstřebal. Tož v nový rok, s novou chutí a do nové práce!

— Vděčíme všem bratřím a těm sestrám mnohým, již zvláště v době poslední vzpoměli si nás v pořadatelsvu. Dostali jsme tolik zdravíc a dopisů, jež týkají se vesměs útoků nových na nás vedených, že při nejlepší vůli nelze odpovídati na každý ten projev zvlášť. Díky všem! Ko-

pohybů a kroků. Cvičitel Štětka, jenž vedl nácvik všech družstev, vyslovil se nad získaným úspěchem tohoto veřejného jen s radostí, protože tentokrát bylo vše překonáno, o co v odboru tělocvičném jednota v letech minulých usilovala. Práce na nářadí mužů zaslouží rovněž pochvaly, protože jen zřídka kdy takové obtížné průkazy síly a hbitosti se docílují s takovou lehkostí a ušlechtilostí u mužů, již věnují se tělocviku jen v prázdných chvílích. Prostná téhož družstva byla skutečně ukázkou uměleckou. Ráznost s jakou jednotlivé pohyby se prováděly a dochvilnost s níž obraty a střídání se děly bylo věru jen pozoruhodné. Cvičitel Štětka jest zeela spokojen s podporou jaké dostalo se

Čtvrté vítězné družstvo Č. S. Sok. v Bayonne, N. J., při závodech Župy Vých. v Newarku, N. J.

Cvičitel T. Šteffek, Jar. Mašín, Jos. Stránský, E. Gotko, Jos. Řezanka, Jan Řezanka, Št. Teratko.

náme povinnost na se vzatou svědomitě a chceme konati tak i dále.

— V "Baltimore News" čteme: "Sokolská Jednota Blesk překonala všechny dřívější pokusy a svým veřejným evičením včera odpoledne, dne 25. m. m. pořádaným docílila velikého úspěchu. Členové jednotlivých družstev byli jen hrdí na ukázky své, snažíce se předčít nejen v nadšení, ale i ve výsledcích, jakž bylo lze pozorovati. Prostranná síň byla nabitá až ku samým dveřím přátely sokolů. Cvičitel Franta Štětka byl velice opatrným ve výběru a uspořádání pořadu vyšších požadavků, a ačkoliv každé jednotlivé číslo bylo pěkně provedeno, ukázka práce sokolek byla pravým překvapením, pokud se týče rozkošných postojů a ladných

mu všemi členy jednotlivých družstev vůbec, snaže se poskytnouti jednotě své ukázkou nejlepší práce tělocvičné o nejlepším veřejném jaké kdy Jednota Blesk uspořádala."

— Na pořadu byla čísla koncertní. Řeč br. K. Matouška, jakož i hlavně pořadová pátého sletu všesokolského v Praze, vedle evičení s činkami sokolek, kteréžto družstvo jakž známo bylo vítězným o župních závodech v Newarku, N. J.

— Jest nevyhnutelně třeba, aby sbory, jež dosud delegáty své na sjezd v Detroit, Mich., nezvolily, učinily tak ihned, aneb aby zvolily si zvláštní výbor, jenž by již ode dneška pilně sledoval vše co tu, aneb onde vyskytne se nového a na prospěch organisace naší, zejména v tělocviku, podniknouti se dá. Různé návrhy měly by se ve výboru takovém

byla v Tiflisu, na Kavkaze. Název "Sokol" byl úřady potvrzen. Ovičitelem jest br. A. Lukeš.

— Český výbor pro obeslání olympických her v Londýně usiluje o to, aby tentokrát i Sokolstvo české se účastnilo, když bylo na mezinárodním závodě a sletu svém tolik dokázalo.

— Sokolstvo v Poznani jest jako všude jinde v "pruském pekle." Pruská policie zakazuje jim cvičení na základě veřejného shromažďování a i jinak stíhá činovníky sokolské.

— Starosta České Obce Sokolské Dr. Josef Scheiner jmenován byl za zásluhy své o pěstění styků česko-francouzských především na poli tělesné výchovy rytířem Čestné legie (Chevalier de la Legion d'honneur) a byl mu řád ten francouzským konsulem panem Colomiem minule odevzdán. Před tím již obdržel advokát Dr. Jan Podlipný odznaky důstojníka veřejného vyučování v uznání zásluh o přátelské styky česko-francouzské.

Sokolky.

— Uznáváme, že v ženských odborech jest postup nejsnadnější, již k vůli mnohému předsudku, však ale proto přec jen nemůžeme pochopiti, že sokolka mohla by být sokolkou opravdovou a hned členkou nějakého různého spolku zároveň. Také pochybujeme, že slušelo by se vtírat do řad volných a podle potřeby uplatňovati se u té či oné sekty, třeba unitariánů.

— Jedno těší nás, že skoro všude, kde přednáškové jsou odbory účast' sokolek na přednáškách staví se za vzor bratřím, z nichž většina raději "kartí", nežli by účastnila se díla a práce. Takovým asi ten zdar Sokolství asi mnoho v myslí netkví.

— Jako nesmí ukolebati nás chvalozpěvy téměř všech českých časopisů o našich sestřích v New Yorku a vystoupení jejich na pátém sletu v Praze, tak zase za tu práci, obětě předsletové, za to odříkání se a námahu o sletu, nesmí nás zarazit co leckde se dnes píše, jakž v čísle tomto seznáte. Nám úsudky ty i ony budou jen pobídnutím ku zvýšené práci, ku důkladné práci klidné na prospěch i té naší mládeže v tělocvičnách.

LEDEN.

1. Prvé číslo "Sokola" pražského vyšlo.....1871
Zemřel K. V. Zapp, učenec český.....1872
Návrh Košarův a Čermákův na Svaz Sokolstva
amerického 1906
3. Zrušení otroctví ve Spojených Státech.....1865
Zemřela sok. Anna Ptáčeková, náčelnice a členkyně
Č. O. S. v Praze.....1906
6. Zemřel Josef Dobrovský v Brně, slav. učenec....1829
8. Zemřel slavný přírodovědec Galileo Galilei.....1642
10. Vyšlo prvé číslo "Sokola Amerického" v Chicagu...1879
12. Zemřel J. Pestalozzi, spis. evič v Curychu.....1746
14. Narozen Boleslav Jablonský, básník český.....1814
15. Výzva "Sokola" k dokončení pomníku br. K. Jo-
náše, amer. žurnal. a polit.....1906
16. Zemřel Edward Gibbin, angl. dějepisec.....1794
17. Nar. Benjamin Franklin, učenec a svob. amer...1706
19. Založen Těl. sbor Paní a Dívek v New Yorku...1883
21. Zemřela Božena Němcová, spisovatelka v Praze...1862
24. Jan Kolar, básník slovanský, zemřel ve Vídni...1852
25. Narozen Jos. Barák, čes. žurnalista.....1833
27. Založen Sokol pražský.....1862
29. Nar. Thomas Payne, volný myslitel a spis. amer...1737
Zemřel Gabriel Žižka, starosta pražské jednoty...1889
T. J. S. Howells, Neb., založena.....1905
31. Zemřel J. Malýpetr, první český učitel tělocviku
v Praze 1889

DOPISY.

Washington, D. C., dne 7. prosince.

Minulého týdne odcestoval jsem z města Columbus, O., do světoznámé metropole Washington, D. C., kde co posluchač na zdravotním departmentu setrvám nejméně čtyři měsíce. Prostřednictvím mého představeného poručíka Ralpha R. Reeda dostalo se mi z města Columbus doporučení co nejvřelejšího. Musím však přiznati, že nerad loučil jsem se s cvičiřnou, s místem kde při klidné činnosti prožil jsem několik měsíců. S úmyslem nashromáždit více zkušeností nastoupil jsem nově ustanovené místo ve Washingtonu, jako člen nemocničního odboru, v kterémžto směru povolání umožněno mě studovati fisiologii, hygienu, lučbu a jiné předměty. Zmiňovati se o romantické krajině, kterou jsem se

EMMA KOŠTÁLOVA,

členkyně Sokolek Blesk, Baltimore, Md. — První přebornice ze závodů sokolek při závodech Ž. Vých. v Newarku, N. J.

ubíral na cestě směrem k Washingtonu nebylo by snad mnoho zajímavým obsahem. Jsem mladým snilkem, vášnivým idealistou a z toho důvodu svěřuji se toliko s tím, že v mnohém okamžiku při pohledu na rozkošnou krajinu domníval jsem se, že procházím se pohořím strání pošumavských, kde posledně před odjezdem z rodné domoviny procházel jsem se ve stínu košatých velikánů, cituje zamilovaného Machara, aneb předčítal si humoristické črty z pera Nerudova . . .

Přivítání ve městě Washingtonu dostalo se mi od kamarádů opravdu přátelského, shledal jsem se tu s mnohými z bývalých navštěvovatelů cvičiřny v Columbus, takže v mnohých mesnázích s nevlídnou situací mohl jsem se snadněji spřáteliti. Nikdy jsem se nedomníval, že v tomto směru života bude mě umožněno získávati si přátele, nermoutím se, ale při vzpomínce na minulost zdá se mi, že osud v mnohém směru trapného života choval se ke mě přímo macešsky.

Zaměstnání v našem odboru zdravotním je nemálo zajímavé, ve svém pořadí zařadí denně na prvním místě cvičení prostná, pochodová a dále vyučuje se co třeba jak zacházeti s nemocnými a raněnými. Mimo to přednáší se nám o jiném, navštěvujeme nemocnice a odborná musea. Město Washington je pro mladého idealistu jakož i cizince předmětem neprostrádaním zajímavosti, mimo nádheru a výstavnosti jsou tu mnohé zvláštnosti, které pro nedostatek času nemohl jsem dosud prohlédnouti.

Minulý úterek slavnostním způsobem zahájeno sezení kongresu. V Bílém domě shromáždili se národní hrdinové pověřeni úkolem rozhodovati o závažných osudech amerického národa. Americká aristokracie má v tomto městě četné representanty, mimo cizonárodovců. Černoši zaujímají zde slušná postavení. Před svým odjezdem z Columbus napsal jsem stručné pojednání o tělesné výchově mužstva v americké armádě, bude-li si přát zašlu milerád pro list náš. Na zdar!

Fr. K. Klepal.

Bayonne, N. J., 18. prosince.

Naše T. J. Čes. Slov. Sokol v Bayonne City, N. J. se tuží a přibývá jí členů stále více.

Zafidili jsme si též sbor sokolek, který doufáme příští jaro připojí se k Národní Jednotě Sokolské.

Též cvičení žactva obého pohlaví znamenitě prospívá.

Dne 4. listopadu pořádali jsme veřejné cvičení, které se nám vydařilo skvěle.

První vystoupily žákyně od 6—12 let, provedly lehké a zajímavé cvičení, které vynutilo mnohým matkám a otcům mnohý úsměv radostný.

Druzí vystoupili žáci od 6—12 let, kteří též provedli cvičení své při hudbě velice pěkně.

Potom vystoupil náš nově založený sbor sokolek na který pohlíželo naše obecní úřady s velikou úctou a očekáváním jak asi cvičení svá provedou. A skutečně naše sokolky se vyznamenaly, neboť provedly cvičení svá bez chyby a tak vesele při hudbě jako kdyby cvičily nejméně as půl roku a zatím cvičily jenom asi měsíc. Obecní úřady nepřestávalo bouřlivým potleskem za odměnu našim sokolkám.

Naposled cvičila naše jednota s nevarskou jednotou na hrazdě, na bradlech, na koni a zároveň cvičení prostná ze závodů v Nevarku. Bratři obou jednot se tužili znamenitě začít si odnesli též bouřlivý potlesk a úctyhodnou pochvalu.

Za tuto práci a snahu budiž vzdán dík a čest našemu dlouholetému cvičiteli Tom. Šteffkovi a též br. Mart. Kleinovi jako výpomocnému cvičiteli.

Zároveň dík a čest Těl. Jed. Sokolské v Nevarku, která jako sestra nám vypomohla činně na nářadí a s námi bratrsky vystupující pomohla ku zdaru věci.

Zároveň děkuje naše jednota zábavnímu a cvičitelskému sboru, jež usilovně pracovaly ve prospěch náš vytrvale a s nadšením.

Též bud' dík vzdán br. našemu Jos. Orlíkovi za dar, který nám dal do výhry.

Naše veřejné cvičení posílilo naše sokoly a sokolky i žactvo tou měrou, že rodiny české a slovenské nám vydatně teď pomáhají, uznávajíce, pokud soustavný tělocvik muži, ženy, dorostu a mládeži prospívá vůbec.

Onďřej Požárek.

Chicago, 20. prosince.

Mám něco napsat do "Sokola Amerického." Byl bych tak nečinný již dříve ale stále jsem odkládal v domněnce, že tak nejprv učiní některý jiný z bratří sokolů, s kterými jsem se podílel na 5. sletu v Čechách, sletu, jenž nám zanechal mnoho a mnoho krásných vzpomínek. Bylo by za-

jisté většiny přáním, aby každý z oněch bratří podal svoje zkušenosti ze sletu nabytých a to již také jen proto, že roku letošního se bude odbyvat náš sjezd, kde různá ustanovení a mnohé prohloubení věci naší se provedou. O tom jakého přijetí se nám všude v Čechách dostalo pověděl již br. Fryš i jiní a proto se obmezím na přirovnání činnosti tamnější s činností naší zde. Mluvíme-li o činnosti jest na prvním místě tělocvik a ten jak známo sám sebou jest věda a k řešení otázky této se zde pokročilo daleko více, nežli v Čechách. Máme hlavně na mysli Američany, kteří mají tělocvik zcela v rukou jakž správně se byl vyslovil již br. Čermák. Jest ovšem nutno počítat s okolnostmi a právě jsou to okolnosti, které dělají ten rozdíl. Zde bych mohl říci, že hlavní cíl náš je tělocvik, kdežto v Čechách zdá se býti hlavně prostředek k dosažení všeho toho co se dá vystihnout ve slůvku národnost. Proto také jest taktika předáků sokolských v Čechách taková, že zabraňují každé jen trochu dobré síle, aby se do Ameriky jako cvičitel vystěhovala jako do dnes nemohou odpustit br. Dr. Štulíkovi, že se zde trvale usadil a zbraňují též br. Froehlichovi, s kterým naše jednota Sokol Chicago vyjednávala. Činí tak asi jen proto, že dobré síly se zde postupem času ztratí, kdežto v Čechách pro národ se uplatní — a v tom naši doma mají pravdu. Také milerád vzpomínám toho společenského života jaký tam panuje, ba ani ty kavárny nejsou tak zlé jak jsem si představoval a mohu směle říci, že se tam ani tak hrubě nemluví jako mnohdy při našich "ušlechtilých" zábavách.

Přirovnat průměrně mladíka českého s mladíkem americkým jeví se tu velký rozdíl. Tamnější se dovede nadehnout pro věc dobrou, zkrátka má smysl pro krásno a pro ušlechtilost, je sečtělým, vzdělaným a mravním z většiny a v takovéhoto lidech, pravím sokolech, spočívá budoucnost českého národa. Proto to Sokolstvo neslavilo jen ukázkou své práce cvičební jen, nýbrž ukázkou mravní sokolské výchovy, ukázkou pravého bratrství a soustředění myšlenky jednoho mohutného celku. Jak výše řečeno budeme odbyvat sjezd a tu bych také rád s nějakým tím návrhem přišel, ale přiznám se bez mučení, že jsem se vzdal skoro již naděje na vzpružení sokolské činnosti, totiž tělocvik, u nás v Americe. Uvážil jsem všechny okolnosti a jenom zázrak by se musel stát, aby každý člověk, který se hlásí k sboru sokolskému navštěvoval pravidelně cvičení. To ostatní ovšem by již přišlo samo jakož i ten tělocvičný ústav pro který také bude zbytečně horováno, pakli se nerozhodnem k první povinnosti Sokola — tělocvik. Co možno sjezdu v tomto směru učinit? Na posledním sjezdu bylo přijato několik slibných oprav — a mnohé z nich nevedly dosud k žádoucímu cíli a tak tomu bude i na příště. Jelikož sjezdy vyžadují velký náklad peněz bylo by snad lépe obrátit se k vydávání týdenního časopisu sokolského, jenž by byl úpravou svou a obsahem přístupným i zde rozeným mladíkům a děvčátům, jež česky nechtou, a kterým schází to co tomu českému mladíku tam v Čechách jest naprostou nutností. Mravní otázka je otázka všech otázek a k tomu by podobný časopis přispěl nemálo. Jest také třeba bychom pořádali mezi sebou přátelské styky a nevykládali si každé slůvko, které něčeho zlého nemíní ve zlé a měli při našich zábavách na mysli jen společný cíl, kterému platí mé upřímné: Na zdar!

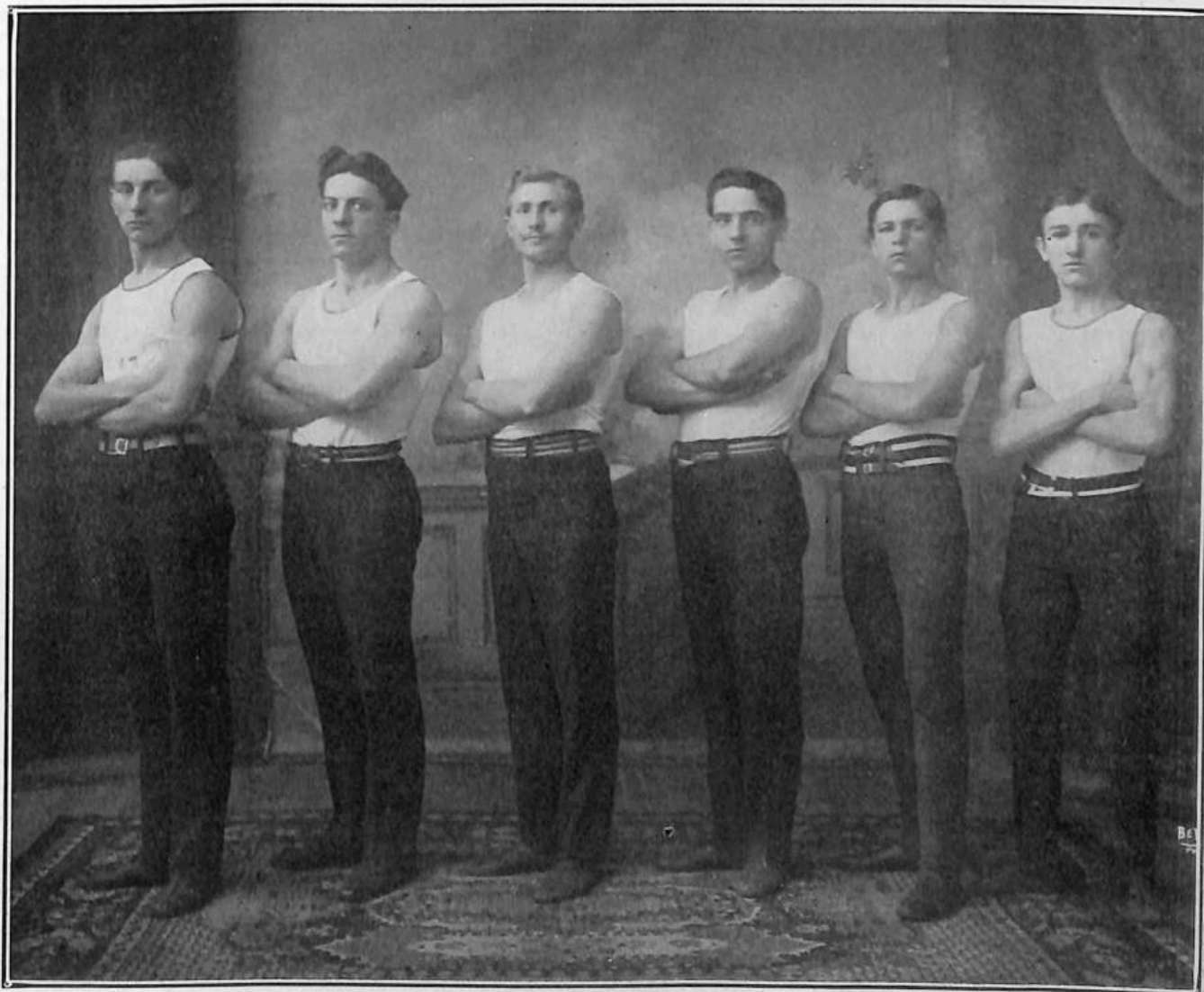
Aug. Raisler.

South Omaha, Neb., dne 24. prosince.

Jest již tomu hodně dávno co jsme měli dopis v "Sokole Americkém" o našem sboru. A jelikož mně bratří našeho sboru v minulém celoročním schůzi zvolili za dopisovatele a já slíbil jsem tento úřad zastávat správně tak jsem se do toho pustil hned. Čimovníci na rok 1908 jsme zvolili jak následuje. Starosta Emil R. Tutseh; náměstek Franta Benák; tajemník Franta Radil ml.; účetník Josef Štěrba; pokladník

Leo. J. Hort; výbor majetku: Boh. Horáček, Josef Vonásek, Josef Marek; dopisovatel do "Sok. Am." Franta Radil ml.; knihovnik Franta Jaroš, praporečník Franta Radil ml.; režiser divadla Josef Štěrba; řídící Emil R. Tutsch; zástupce do sjezdu Josef Štěrba; náhradník Jaroslav Vaukát. Zvolení náčelníka bylo ponecháno evičeím členům. Nechej se míchat do záležitosti evičeího odboru, protože jsem sám nikdy neevičil, ale doufám, že si hoši zvolí člena schopného, který bude zastávat své povinnosti svědomitě. Máme zde dosti bratrů, již by mohli práci tu dobře vykonávat, myslím však, že hoši nechybí, když si zvolí zase našeho nynějšího

komu dávat ponaučení a měli byste pravdu. Ale musím vám říci, že je mně velice líto, že jsem se neučil, že jsem neevičil, však ale budu hledět, aby můj syn vynahradil co jsem sám zameškal a zanedbal. Máme nový prapor, který nám pořídily naše tři příznivkyně: paní Marie Burešová, Kovářková a Jarošová. Voláme jim za dar skvostný naše sokolské a hřímavé Na zdar! a ujišťujeme je, že u sokolů najdou vždy jen uznání za jejich práci a snahy vůči nám. Na americké posvěcení jsme odbývali odhalení onoho praporu a začátek byl o druhé hodině odpoledne. Po uvítací řeči br. starosty přednesl starosta Záp. Župy br. Jos. Mik sokolům

Četa Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md., jež obdržela III. cenu v třetím oddělení při závodech Župy Východní v Newarku, N. J.

náčelníka, který je též náčelníkem Záp. Župy totiž br. Jos. Štěrba. Týž jest pracovník pilný a obětavý a málo kdy vynechá evičení. Sokol Štěrba již patří do tak zvané "medvědí čety" ale v minulém evičení ještě evičil druhou četu a šlo mu to na jeho dvě stě liber americké váhy dosti šikovně. Kdož by se neradoval. Náš sbor dosti zdárně pokračuje, přibývá nám pořádě více nových, mladých členů, jenom že po přijmutí se jich málo věnuje tělocviku. Měli by ti mladíci na to Sokolství hledět docela jinak, vážit si toho členství a účastnit se i vlastní práce a nebýt sokoly jen dle jména ale též dle skutků. Ted' řeknete bratři sokolové dojista: Hledíme sám neevičil a nyní by chtěl ně-

dobré ponaučení o cílech a povinnostech Sokolstva. Pak matka praporu paní Horáčková rozvinula a odevzdala prapor sok. starostovi Emil R. Tutschovi, který jej odevzdal praporečníkovi sok. Radilovi mladšímu v opatrování a týž jej krátkou řečí přijal. Musím podotknouti, že řeč matky praporu byla velice krásnou a vřelou. Rozumí se, že proto byla sokoly a obecně jen s nadšením přijata. Odpoledne byla návštěva slabá, ale za to večer při zábavě byla síň přeplněná a výsledek byl dosti pěkný. Naši evičenci se tuží a pilně se připravují na příští závody a budou pořádat na nový rok veřejné evičení. Sbor Sokolek Libuše pořádá v neděli dne 22. prosince divadlo, sahrály veselohru: "Teta

Lora." Řízením sok. Josefa Štěrby byl kus tento pěkně nastudován a sehrán a myslím, že se obecenstvu, které se v hojném počtu dostavilo dosti líbil a právě to by mělo naše pilné sokolky k další činnosti povzbudit, vedle té mnohé práce tělocvičné. Po divadle odevzdaly sestry sokolky soku Jos. Štěrbovi krásný závěsek k hodinkám co uznání za jeho snahu a práci a když se z překvapení trochu vzpamatoval, tož jim vše poděkoval a ujistil je o další jeho pomoci v práci veškeré. Divadelní odbor našeho sboru též sehrál divadlo ve prospěch naší Národní Sině, dne 3. listopadu. Hrál se: "Vrahové v městě" a kus byl sehrán pěkně a návštěva veliká, tak že čistý výtěžek byl asi \$70.00. Jenom že to s tou naší síní jde nazpět a ne ku předu, protože jsou tu samé rozbroje a řád Z. Č. B. Jednoty koná vše možné na úkor sboru sokolskému a nic se teď nedělá a nic se dělat nebude a nemůže za stávajících poměrů. A bylo by dávno lépe ku prospěchu všech, kdyby síň předána byla v držení jednomu z těchto dvou spolků, který by si vše vzal na starost a hleděl síň udržet. Potom by dělalo lepší dobrotu. Nyní řekne jeden "já nebudu" a druhý "já nemusím" a je malér hotový. Ale ouha! Již myslím, že jsem toho napsal až příliš mnoho a tak musím přestat.

Přeji celé Národní Jednotě mnoho zdaru v roce novém a mnohý nový, dobrý čin! Na zdar! Franta Radil, ml.

Cedar Rapids, Ia., 27. prosince.

Tak se mi zdá, že ta období, jež roky nazýváme, tím rychleji ubíhají, čím více člověk stárne. Připadat' mi, že pouze krátký čas minul od té doby, kdy posledně jsem na tomto místě oznamoval zvolení nových činovníků jednoty naší, a dnes nastala mi táž povinnost. Zvolili jsme si v minulé schůzi následující: Starostou V. Jandu, náměstkem téhož F. V. Haška, zapisovatelem J. J. Hájkou, účetníkem F. Filipa, pokladníkem J. V. Pichnera, náčelníkem B. Haška, podnáčelníkem R. Nováka, praporečnický V. Hrušku a Ant. Melichara, do výboru majetku na 3 roky Mil. Haška, a dopisovatelem toho dole podepsaného. Do výboru, jehož povinností bude starati se o správné a brzké postavení tělocvičny na novém místě, jmenování: V. Vorlický, F. Filip, V. Janda, Jos. Hruška, Jos. Hurka a F. V. Hašek. Těchto šest pak usneslo se na členu sedmém a jmenován Jan V. Pichner. Dle úsudku všech bratří i širší veřejnosti jsme lepší lidi na výbor onen dostati nemohli. Stavět počneme jakmile se jaro otevře — možno, že dříve. Tímto naším úkolem vysvětluje se zároveň, proč musili jsme odmítnouti odbývání závodů Župy Střední v našem městě. Nemámet' v době přítomné místa pro evičirnu vhodného a nemohli bychom se na závody připravit tak, jak povinnost by kázala. Mimo toho není myslitelné, by v době, na niž závody položeny, byla nová naše cvičirna postavena, a tu státi by se mohlo, že v pádu deštivého počasí během dnů závodních, octli bychom se — nemajíce vhodné místnosti — v postavení zajisté pramálo závidění hodném. — O rok později uvítáme závody — a třeba závody hlavní — budou-li k nám položeny — s jásotem. Že ano, bratři! —

Jest skutečně s podivením, jak mnozí, žel, že také "bratři" pochopili, jaké že povahy má být pravý sokol! Majít' dle všech známek za to, že pomlouvačnost a pomstychtivost patří mezi vlastnosti zušlecht'ující! Jak jinak bylo by možno, by takový "bratr" opakoval sebe pitomější klep, aneb bez nejmenšího uzardění chlubil se, jak s "tím a tím" občanem, po případě bratrem, "vyrovnal svůj účet!" — Chraňte se těchto nectností, bratři; ony snižují každého člověka, natož sokola! — Však, "mea culpa" — Jiné kárám a sám v některém ohledu nejsem třeba lepší. Aspoň se domnívám, že po přečtení následujícího, mnohý z bratří vytkne mi ještě něco. Však nemohu si pomoci, ven to musí!

Dva sokolské listy ve staré vlasti vycházející a sice

"Věstník Sokolský" a "Sokol na Českém Západě" staví "Národní Jednotu Sokolskou" zde ve Spojených Státech až na místo druhé. První místo dle zmíněných listů zaujímá Župa "Fuegner-Tyršova" v Chicagu. A vite proč? "Župa Fuegner-Tyrš ve všem řídí se dle Sokolstva ve staré vlasti, i kroj přijala týž." — Tak vida. Již náš nesmrtelný Tyrš říkával, že "kroj nečiní Sokola", a teď najednou ano. Ta celá třicetiletá práce N. J. S. to mnohých v ní sdružených sborů skorem čtyřicetileté působení ve prospěch věci sokolské jest méně cenným než desetileté trvání Župy, v níž málo více (?) členů než ve dvou sborech v N. J. S. sdružených a stále činných — Skutečně se divím, že časopisy ony chtějí-li vůbec čtenáře své o poměrech našich poučovat, nepožádají o spolehlivou informaci některého zde žijícího a poměrů znalého Čecha! Vždyť dle obou výše zmíněných listů v Nár. Jednotě sdružení jsou pouze občané této republiky. Kdyby nebyli páni pohodlnými a přečtli si stanovy N. J. S., nemohli by podobnou kocourkovinu otisknout.

Výše uvedeným rozhodně nechci podceňovati záslužnou činnost zmíněné Župy "Fuegner-Tyršovy". Nikoli! Mile rád uznávám, že za stávajících poměrů vykonala značný kus záslužné práce, však stavěti ji na místo první dovede jen poměrů a dosavadních výsledků neznalý člověk. Totéž platí o soudu, z "jakých" že členů to, které sdružení — Děd. Am. Sokol, který má také červenou košili, v to počítaje — pozůstává.

A ještě něco. Podívem, ba hořkým odporem naplniti musí mysl soudného čtenáře ty stálé nájezdy v rozličných časopisech na br. pořadatele tohoto listu. Pokud pocházejí od lidí, kteří o zásadě nemají ponětí, jimž překrucování pravdy stalo se každodenním zaměstnáním, a kteří usvědčení byvše z podlého jednání, tím více se nadýmají a soptí, a jedovatou slinou pomluvy ničím neopodstatněné, člověka jim nepohodlného pokáletí se snaží, tu nejlépe jest, výronů takých vůbec se nevšímáti. Doufám, že zachová se tak i br. Jičínský vůči chicagským "Rozhledům". Však pochází-li od "bratří", kterým on nikdy ničím neublížil, a kteří pouze proto — aspoň jiného vysvětlení nalézt nemohu — že od toho, či onoho "přítele" svého, (však nepřítel věci sokolské) tu neb onu pomluvu slyšeli a jí přechoťně uvěřili, pochází-li jak pravím od takových "bratří", tu mlčeti bylo by hříchem. Nemají-li někteří z clevelandských bratří dosti důvěry ve skutečně poctivou snahu vrchního pořadatele, at' požádají o dobrozdání sbor náš, kterému snad přece více věřit by měli, nežli ledažákému, třeba zakuklenému nepříteli Sokolstva.

Přeje všem jednotám sokolským št'astný a činorodý "Nový rok", znamenám se s upřímným "Na zdar!"

J. Halq.

Cleveland, O., 26. prosince.

Když si vzpomenu na naší minulou schůzi, tak mně to připadá, jakoby se vžil do nás nový život, jako bychom se probudili z naší ospalosti k lepší, úsilovné a neúnavné činnosti, neboť četné úastenství a nálada všech přítomných byla překvapující. Jednou sice — snad již naposled — opět silně zahřmělo, avšak doufám, že po bouři té se již vyjasnilo, a že opět budeme kouřiti dýmku míru a pracovati společně, ruku v ruce, ku prospěchu celku.

Zvláště překvapil výsledek voleb. Na stolici starosty a náměstka povoláni dva mladí, ale horliví sokolové, jichž dosavadní činnost opravňuje nás k naději, že osvědčí se býti hodnými svých čestných úřadů a že budou dobrými vůdci našeho sboru. Ostatní úřady na se přijmuli vesměs sami starí osvědčení pracovníci, kteří jsou zajisté zárukou sboru, že výsledek práce jejich přinese křídlené ovoce. Jména všech nově zvolených činovníků oznámím příště.

Jest si jen přát, aby láska, svornost a sjednocenost vynášovaly na vždy naše jednání a pak cíl náš bude ještě dosažen. Proto jedneje mužně, nevěřme všemu, co nám někdo donese, poněvadž obvykle se k takovým klepům něco přidá, nebud' me pro každé malicherné slovíčko uražení, podvolme se většině, která vždy rozhoduje, předcházíme dobrými příklady našim mladším členům, vyříd' me veškeré stížnosti k všestranné spokojenosti, a pak s chloubou můžeme pohlížeti na naši činnost a sbor náš pak sloužit může za vzor sborům ostatním.

Také se velice prospěje našemu sboru, když přestane se s uveřejňováním tak zvané "Papriky z Clevelandu" v jistém časopise ve smyslu, jako se poslední dobu dělo, nebod' píše se tam obvykle proti těm, kteří nejvíce ve sboru pracují a jejichž síly jest ve sboru nevyhnutelně zapotřebí. Nějaká ta chyba najde se na každém, a zajisté že i na dopisovateli "Papriky" dalo by se jich hodně nalézt. Zvláště člověk, který se tak často pohybuje ve veřejnosti, velmi snadno zakopne nějakým tím slovem, aneb i skutkem, a nemá být proto ihned praněfován. Necht' vyhledávají se chyby na těch liknavých, pohodlných, ti at' se bureují ze spánku ospalosti a netečnosti, na těch jest látky dost a dost a budeme jim za to vděční. Takto ale útočí se na opravdové pracovníky a jak se poslední dobu ukázalo, vyvolala "Paprika z Clevelandu" v našem sboru vášnivě debaty, mnoho zlé vůle a tím se naše dobrá věc jen poškozuje. Také onomu časopisu jistě to neprospěje, ba naopak uškodí. Proto velice se prospěje našemu sboru i samému časopisu, když se ustane s uveřejňováním "Papriky" ve směru, jako se poslední dobu dělo. — O těch zamýšlených plánech spojení se Sokola "Cleveland" s jiným odvětvím, promluvíme si později.

Na můj dotaz vysvětluje mně v minulém br. Jos. Čermák jeho stanovisko ohledně zábav v našich sborech. Ač v mnohém s Tebou br. Čermáku souhlasím, přece dovoluji si na jeden bod poukázat. Tak mezi jiným uvádíš, že není zapotřebí, aby stávalo v jednom městě několik slabých sborů, a že kdysi jezdil jsi do tělocvičny až šest mil vzdálené. — A což naše děti, milý br. Čermáku, jejich navštěvuje cvičení pravidelně dvakrát týdně přes sto.. Mají ti také jezdit tak daleko.. A jelikož není možno evičiti ve dne, jak brzo by přicházeli domů.. A bylo by radno nechat je přicházeti tak pozdě.. Doufám, že nikoliv.

Aby bylo mezi námi a našim et. pořadatelstvem jasno, bude jistě na místě, když zmíním se o dopisu, který zaslán byl našim sborem Výk. Výboru ohledně uveřejňování článků v "Sok. Am." účelím proti Matici Vyššího Vzdělání. Mohu ubezpečiti našeho et. pořadatele, že s vedením našeho "Sokola Amerického" byli zde a zajisté i jinde všichni čtenáři velmi spokojeni a že od počátku rozšíření "Sokola Amerického" byla mu vzdávána pochvala, a že jedině některé články zde se nezamlouvaly. Přiznávám, že sbor náš měl se se svým přáním obrátiti na pořadatelstvo, nebod' tím snad by se předešlo všem nepříjemnostem z toho vzniklým, avšak doufám, že tímto opomenutím se tak hrozné chyby sbor náš nedopustil a proto náležitě objasnění z obou stran po chladné úvaze myslím, že napraví vše k všestranné spokojenosti, zejména když ponecháno jest sjezdu.

Na zdar!

Frank Skala.

St. Louis, Mo., 28. prosince.

Sbor náš rozšiřuje činnost zinnou, založil večerní školu k vyučování angličtiny pro členy i hosty. Učí br. Hnátěk a jak jsem přesvědčen používá velmi dobrého způsobu vyučovacího. Škola začala v polovici září a dnes již návštěvníci čtou ze III. čítánek škol veřejných, po probrání mluvnických

pravidel. Kteří vytrvají naučí se zajisté do jara tolik co v životě nevyhnutelně nutno. Kdo by chtěl z bratří přistoupiti může stále tak učiniti, vyučuje se ve středu a v pátek od 7½ do 9 hodin. Čemu jest se ale diviti, že jsou bratři jímž tato škola se nelíbí. Blahoslavení chudí duchem atd. Nemí se ale čemu diviti, přednášek málo a na ty ještě ten kdo by zajisté potřeboval nejde, po vzdělávací knize se nezeptá a mezi zábavnými hledá něco tak — — — Takže většina ví jen to co se vskutku vidí, že se pěstuje tělocvik, pořádají divadla a taneční zábavy, a v síni, že jest saloon. Kdo některý z vyjmenovaných druhů činnosti naší podporuje dle svého vlastního nadání a schopnosti jest již dobrý sokol. Na vlastní účel se nikdo neptá a málokdo jej asi zná. Na důkaz uvedu jen jednu otázku ku bratřím snad všech sborů v N. J. S. Myslíš, že jenom 2 procenta sokolů našich ročně si přečte životopis Tyrse neb Fuegnera neb "Řeči a úvahy" Mir. Tyrse? Mám za to, že nikoliv a o ostatních knihách sokolských platí totéž. Tak děje se nejen u nás ale bez odporu všude a daří-li se někde lépe, bratře dopisovateli sděl to v orgánu at' víme kde náš vzor! Celkem to ani za stávajících okolností, poměrů a návyků nejde, to již mnohý bratr řekl. Důkazy toho množí se stále. Utvoří se někde nový sbor a ten se v krátkosti přesvědčí, že to bez vlastní síle nejde, proto budou stavěti. Z nutnosti čemuž věřím seženou se peníze obvyklou cestou. Něco se vyprosí na sborech a spolecích, něco darují obětaví jednotlivci (vzácné úkazy) a zbývající dluh se splácí penězi vytancovanými, propitými aneb jinak na mrhání zdraví vydanými. Hlavní výtěžek tedy z alkoholu a tabáku; nevím věru který z těchto našich třech hlavních pomocníků zdraví lidskému nejvíce prospívá. My ovšem nezapomínáme ani na ty maličké. A na naše zábavy má přístup vše co k obrazu božmu stvořeno, počínaje nejmenšími nemluvnátky. A ty děti dělají opravdu dojem! Člověk přišedší sem z té staré, hloupé Evropy se až otřeše nad touto mravní povzneseností Ameriky. Kam vede to ubíjení zdraví již těch maličkých? Jedinou omluvou jest, že jsou sbory sokolské nuceny soutěžit jiných zábav také tak dělají.

Přednášky ovšem nejsou nikdy přeplněny, snad ze zdravotních ohledů a pak stále se dělíme na různé tábory. A běda najdou-li se prozíraví dobří členové, kteří by ve spojení se stejnorodých a stejně smýšlejících sil, hledali dobro budoucnosti. Hned povstanou proti nim všichni ramenáři, prospěcháři, četní také bratři aneb i jinak nevědomí (a žádný z těch druhů nikde neschází), zle pak odvážlivci. Ještě po dlouhé době se mu dobrý a poctivý úmysl za špatnost vytýká. Kde pak zde v Americe něco dobrého a veřejnosti prospěšného, zde se každý domnívá, že jsou spolky hlavně pro zábavu, všelijaký nesmysl se pochvává, ale chtěl-li by někdo veřejnost svobodomyšlnou shromáždit, to ne, to nejde. To by škodilo pampátorskému profesí, aneb některým kapsám či osobním choutkám. A co nejhoršího, že ti nerozhodní tvoří většinu, snad jen z lenosti mysliti.

Ale zde musím s bédami přestat, nebod' ty patří minulosti, a nový rok, snad nový lepší život mezi nás zaneše, uznejme bratři pracovníky dobré a všichni pracujme pro dobro a rozkvet sboru i veřejnosti. Jest práce zde vskutku třeba, abychom tu papírovou svobodu do života uvedli.

Slibný krok jsme vskutku již udělali, pracujeme zde, se všemi ostatními spolky o utvoření místního Svazu svobodomyšlných. Mám tudíž a spolu se mnou i jiní pevnou naději, že snad aspoň na této cestě doděláme se dobrých výsledků. A i na jiných stranách zdá, že probouzí se mezi námi nový lepší život, život spolkový. Jen více lásky, více přímosti jeden ke druhému i k celku a budeme silní proti každému nebezpečí, jež se chystá proti veřejnosti stranami zpátečnickými i proti moci olupující nás o svobodu spolkovou i osobní.

Pořádali jsme několik zábav hlavně ovšem divadelních. Máme hodně ochotníků a i dobrých jest dosti, jenom něco nám schází a to řádný, dobrý fidiel. Máme 5letenné fidielstvo, ale vzdor tomu, že každý sám by mohl divadlo řídit, dohromady jim to nejde, jak by mohlo jít. Hráli jsme "Dobráček" a "Holka z fabriky" oba kusy dosti nevalné. "Dobráček" snad plný pikantnosti. Není-li možno to z kusu vyškrtati, lépe ho nchráti. Takové divadlo nám ukazuje divnou školu života, zvláště těm mladým. Vždyť nám česká literatura skýtá hojnost dobrých kusů, nač hrát co by sbor sokolský po stránce morální, vzhledem ku vytčeným zásadám i znehodnocovalo? A pak jistě není třeba jak jeden bratr učinil sesilovati hru tak, jak se to mírně řečeno — nehodilo. Upřímně řečeno nedostatky takových kusů ani dobrá hra našich účinkujících nenapraví. Na Sylvestrovskou se připravuje mimo výstupů a zpěvů jednoaktovka "Lapený Samsoněk", jest to myslím nejlepší z toho co jsme letos hráli.

Věřejné cvičení a obdarování žactva denní školy bylo 25. prosince. Cvičení bylo velmi pěkné, to se samo sebou rozumí; vždyť je řídil náš br. A. Tesař. Cvičili žáci a žákyně denní školy a sokolky. Byla to samá nová a velmi pěkně sestavená cvičení. Kdo zná ve cvičení tu mladou, nevážanou naději národa, musí se diviti, že jest možno něco takového je nacvičiti. Pěkný doplněk tvořilo cvičení členů a čekanců na 2 bradlech a společné jich skupiny na bradlech, jež se velice líbily, vedením br. V. Tríska. Po cvičení se hrála dětní jednoaktovka "Strýček z Ameriky" se zpěvy dle národních písní upravená bratrem Tesařem. Dítka byly pěkně nacvičeny a hra se obecnstvu líbila. Měla by se dětem dáti častější příležitost, to by jim bylo dobrou pobídkou k učení češtiny.

Volby máme již odbyté, příští rok nastoupíme s osvědčenými činovníky, kteří většinou již úřady zastávali, vždy s dobrými výsledky. Starosta Fr. Holman, náměstek Tesař A., tajemník Tríska V. K., účetník Tríska Jos., pokladník Buršík Fr. st., náčelník Zavadil V.

Na zdar

Michael Vimr.

St. Louis, Mo., 27. prosince.

Nechci našemu pravidelnému dopisovateli mnoho jeho místa ubíratí, ale maje na mysli věc ušlechtilou, rád bych se o věci té zmínil.

Jak již předem bylo našim dopisovatelem sděleno, sbor se velice zajímal, abychom zde zařídili česko-anglickou školu a výbor, který ve směru tom pracoval, došel cíle jen z části. Školu jsme otevřeli, ale vzdor agitaci škola není navštěvována tak, jak se dalo očekávat. Ale jak již to bývá obyčejně, že naše malá místnost' též slouží za klubovní místnost', kde se karty hrají, a v předminulé schůzi někteří bratři protestovali proti škole, že se jim nedostává místa, kde by si mohli zahrát karty. Ano, bratři, je to dosti smutné, že u sboru, který má svůj první účel vzdělávací a je jeho povinností podporovati věci ušlechtilé, je dosti smutné, že máme mezi námi bratry, kteří nemají kousek toho ideálu pro něco vyššího neb těm je karban milejší a vzdělání nemá u nich žádné ceny, a kde pak je oceněna snaha bratří, kteří pracují? Mám za to, že naši první povinností je hledět nově přistěhovalým bratrům pomoci a hledět, by se přispůbili zdejšímu poměrům, zvláště řeči znalost aby nabyli, to je hlavní věc. Jak mnohdy dobrý dělník bývá opovrhován jen k vůli tomu, že anglicky neumí, z toho máme asi dobrou zkušenost všichni.

Proč se nazýváme vzdělávací odbor? Školství vedle hlavního tělocviku je druhý bod našeho účelu. Není jiného národa na světě, jenž by mohl být tak hrď na svou historii jako Čech, i jinonárodovci staví naše velikány za vzor. Když svého času jsem navštěvoval universitu, sledoval jsem

s velkým zájmem všechny vzdělávací přednášky předních profesorů amerických a ti mnohdy stavěli našeho velikána Jana Amose Komenského za vzor jako prvního reformatora školství a ovšem i příznivce těla pohybování. Ten každý, kterému se dostalo toho trochu vzdělání, jistě uzná cenu téhož i naše snahy, žel však, že mezi našim lidem je málo těch, kteří hledí dáti svým dětem trochu více toho vzdělání, trochu škol, inu řekne se: "To by stálo hodně peněz!" Ano, raději pošlou děti do továrny, kde přece nějaké peníze se vydělají, nemajíce na mysli, že tak ubíjí ten mladý život, a že vzdělání je největší poklad, jaký rodiče dětem svým mohou dát. Toho jsme zde měli doklad, když unie obuvnická stávkovala, kde deera jistého zámožného katolického oběana byla jednou z prvních stávkokazů. Zajistě pěkný to důkaz katolického vychování.

Zástupci sboru Sokol ve večerní škole Č. S. P. S. pracovali jsme pro to, abychom docílili denní školy dvakrát týdně. Je to dosti smutné, že tak velký počet svobodomyšlných nemůže se u nás zmocni na svou vlastní školu.

Minulou neděli prof. Charles Zueblin, jeden z předních ve straně svobodomyšlné z Chicaga, řečnil zde v "Ethical Club" na téma: "Kostel a náboženství." Mluvil k té tak zvané vyšší třídě lidí a to po většině patřících k různým náboženským sektám a opravdu přál bych si, aby mi mohlo býti popřáno více místa, abych aspoň stručně mohl jeho řeč uvést. Ale jen tolik podotknu, že nebál se přímých slov a co muž svobodomyšlný hájil své zásady a zvláště o katolících se zmínil, že jejich fantasie kněžská okrádá lid o tělesnou i mysle výchovu a svobodu, a tu že čest české svobodomyšlné straně za to, že protestovala proti zavedení bible ve veřejných školách v Chicagu. Tak byly překaženy zákeřné plány zpátečníků, již vnucovali to své pámbíkářství do veřejných škol, bez ohledu na domácí výchovu různého žactva.

Minulou schůzi jsme měli nemilý případ porušení kázně sokolské členem vůči správnímu výboru. O kázní bude se nevyhnutelně muset jednat na sjezdu a na porušení téže státi nějaké opatření, aby i jinde opakovati se nemohly případy jednání nesokolského, jakž v době poslední se vyskytly. Myslím, že náš správní výbor zasluhuje uznání, neboť v jeho rukou leží celá správa sboru. Nedívím se, že nemůžeme žádné činovníky dostat do úřadu, když tak kaceřování jsou. Onen člen neměl býti suspendován, nýbrž měl býti ze sboru na vždy vyloučen.

Všem bratrům a sestrám přeji mnoho zdaru v novém roce.

Leo. K. Milberger.

St. Paul, Minn., 29. prosince.

Zajistě málo zpráv slyšeti z té naší Minnesoty a zvláště ze St. Paul, a nebýti toho našeho, nyní svou činnost rozvíjí sbor sokolů, nebylo by snad žádných. Zdejší rady, at' již Č. S. P. S. aneb Z. Č. B. J., konají skutečně pramálo na poli národa svého, i ta naše česká školka "svobodomyšlná" by zahynula, kdyby sokolici neúčinkovali v její prospěch, na zábavách výborem školním pořádaných. Ani svobodomyšlného učitele zde nemáme, ačkoliv sil schopných a při tom svobodomyšlně myslících jest zde dosti. Na výboru jsou i lidé kteří děti své do katolické školy zdejší osady posílají. Jest to skutečně prapodivná věc, ale žel, že skutečná. Mnohé poučení v tomto případě dostali jsme od bratra našeho hlavního pořadatele orgánu našeho Dr. J. Rudiše-Jičínského, který o minulém díkučinění nám do srdce promluvil ryzá slova pravdy, a který přísně tepal chyby v řadách našich a obecnstva našeho všeobecně, začať jsme mu skutečně všichni vděční. Pracujeme neúnavně v okolí našem nám dosti nepříznivém, mezi lidmi, kteří jsou jako obojživelníci a dovedou výtečně pohybovati se v obou tábo-

rech, jen prospěchářství na mysli majíce; přes toto vše jde-me ku předu a můžeme to směle také potvrditi, neboť v posledním čase přistoupilo ku sboru našemu deset nových členů a 5 sokolek a pod vlajkou té naší Nár. Jed. Sokolské pracuje se nám mnohem veseleji. Naše zábavy jsou nejvíce navštěvovány, o čez největší zásluhu má náš pěvecký a dramatický odbor, který řízením obětavého br. Vác. Chotta pokračuje znamenitě. Cvičících členů máme ovšem jen 12 a z těch navštěvují cvičení průměrně as 8. Zde jest naše slabá stránka a neškodilo by kdyby více členů chodilo do cvičení. Starší členové jak se mi zdá se cvičení bojí a jest skutečně dosti z nich, kteří by do cvičení choditi mohli, ale proč nechodí to neřikají, myslím, že jest to jenom pohodlnost a píle br. K. Kolářika zasluhuje, aby více členů do cvičení se dostavovalo. Musím při té příležitosti poukázat i na naše žactvo, které nyní by mohlo ve větším počtu se do cvičení nutit. Zdá se, že by neškodilo, kdyby sem do St. Paul zavítalo k nám více řečníků svobodomyšlných a rázných, kteří by zdejšími trochu vlažným lidem hnuli a ku větší práci národní jej povzbudili. Doufám, že příští rok přinese nám sokolům větší pole působnosti než rok minulý, a více přízně našeho obecenstva českého, které počíná již trochu chápati nezištné a práce pilné potřebující cíle Sokolstva.

Na zdar!

Frank R. Vaněk.

New York, 30. prosince.

Na sklonku roku, který pro Sokolstvo zde i za mořem byl velmi významným radím bratrům, aby pohlédli na svoji vlastní práci pro jednotu vykonanou za uplynulý rok a otázali se sami sebe: "Jest to vše co pro jednotu jsi udělal?" Nezdá se mnohý z nás studem, že ani prstem nehnul ve práci společné a sokolské věci naší? Či myslí mnohý snad, že zaplacením povinného poplatku vykonal vše co při vstoupení k jednotě zavázal se plniti? Věřím upřímně činovníkům všem, že plně konali své povinnosti, věřím, že mnohý obětoval čas i peníze ve prospěch dobra našeho, věřím ale také, že mnohem více učiniti se mohlo, kdyby "každý" z nás věrně povinnosti své plnil. A stala-li se někde nezaviněná chyba (a těch se bezděky stává dost) tož hled'me se jí na příště uvarovati a nepronásledujme jeden druhého hanou, potupou, ba s nesmířitelnou záští zvláště tam, kde chyba bezděčně učiněná napraviti se více nedá . . . ! "Pokoj lidem dobré vůle" hlásají kněží ve dny tyto, ač sami pokoj rodin ruší k otroctví a sváru podněcující je a "pokoj lidem dobré vůle" volám i k vám bratři s prosbou, aby zanechali jste vše co již odčiniti se nedá, spojme páže své v příštím roce k nové činnosti národní, sokolské a skvělá budoucnost nás nemine . . .

Dvaadvacet sirotek sokolských poděleno bylo obleky i s obuví a ostatní sokolci — káňata počtem přes tři sta, odměňováni byli různými cennými dárky jako každoročně. A sestřičky naše o své milé žačky taktéž se postaraly užitečnými dárky. Činí věru čest sokolkám i jednotě naší, že připraví tak ročně okamžik radosti dítkám svěřeným v škole těloevičné a mnohá slza setře se s tváří nebohých sirotek našich . . . 18. ledna slaví Těl. Sbor Dívek a Paní čtvrt stoletou slavnost založení a neměl by scházeti jeden sokol, který by se radostné chvíle té nesúčastnil. Sbor Sokolek stál věrně po boku našem v radosti i strasti po celých 25 roků. Sbor sokolek to byl, který společně s jednotou naší všech podniků seúčastnil. Sbor sokolek to byl, který zařídil nám krásné jeviště v sokolském stánku našem, ano Sbor sokolek byl a jest až dosud, který z ženských spolků "nejvíce" na úcele národní přispíval. Nuž, přijď každý a vzdej hold těm, jež vše obětovaly ve prospěch díveč, dnes tak pěkné těloevičné školy . . .

Sokole Americký! Nastupuješ 30. rok plodné a užitečné

práce své! Bud' i na dále rádcem a upřímným přítelem naším. Ukazuj na chyby a vady se vyskytující, chyby i naše a laskavým slovem hled' nás o nich poučiti. A kamkoliv zavítáš pozdravuj všude a těš na nové pouti ty druhy Tvé, kteří Tě s dychtivostí očekávají a rádi čtou. Nes pozdrav i tam k mým nejdražším. Pořadatelstvu srdečný dík za práci vykonanou! Čestně a neohroženě at' Vaše pára znovu pracují k vývinu a k zmohutnění té naší drahé Národní Jednoty Sokolské!

Šťastný a veselý nový rok volá všem sokolům a přítelům věci sokolské

Michael Kafka.

Milwaukee Wis., 30. prosince.

Dne 17. prosince t. r. odbývala T. J. Sokol v Milwaukee celoroční schůzi za přítomnosti velkého počtu sokolů, avšak přece není možno mně napsat za přítomnosti všech. Co nebylo v roce starém, snad napraví rok nový. Právě co tyto řádky píši, jest poslední den před velkým veřejným cvičením, které uspořádá T. J. Sokol dne 31. prosince v Č. A. Síní. Na cvičení se budou podílet všichni cvičenci od těch nejmenších až do těch statných, bujarých sokolů. Avšak i zde musím připomenout, že na tak silný sbor jako náš, který čítá 120 bratří, mohla by být ta první družstva hodně silnější. A tu zase doufáme, že nový rok přinese více vzpružení. Co týče se veřejného cvičení na Sylvestra, bude zajisté velikým, jak lze pozorovat v naší mládeži, která se statně a pilně cvičí.

Jak tento rok končíme, seznáte, když řeknu, že též trochu málo bylo zájmu zvláště starších sokolů, schůze málo byly navštěvovány. Mnohdykrát jsme přemítali se sok. starostou, kde as toho příčina. Slyším tak často od starších našich sokolů, jaký býval život ještě ve staré síni, jak každý se staral a tužil o tu činnost sokolskou. Tak bylo v malé síni i při malé evičirně. Dnes máme evičirnu opatřenu vším potřebným náradím, a přec musím doznat, že tu méně zájmu než jak jsem již napsal. Již zítra ukončíme ten poslední den v roce, který pro nás byl trochu líným. V roce novém, doufejme, že zavládne opět také život i nám jiný. Aby se tak stalo, volám již nyní Na zdar! Přeji všem sokolům Nár. Jed. Sokolské blahodárnější nový rok pro rozkvet Sokolstva veškerého.

Franta Hrdlička.

New York, 30. prosince.

Jsa pilným čtenářem "Sokola Amerického", uznávám, že psal br. Štulík v posledním čísle pravdu stran těch našich nových hlasatelů nové svobodomyšlnosti. Nám starým netřeba takých kazatelů, my kdož již jsme svobodomyšlní, jsme tak již sami sebou; většina však jest nás dnes tak, zítra jinak, čili jsme pouze svobodomyšlní pokrytci. Jiné však je s našimi dítkami, ty jsme povinni pěstovat pro volnou myšlenku, jít jim vzorem vpřed, aby byly někdy užitečnými členy společnosti lidské; ne jako se posud děje, jim ve víře zasvěcené svátky zpřijemňovat, a tak na místě svobodomyšlnosti u víry je utvrzovat. Na př. dáme dítkám doma na den Mikuláše rozličné dárky, při čemž, když se dítě ptá rodičů proč to jest, vypravujeme jim nesmyslné báchorky. Dále překvapujeme dítky na vánoční svátky stromky a dary, což vykládáme naší nevědomé, příští svobodomyšlné generaci takto: "Dnes narodil se Kristus atd." Myslím, že jest v roce dosti vhodných dní pro obdarování naší mládeže (myslím tím i jednoty naše) než svátky vánoční. Máme ku př. den děkuvzdání a mnohé jiné příhodné dny stejně památné, třeba historické dny americké, ku kterým nemá víra vztahu. Proto pravím, že naše děti mají být vychovávány a poučovány již volným duchem v domácnostech našich, nemají pouze slyšet slova, ale vidět i skutky a tak pak můžeme sami zbudovat si v budoucnu tu hláсанou do-

brou a pravou svobodomyslnost. Pak přijde vše samo sebou, bez povzbuzování a bez šroubování kapitálu z dělníka, neb nic není lákavější jak ten amer. dollar. Však žel, jde u nás vše opáčeně; otec sokol a matka sokolka, oba nyní svobodomyslní, sami jsouce pokřtěni řeknou, když se jim narodí dítě: jsme oba pokřtěni, necht' je naše dítě také; v životě mu to neuškodí (a myslím, že též neprospěje), pak až vstoupí do života, at' dělá si jak chce. Tak vychováváme mládež naši v náboženském bludu od samých začátků. Mnohý ze čtenářů řekne, to psal nepřítel, psal to radikál, svobodomyslný muž, jenž sám nejse ve víře vychován, též dítě svých ve víře nevychová. Nu bud'si, ale tolik řeknu, že ač nejsem vyskočeným, přece myslím, že znám aspoň význam slova svobodomyslnost. Ad. Hochner.

Cleveland, 30. prosince.

Maje podati opět zprávu o činnosti sboru Sokola Čech, činím tentokrátě radostněji, neb poslední dobu počíná u nás zavládati duch, který jak se zdá, hodlá se sboru našeho lhostejnost' setřásti.

Především zmíním se o bazáru, který pořádán byl od 2. do 8. prosince, a jenž po stránce finanční nad očekávání skvěle se vydařil. O zdar bazáru největší zásluhu ovšem získal si bazární výbor s tajemníkem Jos. Šnajtem v čele; dále pak svobodomyslní Češi clevelandští, kteří při bazáru účast svou dali na jeho hojnou návštěvu. Celkový průběh bazáru byl důstojným, ale jednoho bysme se na příště měli vystříhati, a to oněch na pohled žertovných, ale ve skutečnosti nedůstojných ohlášek na velkých plakátech. Jiného nelze oproti bazáru namítati, a zajisté jeden každý z nás jest s výsledkem úplně spokojen. Čistý výtěžek obnášeti bude kolem \$1500.

Celoroční schůze byla zajímavá a průběh její důstojný. Vždy bylo u nás zvykem dosti závažné věci odbyti leda-byle kývnutím hlavy, kdežto tentokrátě jednání sledováno bylo všemi se živými zájmem, obzvláště mladí sokolové podíleli se čile na jednání.

Vánoční cvičení žactva, sokolů a sokolek bylo zdařilé a účinkujícím dostalo se hojného potlesku a těm maličkým mimo to i radostných pohledů od jich matinek. Mužské pokolení, jako při každém dětském vystoupení, bylo slabě zastoupeno. Obzvláště pěkně líbilo se cvičení jako ukázka z pátého sletu všesokolského, a které sokol V. Hořica bezvadně provedl. Sokol Hořica svými pěknými pohyby ukázal nám, co za divy činí vytrvalost a pilnost.

Večer pak 25. prosince Dramatický sbor J. K. Tyl v České Národní Síní dovršil naši sváteční náladu krásně sehraným a poučným divadelním kusem "Jan Hus". Úspěch jejich byl dokonalý. F. M. Vácha.

Detroit, Mich., 30. prosince.

Snad nikde netrvala celoroční schůze tak dlouho jako naše. Jen volba činovníků trvala přes hodinu, a to přece stojí již za povšimnutí. Jak odstupující starosta, který ono místo zastával po tři roky, pravil, je smutné, když do schůzí se bratři nedostavují, nesledují jednání a vývin celého sboru; pak ty třenicí mezi bratry poslední rok jsou odsonzeny hodny. Kdo patří ku sboru sokolskému, má se přičinit, aby nikdy se nemusel stydět za to, že to co činí a mluví, tak aby se vyhovělo našim zásadám čili tomu, co každý při přijímání do sboru slibuje.

Dne 23. pros. pořádáno byla našim sborem veřejné cvičení, kterému bylo přítomno mnoho obecního, jakož i mnoho bratrů od sb. "Podlipný." Cvičení odbyto k uspokojení, jen překvapovala mnohem menší číslce členstva i záků oproti cvičení v květnu.

Br. cvičiteli byl od malých začek při skončení podán dárek "na památku", neboť se poděkoval a to již ve schů-

zi celoroční. Litujeme, že ztrácíme dobrého cvičitele, neboť to bylo vždy u nás palčivou otázkou, ale když br. cvičitel má své pohnutky a rozhodně místo ono nepřijímá, nucení není nám prospěšné. My jsme br. V. Třešku jako cvičitele rádi přijali a o "nějakém podivném jednání" aspoň něčeho nevím, tak sbor náš nejednal a s díky nařknutí takové lze vrátit.

Náš sbor opět asi prožije změnu. Stavěla se síň naše, pak přestavovala, a dnes ji asi prodáme. Bylo by záhodno, aby bratři o té věci více přemýšleli a se připravovali. My se zde co sbor dlouho neudržíme, každý se stěhuje a každý v jinou stranu města. Uvažuje as zajisté již mnoho našich členů na spojení s T. J. S. Podlipný, a to bude asi jediná cesta pro nás možná. Ti též pomýšlí na stavbu Sokolovny, která by vyhovovala, a spojenými silami a s chutí opravdovou byla by otázka ta snadno k uskutečnění. Mysliti si, že by bylo pro nás daleko na druhou stranu, není správné. Vždyť k nám patří bratři, kteří bydlí daleko na záp. straně a jezdí k nám, a vůbec celá polovina našeho členstva musí užívat káry nyní, chtějí-li přijíti do našich schůzí a p.

Ko konci echi ještě poděkovati činovníkům za poslední rok, zvláště "obchodnímu výboru" za upřímnou snahu, a doufám, že se rok tento polepšíme, aspoň si tak na nový rok slibme a dle slibu se i držíme. Na zdar!

Jos. Kupka.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ZÁPADNÍ ŽUPY SOKOLSKÉ.

Všem sborům v Západní Župě:

Předkládáme vám k uvážení a okamžitému odhlasování následující dva návrhy:

1. Navrhujeme, aby pro příští rok (1908) zjednáán byl opětně společný cvičitel; vydání s jeho vydržováním spojené, necht' kryje se z rozpočtu, který by obnášel \$1.00 ročně na každého člena vašeho sboru. Doufáme, že v uvážení tolika dobra, prospěchu a výhod, jež zjednááním společného cvičitele nám, celé Župě a sokolské myšlence vůbec kynou, nepatrný rozpočet 8c měsíčně nebude vám činiti žádných obtíží. Připomínáme, že nemůže se v této věci spoléhati na Výkonný Výbor N. J. S. v New Yorku, že nám sem cvičitele zase vyšle. Nikoliv, není to jeho povinností, a co vykonal v loni, bylo pouze z dobré vůle, za níž jsme doposud dlužníky. Nuže, učiníme jednou také sami něco pro sebe a ukažeme Výhodu, že zde mezi námi na tom "divokém" Západě také je trochu dobré vůle a obětavosti, a dokažme to odhlasováním a přijmutím tohoto malého rozpočtu. Cvičitel ten uspořádal by v každém sboru ku konci svého působení veřejné cvičení, z něhož polovina byla by místního sboru, a druhá polovice Ústř. Výb. Župy Západní ku krytí cestovního onoho cvičitele. Když o návrhu tomto (prvním) rozhodnete příznivě, peníze musí býti odevzdány do rukou Župního Výboru nejdéle do 1. dubna 1908.

2. (Druhý návrh.) Br. Franta Slavětinský, dosavadní společný cvičitel župní, hodlá, pakli se přihlásí dostatečný počet posluchačů, uspořádati 1-týdenní kurs cvičitelský, od 27. ledna do 2. února 1908 v síni Omažského "Sokola", každý den od 8. do 12. hod. ráno, a od 2. do 4. hod. odpoledne. Každý sbor může vyslati mnoho-li posluchačů bude chtíti. Výlohy posluchačů kryje sbor, který je vyslal. Rozhodnutí Vaše o tomto druhém návrhu musíme míti určité do 10. ledna 1908, tak aby kroky potřebné zahájeny býti mohly.

Poněvač, jak sami uznáte, jsou oba tyto návrhy velmi důležité a pilné, svolajte bezodkladně mimořádnou schůzi, pakli během tohoto měsíce pravidelnou řádnou schůzi již nemáte, a ihned po schůzi necht' tajemník Váš laskavě nám o výsledku sdělí. Opakujeme znovu: Jest nutno, aby odpověď Vaši měli jsme zde do 10. ledna 1908. Dále upozorňu-

jeme, že mnohé sbory již za delší dobu nezaslaly župních poplatků, jež obnášejí 10c ročně z každého člena, čili 5c každého půl roku. Dle opisů svých 1/4letních zpráv v I. a II. půlletí, kde udán máte počet členů, vše se dá Vámi lehce vypočítati, když Vám zašleme počet roků, za které nejste vypořádání.

Doufajíc, že oba návrhy s pravého stanoviska sokolského promyslíte a o nich příznivý úsudek si učiníte, znamenáme se za

Ústřední Výbor Župy Západní

Jos. J. Mík, starosta.

Oldřich J. Jelen, tajemník.

Omaha, Nebr., 26. prosince 1907.

ZÁPIS Ú. V. ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

č. 44. ze dne 16. prosince 1907.

St. Louis, Mo., 26. prosince 1907.

Starosta V. Šedivec zahájil schůzi. Ze zástupců nepřítomen Jos. Janda, M. Vimr, St. L.—Vimr suspendován. Zápis z min. schůze čten a přijat, jak zněl. Jednatel Široký odevzdává \$8.07 za drobný prodej slet. pohlednic. Náčelník Tříška opakuje starou stížnost svou na nepořádné zaslání zpráv náčelnických; dáno mu ku právu, by tyto vymohl přísným zakročením. Po té přistoupeno bylo k volbě členův Župy Stř. za rok 1908. Výsledek volby jest: pokladník P. Pit'ha; výbor početní Aug. Tesař, M. Ryska, Petr Plamínek; technický výbor: Aug. Tesař, Fr. Vuch, M. Ryska. — Společ. cvičení v E. St. L. dne 1. pros. konané, ohlášeno jako slabě navštívené: Mt. Pleasant Sokol 0, St. Louis Sokol 6, East St. L. Sokol 12; cena tentokrát povolena nebyla. — Poplatky za I. 1/4letí 1907 zaslaly sbory: T. J. Tyrš ze Cedar Rapids \$8.40, East St. L. \$2.00, Mt. Pl. \$2.00.

Příjem v této schůzi: Poplatky od sborů \$12.40, za pohlednice sletové \$8.07.

Vydej: Zástupci P. Pit'hovi jízdné do schůzí za rok 1907 60c, služné co pokladníku za r. 1907 \$1.00; náč. V. K. Třískovi služné za r. 1907 \$5.00, poštovné 70c; jednatele Fr. Širokýmu: služné \$10.00, poštovné \$5.48, jízdné do schůzí a jiné \$1.40, poštovné na rozesl. "Cv. L." \$1.28, pošt. zásilky peněžní 74c; zástupci P. Plamínkovi cestovné do schůzí 60c; zástupci Fr. Janovskému cestovné do schůzí 60c. — Příjem \$20.47, vydej \$27.40.

Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

XIV. finanč. zpráva jednatele Ž. Stř. N. J. S. za II. 1/4 l. '07.

Příjem:

Zbytek v pokl. z min. 1/4letí.....	\$220.13
15. dubna za odprodáný kolek.....	25
20. květ. Sok. Milwaukee popl. za II. 1/4letí 1906....	6.20
20. květ. T. J. Tyrš v C. R., popl. za II. 1/4letí 1906..	8.65

Úhrnem \$235.23

Vydej:

15. dubna za nár. kolky.....	\$ 1.00
15. dubna, Fr. Burian, evič. E. St. L. za duben.....	5.00
20. května, odměna Sok. Mt. Pl. při společ. cvičení..	3.00
20. května, odměna Sok. St. Louis při společ. cvičení..	3.00
20. května, borcům Župy Stř. ku V. sletu.....	50.00
20. května, Fr. Burian, evič. E. St. L. za květen.....	5.00

Úhrnem \$67.00

Celý příjem \$235.23

Vydej 67.00

Jest v pokladně \$168.23

Fr. Široký, jedn.

XV. zpráva jednatele Ž. Stř. za III. 1/4 l. 1907.

Příjem:

Z min. 1/4letí zbylo.....	\$168.23
19. srpna, Sokol Plzeňský, poplatky za I. půlletí 1907	20.50
19. srp. Sokol Praha, popl. za I. půlletí 1907.....	8.45
19. srp. Sokol St. Louis, popl. za I. půlletí 1907.....	10.00
19. srp. Sokol Milwaukee, popl. za I. půlletí 1907....	6.10
16. září, Sokol St. Louis, dopl. na I. půl. 1907.....	.05
16. září, Sokol Tábor, popl. za I. půlletí 1907.....	7.00
" " " " za zpěvníčky.....	.80

Úhrnem \$221.13

Vydej:

19. srp. za 500 sletových pohlednic.....	\$6.04
19. srp. clo z těchže	1.50
19. srp. doplatek na "Cvič. Listy".....	1.20

Úhrnem \$8.74

Příjem \$221.13

Vydej 8.74

Zbývá v pokladně.....\$212.39

Fr. Široký, jedn.

XVI. zpráva jedn. Župy Stř. za IV. 1/4 l. 1907.

Příjem:

Zbylo z III. 1/4 roku.....	\$212.39
21. října, S. Chicago, popl. za II. půl. '06, a I. půl. '07	25.95
18. listop. S. Slovanská Lípa, popl. za I. a II. 1/2 l. 1906	17.85
16. pros. Tyrš, Cedar Rapids, za I. 1/2 l. 1907.....	8.40
16. pros. East St. Louis, za I. 1/2 l. 1907.....	2.00
16. pros. Mt. Pleasant, za I. 1/2 l. 1907.....	2.00
16. pros. za prodané sletové pohlednice.....	8.07

Úhrnem \$276.66

Vydej:

21. října, Výk. Výb. za 150 výt. "S. A." pro agitaci..	\$ 7.50
16. pros., pokl. služné \$1.00 a jízdné.....	1.60
16. pros. náč. služné \$5.00 a poštovné.....	5.70
16. pros. jednatele služné \$10.00 a poštovné.....	15.48
16. pros. jednatele jízdné.....	1.40
16. pros. jednatele, peněž. zásil. a rozesl. "Cvič. L."..	2.02
16. pros. zástupcům E. S. L. jízdné za 4 schůze.....	1.20

Úhrnem \$34.90

Příjem \$276.66

Vydej 34.90

Jest v pokladně ku konci 1907 \$241.76

I starý tkadlec někdy přízi zmate — a přehlížeje 20 zpráv 1/4letních a celoročních v knize mé, shledal jsem, že v součtu položek za vydání, ve zprávě za IV. 1/4letí 1906, jsem chybně sčítal a sice: tolik a tolik a tolik, dělá 23 a napsal pod desetiny 2, sčítám s trojkou na jednotky atd., čímž jsem prohřešil 90c přirozeně. Však, ať ta zpráva již, i druhá po ní, totiž za I. 1/4letí 1907, byly v "S. A." uveřejněny, a ať početní výbor náš již několikrát "počítal", nepověděl mi nikdo z členů, ani z výboru, že tu chyba, až jsem si ji našel; ta však vleče se po celý rok '07. Nuž, necháme jí se vléci; zkrácena Župa tím nebude, neb nyní je dle posl. zprávy udáno na konci r. 1907 jmění movité Župy \$241.76 a vlastně jest ho \$242.76, což v I. 1/4letní zprávě za r. 1908 s novým jednatelem urovnáme. Knihu jsem veskrze si upravil správně. — Za celý rok 1907 dluhují sbory: Čes. Am., Slov. Lípa a Čechie; veškerých ostatních 10 sborů dluhuje pak za II. 1/4letí 1907. Zasílejte na nového jednatele, jak doleji uvedeno; úřad svůj složím 20. ledna.

Ctěným sborům a činovníkům Župy Střední:

Skládáje konečně po dlouhých čtyřech letech práci, jež mne již přemáhala téměř, úřad svůj u Župy naší, přeji Vám, byste v nástupci mém, snaživém, sokoliku Fr. Vuchovi, 2411 S. 11th St., našli činovníka pilného, k čemuž přeji si, byste mu obtížný a nezištný úkol jeho co nejvíce usnadnili, což ve Vaší moci jest. Dle těchto tří zpráv shledá každý z našich sborů, mnoho-li jest k Župě posud povinen. Po přečtení tohoto čísla již lze veškeré záležitosti vyřizovati s novým naším činovníkem. — Mé dojmy a zkušenosti ze života Župy, pokud tato sídlí v městě našem, pokusím se podati Vám později, i veškerá ona snažení Ú. Výboru Župy naší. Ku konci přeji Vám všem, bratři sokolici, blahého nového roku a mnoho chuti a ráznosti u vykonávání všech povinností svých, dobrovolných i povinných. S bratrským Na zdar! Váš
V St. Louis, 28. prosince, 1907. Fr. Široký, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA PROSINEC 1907.

Pros.	Příjem.	\$ c
3. Za těl. knihy, Biely, Allentown, Pa.	72	
4. T. J. S. Howells, Neb., za II. a III. 1907.....	26.70	
4. T. J. S. Žizka, Bruno, Neb., za III. 1907.....	7.80	
7. Za ohlášku v Sok. Amer.	7.50	
7. T. J. S. Milligan, Neb., dluh z r. 1906 za I. a II. a na III. 1907.....	65.40	
7. Za dva Památníky od Fr. Hrdého v Milligan, Neb.	2.50	
7. Č. Sl. Sokol v Bayonne, N. J., za III. 1907.....	6.20	
11. T. J. S. Nová Vlast v Cleveland, O., za III. 1907.	23.30	
12. Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00	
12. Předpl. na Sok. Amer. od E. B. Erben, St. Louis.	.75	
14. T. J. S. Ord, Neb., za II. a na III. 1907.....	11.00	
18. Za těl. knihy, Pávek, Hopkins, Minn.	.68	
19. T. S. D. a Paní v L. I. City N. Y., za III. 1907.....	1.80	
21. Předpl. na Sok. Amer. od T. J. S. Slavie, Chicago, za r. 1906—1907	1.50	
21. Sok. Jed. Blesk do fondu pro sjezd za r. 1908....	22.70	
21. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., za IV. 1907....	11.40	
21. T. J. S. Seattle, Wash., na III. 1907.....	6.00	
23. Polovina výtěšku ze závodů župy vých. v Newarku, N. J.	58.12	
24. Sokol Čech, Cleveland, O., za I. 1907.....	100.00	
24. T. J. S. Dodge, Neb., za III. a IV. 1907.....	18.20	
24. T. J. S. Omaha, Neb., za III. a IV. 1907.....	119.70	
26. Sb. Sok. Libuše So. Omaha, Neb., za IV. 1907....	3.35	
28. Za oznámku v Sok. Amer.	8.00	
30. T. J. S. Horník v Dillonvale, O., za nové členy..	6.00	
30. T. J. S. Milwaukee, Wis., za III. 1907.....	36.90	
30. T. J. S. Timken, Kans., za II. a na III. 1907....	4.40	
31. Za ohlášení v Sok. Amer.	6.00	
31. Za těl. knížku od Ant. Myslivečka, N. Y.	.10	
	\$633.32	
Hotovost z minulého měsíce.....	\$5,689.32	
Úhrnem	\$6,322.64	

Pros.

Vydání.

4. Za 5107 výtisků S. A. s výpravou a poštovním pro listopad t. r. Nár. Tisk. v Chicagu.....	\$208.40
4. Za kresby do knihy ženský těl. od br. J. Čermáka	61.00
4. Za těl. knihy od Č. Lid. Knihkupectví v N. Y.	14.83
6. Za vypracování sborových diplomů pro nové jednoty, p. V. Šedivý.....	3.00
7. Expres úředních listin a těl. knih do Dillonvale, O., a cuts do tiskárny.....	1.75
19. Vrch. poř. S. A. Dr. J. Rudíš-Jičínský za prosinec	30.00
19. Výp. poř. S. A. za měsíc prosinec br. A. Hallerovi	10.00
19. Výp. poř. S. A. za měsíc prosinec br. J. Čermákovi	10.00

21. Služné spol. cvičiteli Župy Západ. od 21. srpna do 21. září t. r. br. F. Slavětinský.....	60.00
28. Předpl. na Sborník Sokolský za r. 1907 a za r. 1908 pro br. A. Hallera.....	1.64
31. Vyplacená procenta jednateli z ohlášek v S. A. za r. 1907 br. T. Štefkovi.....	18.30
	\$418.92

Příjem	\$6,322.64
Vydání	418.92

Hotovost	\$5,903.72
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$1,267.92
Fond pro běh cvičitelský.....	42.85
Na darech T. J. S. San Francisco.....	11.50
Základní fond Nár. Jed. Sokolské.....	300.00
Na Germania Savings Banku.....	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku.....	2,450.00
Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sokolské.....	1,003.72
Úhrnem	\$5,903.72

V posledním čísle Sok. Amer. vyzval jsem a slušně požádal, by mě zaslány byly čtvrtletní zprávy a dosud jsem žádných neobdržel. Za II. a III. čtvrtletí dluhuji zprávy T. J. S. Oklahoma City, T. J. S. Wilber, Neb., třetí čtvrtletní zprávu dluhuji Sok. Plzeň Chicago, T. J. S. Brainard, Neb., T. J. S. Philadelphia, Pa., Č. A. S. St. Paul, Minn., Sok. Čech, Cleveland, Sok. Plattsmouth, Neb., Sok. Lorain, O., za druhé a třetí čtvrtletí sokolky z Omaha, Neb. a Newark, N. J., za III. čtvrtletí a II. a III. T. S. Dívek a Paní v New Yorku. Doufám, že sbory zprávy ony zašlou, abych nemusel oznámiti je ve V. V. na suspendování.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

VÁŽNÝM ČLENŮM VÝK. VÝBORU SVAZU SVOBODOMYSLNÝCH A VŮBEC VŠEM UPŘÍMNÝM SVOBODÁŘŮM.

(Zasláno Dra. Išky.)

Dočetli jste se, že jsem vystoupil ze Svazu Svobodomyšlných. Bylo by mou povinností osobně oznámiti a vysvětliti krok ten, jak oněm členům V. V. (v Chicagu i venkovním), kteří se Svazem upřímně smýšleli, tak i oněm četným přátelům, kteří mně v práci pro sjezd a Svaz s nadšením podporovali. Pro nedostatek času nemohu dopsati nikomu soukromně a prosím, aby toto veřejné vysvětlení přijali se stejnou laskavostí, jako dopis soukromý. Jsem úplně vyléčen z naděje, že je možnou společná práce s lidmi, kteří bez ohledu na právo, jednatí řád a slušnost dělají jménem Svazu takové věci, jež jsou v přímém odporu proti všemu, co sjezdem a Svazem bylo obmyšleno. Mám dosti trpělivosti i energie, ale nahlédl jsem, že marné by bylo všechno namáhání. Kdyby se i spojili místní rozváznější členové V. V. s venkovními a jako většina chtěli zabrániti zhoubné činnosti menšiny, nic to neprospěje. Menšina udělala by si usnešení většiny jen posměch ve svých listech vše by zkroutila, pravdu zamlčela, lži šířila a při nejbližší příležitosti, až by ve schůzi místního výboru za nepřítomnosti rozváznilých členů měli nahodilou většinu, vše by zase “znovu-uvázili” a zvrhli. Takovou “činností” Svazu byli bychom jen ku posměchu všem nepřátelům svobodomyšlnosti a myšlenka spojení svobodomyšlných krajanů v jeden celek, byla by na vždy pohřbena.

Nevzdávám se naděje, že k tomuto spojení přec ještě v budoucnosti dojde nemohut' věřiti, že by několik planých křiklounů a umíněných násilníků mohlo trvale toto spojení mařiti. Víím, že něco — třeba jinak dobrých, ale méně prozíravých — jednotlivců a snad i spolků dá se na čas oklamati, ale víím také, že za poměrně krátkou dobu poznají ty, jimž důvěřivě sedli na lep, a pak přijde doba pro utvoření skutečného Svazu. Zkušenosti prvního zmaře-

ného pokusu budou při tom ku nemalému prospěchu těch, kteří znovu za týmž účelem budou pracovat.

Ukázalo se, že na sjezdu, kde vedle vážných a zodpovědných delegátů spolků také zasedají a nejvíce křičí nikomu nezodpovědní jednotlivci, nelze položit pevný základ ku Svazu. Počneme tedy jinak — počneme pozvolným soustředěním. Máme "Ústřední Svobodnou Obec", v níž sdruženo již 30 Svob. Obcí z různých států. Nuže, zakládejme nové Svobodné Obce a mimo to přijímejme do svazu Ústřední Sv. Obce každý spolek, řád a sbor, jenž se vysloví pro klidnou, vážnou práci ku šíření pokroku, ku zvelebení českého svobod. školství, ku rozkvetu svobodomyšl. Jednot a pro součinnost se stejnmýšlejšími jinonárodními organizacemi.

Ústř. Sv. Obce at' vykonává práci všeobecnou, všem připojeným organizacím prospěšnou; at' rozesílá látku, jež by byla vhodnou ku povznesení schůzí jak Svob. Obcí, tak řádových — at' vysílá po našich osadách české učitele (i zpěvu a hudby znalé) — at' vypracuje učební pomůcky, jež by usnadňovaly těžký úkol učitelský těm, kteří se obětují pro udržení české řeči v našem dorostu a ujmají se vyučování tam, kde nemožno vydržovati odborně vzdělané učitele — at' pěstují styky se světovým sdružením "Volné Myšlenky" i s americkými korporacemi. Místní organizace (Svob. Obce, řády, Sdružení, Stráže) at' obstarávají drobnou práci na poli svobodného smýšlení ve svém dosahu.

Takovým způsobem sesílá "Ústřední Svob. Obec" v krátkém čase a pak teprv svolíme sjezd zástupců organizací, k ní připojených, předložíme veřejnosti přehled práce vykonané a vytkneme si další úkoly. Tak dojdeme postupně ku skutečnému "Svazu," jenž bude důsledně i svorně pracovat a také důstojně reprezentovati svobodomyšlné Česťstvo. Tím bude dosaženo vše, co bylo skutečným účelem sjezdu. V tom směru chceme věrně pracovati cestou naznačenou.

Plodná práce byla a jest nemožnou ve společnosti lidí, kteří mají i pro nejlepší úmysly jen posměch a pro nejzdařnější práci jen bláto. Z činnosti "Svazu Svob." v jeho nynějším složení nemůže nikdy vzejít pro svobodomyšlnost nic dobrého — jen sváry, rozklad a záhuba. To vidím a proto se takového "Svazu" zříkám.

Jsem přesvědčen, že upřímní svobodáři schválí toto mé rozhodnutí a že přiloží jednotlivci i spolky a řády pomocnou ruku ku vykonání práce, kterou konati chceme v "Ústřední Svob. Obci." S upřímným pozdravem
V Chicagu, 27. prosince 1907.

Dr. Fr. Iška.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York 6. ledna 1908.

Náměstek K. E. Hrbek zahájil v nepřítomnosti starosty F. Martyného schůzi. Týž byl cmluven a později se dostavil. Ze členů scházeli: A. Jahoda a sestra A. Veselá.

Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

T. J. S. Podlipný zaslal dopis, v kterém oznamuje, že přípravný výbor pro sjezd N. J. S., který má být v Detroit, Mich., odbývá, určil den 17. srpna. K zahájení sjezdu V. V. odporučuje 24. srpen, tak aby byla dána jednoteli příležitost sestavit úplnou zprávu.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. v Howells, Neb.

Vrchní poradatel br. J. Rudiš-Jičínský zaslal obšírný dopis stran brožurky jím spracované "Dějinami Sokolstva Amerického" a oznamuje, že nechal udělat dva euty do knížky oné. Zároveň oznamuje, že uvedl T. J. S. St. Paul, Minn., do svazu N. J. S. a zaslal účet za ztrátu času a cestovné v obnosu \$20.00. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

Vrchní náčelník br. A. Haller zaslal dopis, v kterém si stěžuje na liknavost rozličných jednot v zasílání náčelníckých zpráv, čímž ovšem pak jest zdržován se svou zprávou. Vyzývá náčelníky tedy, aby mu zprávy zaslali v čas a jemu jeho práci usnadnili. — V. V. N. J. S. souhlasí s br. Hallerem, neboť jest již na čase, aby náčelníci se ze spánku probudili a svou povinnost vůči svým jednotám a N. J. S. lépe zastávali a zprávy v určitý čas na patřičné místo zaslali.

T. J. S. Horník oznamuje, že obdrželi veškeré úřední listiny, tiskopisy a tělocvičné knihy jednatelem jim zasláné.

T. J. S. Cleveland zaslal dopis, v kterém se táže, zdali zápisy V. V. jsou dle jednání ve schůzi v "Sokole Amer." uveřejňovány, aneb jsou-li v redakci upravovány. Uloženo zapisovateli T. J. S. Cleveland dopsati a jim oznámiti, že jednání a schůze Výk. Výb. se odbyvá v městě New Yorku a následkem toho se též musí psát protokol v městě New Yorku a nikoliv jinde.

T. J. S. Tyrš Cedar Rapids žádá o poshování poplatků. Žádosti vyhověno.

Čes. Slov. T. J. S. v Haverstraw se hlásí v počtu 12 členů do svazu N. J. S. a zároveň zasílají patřičný poplatek. Žádost tato byla přijata a shora uvedený sbor byl dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášen.

Účet Nár. Tiskárny za výpravu a tisk Sok. Amer. za měsíc prosinec v obnosu \$208.40 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za 2 euty v obnosu \$2.70 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za euty do tělocvičné knihy br. Čermákem zpracované v obnosu \$143.88 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za 8 eutů do "S. Am." v obnosu \$34.70 přijat a k vyplacení odkázán.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy Plzeňskému Sokolu, T. J. S. Omaha a T. J. S. Plattsmouth, Neb.

Následující jednoty zaslaly zprávy a poplatky: T. J. S. Howells \$26.70; Bruno \$7.80; Milligan \$65.40; Bayonne \$6.20; Nová Vlast \$23.30; Ord \$11.00; Baltimore \$70.60, do fondu na sjezd \$22.70; Curtis Bay \$11.40; Seattle \$6.00; Čech \$100.00; Dodge \$18.20; Horník \$6.00; Milwaukee \$36.90; Timken \$4.40; Cleveland \$37.30; Clarkson \$8.70; Plattsmouth \$12.60; Svornost \$15.20, do fondu na sjezd \$4.90; Fugner \$23.80, do fondu na sjezd \$7.60; vkladné T. J. S. v Haverstraw \$10.00. Sokolky Baltimore \$4.10, Sokolky Plattsmouth \$1.80, L. I. City \$1.80. Polovina ze závodů Župy Východní \$58.12. Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Pozoruhodná novinka na poli písemnictví našeho, již spisovatel zavděčí se kruhům nejširším — zvláště však přátelům vyprávění o těch bývalých "zlatých časech" i těm, kdož přichází do "Velkého New Yorku" shlédnouti jeho krásy, jeho památky a znamenitosti. Některé ty kamenné a jiné památky jsou v knize skvělostně ilustrovány, ba najdete tu obrazy míst, jež z minulosti zbyly, aby byly podnětem dnešní mohutnosti. Kdo má zájem o pěknou knihu a čtení poučné i zajímavé zároveň, objednej si "Velký New York", jakž napsal Jar. E. S. Vojan. Vyšlo tiskem a nákladem "New Yorkských Listů". Umělecky provedený obal slouží R. Růžickovi jen ku etí, jako pěkný jest obraz titulní. Dějiny New Yorku jsou zajímavé a ony o české čtvrti ještě více. Stat' o "Prvém českoslovanském spolku" vyňata jest z našeho pojednání o Náprstkovi v "Osvětě Americké". Dnešní Velký New York jest popsán důkladně a k průvodci přidělena jest pěkná mapa.

"Památník" Sokola Polského v New Yorku u příležitosti 15 letého výročí vydaný jest nejen slíbené úpravy, ale ozdoben zejména ilustrací úvodní, jež reprodukuje jest štítu práce vypouklé, znázorňující Sokola polského doma a v Americe. Obraz Tadeáše Kościuszky jest skvostný portrét. Pak následuje braz praporu sboru a družstva cvičících. **"Píseň Sokolů polských v Americe"** jest příspěvek Marie Konopnické. **"Jednota žití, smrt v rozkolu"** článek St. Osady, pořadatele **"Sokola"**, pak jsou **"Zásady sokolské"**, **"Črta z dějin hnízda č. 7. v New Yorku"**, **"Pochod Sokolů"**, **"Zdravice"** ze Lvova, z Nového Žatece, Svazu Polského Sokolstva a úvaha naše: **"V před a zase jen v před,"** Seznam členstva, pořad atd.

Naším cvičitelům, již znají anglicky, doporučujeme knížku vydanou v Milwaukee, Wis., **"Freidenker Pub. Co."** a sice pod názvem: **"Successful Drills and Marches"**. Jest návod to k náviku reje, tří druhů pro žactvo, cvičení s činkami, s šátky pro začky, taneček s dřeváky, hollandské cvičení a mnoho jiných, jakž sestavila G. Williamsowa-Lungrenová. Knížka stojí 50 centů. Různá ta cvičení hodí se zejména na veřejná.

"Noviny pro malíčky", ročník třetí, vydaly **"Ženské Listy"** v Chicagu, Ill., 1297 Central Park Ave. Kdo dovede oceniti význam výchovy naší mládeže, zejména tu u nás v tom našem prostředí, uvítá tuto knížku jakožto neobyčejně cennou četbu, již ani nelze s dostatek mládeži odporučiti. Pravda nám milejší by bylo ještě, kdybychom my svobodomyšlní měli takové a podobné pomůcky, s nějakou tou volnou vložkou a ilustrací americkou. Spůsobili bychom nejen hojně potěšení našim dětem, ale oživil i živou lásku ku všem těm našim snahám svobodomyšlným. Knížka vypravena jest vkusně a jsou tu články napínavé a hned zase tklivé na 208 stranách a jen za 50 centů. Při tom za tutéž cenu lze obdržeti i dříve vyšlé ročníky prvý a druhý.

Dále obdrželi jsme opět **"Sbírku poučných rozprav"**, z knihy **"Facts Worth Knowing"**, překladem J. J. Krále, nákladem **"Stráže Osvojených"**. Cena knížky 10 centů. Za tak malý obnos tolik poučení, tolik fakt, jež každý svobodomyšlník by znáti měl a ve své knihovně měl by mít i pro členy své rodiny. Vedle toho došla nás Petra Kropotkina rozprava o: **"Anarchistické morálce"**, vydaná nákladem **"Volných Listů"**, 356 E. 78th St. v New Yorku. Cena 5 centů. Také dostali jsme **"Přednášky prof. T. G. Masaryka"**, vydané V. V. Svazu Svobodomyšlných v Chicagu, Ill. Cena rovněž 5 centů.

Pro naše cvičitele rozhodně znamenitá pomůcka jest list věnovaný tělesným cvičením mládeže **"Výchova Tělesná."** Letos jest to šestý ročník listu, který hned při svém založení zjednal si nejširší přízeň v kruzích Sokolstva a pro svůj cenný obsah v žádném sboru neměl by scházeti. List jest nejen rukověť cvičitele, ale i rádce učitele tělocviku. Letošní ročník nezůstává co do obsahu za předešlými, zejména i co se týče tělocviku ženského slibuje pracovati důrazněji. Článek **"Vedení ku slušnému chování tělocvikem"** jest zvláště pěkný, tak jako zpráva o druhém mezinárodním sjezdu pro školní zdravotnictví v Londýně, Základ soustavy osově, Tvary a způsoby skoku atd. Předplatné ročně 7 Korun. Adresa: Brno, d'Elvertova tř. č. 9., Moravia, Europe.

Radujeme se vždy, kdykoliv tato rubrika listu našeho vykazuje ty mnohé ukázky prací písemných, zejména když i jedná se o ukázky tvorby duševní z té česko-americké dílny. A tentokrát jest těch ukázek věru dosti. Musíme však nevyhnutelně poukázat ještě na pěkně vypravené číslo vánoční odborného listu **"Hospodáře"**. Nejen titulní obraz hned na prvý pohled, že oko vaše upoutá, ale obsah sám bude vás zajímat, aspoň v některých částech protože tu skoro pro každého něco zvláštního a dobrého. **"Vánoční"** báseň Svatopluka Čecha jest pravý skvost a za ní jde jedna

práce lepší druhé, jakoby na důkaz, že pořadatelstvo i Národní Tiskárna pilně pracovali a dali si opravdu záležet. Předplatné ročně jen dollar. Redaktorem jest J. Em. Kroupa. Dopište si o toto číslo.

Novinka, jež rozhodně bude naše kruhy zajímat, jsou povídky E. St. Vráze, vydané nakladatelstvím Topičovým v Praze. Předplatné na povídky exotické na 10 sešitů jest \$1.50 a z dalekých světů \$1.20. Můžete si objednat u Českého Lidového Knihkupectví, 347 E. 72nd St., New York. Vráz ukazuje, že rozumí i dětskému srdci i vylovil z bohaté zásoby své pravé perličky, jež jistě vyplní své poslání. Jeho povídky jsou skutečným zjevem pozoruhodným v naší původní literatuře. Doporučujeme vřele. U této knihkupectví dostati lze též český Katalog bibliografický za léta 1898—1903, cena \$4.50. Pomůcka znamenitá zejména pro knihovníky.

LISTÁRNA REDAKCE.

J. Z. v M.: Jest system zápasní ovšem a nezahrnuje v sobě všechny způsoby nyní všestranně a pilně pěstěného tělocviku Japonců. Obrana pravda vydatná. Vyslov jin-jitsu.

Š., Cleveland: Nehodí se.

Č. B., Chicago: Pamatuj si, že kašel jest vlastně dychaní násilné, kde příroda snaží se zbavit hleny v průduškách. Omývání hrudníku studenou vodou utužujeme se někdy a zabráňujeme objevení se nových vzplanutí.

L.: Musíš udat podrobnou adresu. Nemůžeme znáti každého člena celé naší jednoty a v celých Spojených Státech. A přiznáme bez mučení, že se na jméno takové nepamatujeme vůbec.

V., Cleveland: Přečti si stanovy.

V. S., N. Y.: Tanec, umění rhythmického pohybování těla. Byl u starých národů nejen zábavou, ale i obřadem náboženským. Vždyť již židé tančili kolem "zlatého tele." **"Dance macabre"**, značí tanec mrtvých, jest ze středověku, jako na důkaz moci smrti nad životem. Tanec sv. Víta jest dnes název pro chorobu zvanou chorea.

E. F. S. O., Neb.: Zákon o čistých potravinách platí ovšem i pro jatky. Vládní dozorcové každý kus takový zabaví a zničí, leda by se jednalo o pouhé zvětšení žláz. Příčné náklady tu není. Jen se až podruhé opět, rádi vyhovíme.

VOLBY.

Následující sbory zaslaly jména nově zvolených činníků na r. 1908:

— Sokol Chicago: Starosta Adolf Rys, náměstek Ant. Červenak, taj. Jos. Zeman, účetník Vil. Otcovský, náčelník Václav Lukeš, praporečníci Jan Vorel a Mat. Rozhoň; účet. výbor: V. Koss, Ant. Svoboda, J. A. Černý; zástupci do školy Vojta Náprstek: Frant. Rek a Jos. Uhlíř; do sboru pro dobro sob. a ned. škol: Václav Baloun; do útulny a sirotčince Josef Plaček; do sdružení spojených spolků Ant. Čermák, Jos. Uhlíř a Vác. Roubal; dopisovatel Ant. Svoboda.

— T. J. S. Čechie: Starosta Vác. Kotek, náměstek Petr Churaň, tajemník Václav Vyletal, účetník Vác. Kubálek, pokladník Fr. Plaček, domácí správce Jos. Souček; správní výbor: Jos. Hlaváček, Jan Rostochil st., Čeněk Křišťan; náčelník Vác. Kubálek.

— Plzenský Sokol: Starosta Fr. C. Layer, náměstek Boh. Vacek, tajemník Fr. Hartman, účetník Wm. Bláha, pokladník Fr. Šiška; sbor důvěrníků: Jos. Babka, Fr. Bauml, Jan Klaus; náčelník Ant. Hejda, podnáčelník Boh. Unger; zástupci do sjezdu N. J. S. Ant. Haller, Jan Šiman; dopisovatel Jan Šiman.

— Sok. Jednota Blesk v Baltimore: Starosta Fr. Posa-

vád, náměstek Fr. Hranička, tajemník a dopisovatel Fr. Elsnie, účetník Jan Frane, pokladník Fr. Kadan, knihovník Albert Tábořský, domácí správce Jos. Bříza, náčelník a vrchní cvičitel Fr. Štětko.

— T. J. S. Plattsmouth, Neb.: Starosta Ed. Donát, náměstek Ant. Kaňka st., tajemník Filip Roučka, účetník Fr. Kalašek ml., pokladník Václav Říbal; výbor majetku Václav Pukmayer, domovník Vinc. Pilný, náčelník Ant. Kaňka.

— T. J. S. Milwaukee: Starosta Tonda Pittner, náměstek Jan Štamberg, zápisník Franta Hrdlička, účetník Leo. Erlich, pokladník Tonda Moudrý, důvěrník Josef Zelenka; účet. výbor: Franta Moudrý, Jan Beneš, Tonda Šabart, náčelník Jan Zahorík, cvičitel Albert Kostlán, praporečníci Franta Kostlán, Josef Libra, Václav Pecedník.

— Česko Slovenský Sokol v Bayonne, N. J.: Starosta Jan Batka, náměstek Fr. Blábolil, účetník Josef Řezanka, tajemník Ondřej Požárek, pokladník Rom. Blábolil, náčelník Jar. Mašin, podnáč. Jos. Řezanka.

— T. J. S. East St. Louis, Ill.: Starosta Jar. Šváb, náměstek Jos. Šlechta, tajemník Emil Plamínek, účetník Fr. Kopřiva, pokladník Jan Vrzal, domácí správce Tom. Janovský, podnáč. Jos. Malý.

— T. J. S. Fugner v Long Island City, N. Y.: Starosta Ant. Bechinský, náměstek Václav Vančura, tajemník Jan Červený, účetník Josef Svoboda, pokladník Josef Kopecký, náčelník Eduard Vokál, podnáčelník Vojtěch Filip, hospodářský správce Frank Votke; praporečníci: St. Kostka st. a Fr. Červený; účetní výbor: Ant. oskočil, Ant. Polák ml. a St. Kostka st.; dopisovatel do Sok. Am. Václ. Vančura.

NOVÍ, ODSTOUPILÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijati byli: Karel Tavík a Josef Losko.

— Do Česko Amer. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., přijati byli: Ant. Podhora, Jos. Stehlík, Jan Pihál, Jan Tesař. — Navrženi byli: Jan Kadlec, Jos. Kulháněk. Od T. J. S. v Seattle, Wash., přestoupil Vác. Pěchoušek.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Alois Straka a Vác. Procházka. Přestupní listinu k T. J. S. Horník Dillonvale, O., obdržel Jan Chejstovský. Odstupní listinu obdržel Frank Chejstovský. Omylem oznámeno bylo, že Josef Ntrefa pro neplacení příspěvků byl vyloučen; tento se úplně vyrovnal a jako řádný člen odstupuje.

— Od Sok. Tyrš v Newburgh, O., odstoupili Frant. Horn, Ant. Havelka, Jos. Jelínek.

— Do Sok. Nová Vlast v Clevelandu přijati byli: Ed. Vondráček, Josef Hašek, Josef Gotfrýd, Rud. Mokráček, Josef Hácha, Karel Noska. Vyloučení pro neplacení příspěvků byli: Ant. Dohnal, Karel Liskovec, Jan Soldát, St. Havelc, Ed. Klíma.

— Do T. J. S. Omaha přijati byli: J. W. Novák, Jos. Pelikán, ml. Suspendován na neurčitou dobu pro poškození sboru Otakar Charvát.

— Do T. J. S. So. Omaha přijati byli: Leo Kraus, Josef Kučera, Anton Koubský, August Fajman, Anton Janovský.

— Od T. J. Sokol Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., odstoupili Josef Severa a Ant. Červ.

— Z T. J. Sokol v Oklahoma City vyloučení byli pro neplacení příspěvků: Jos. Ambrož, F. R. Rozzel, Fr. Remeš, Fr. Vrána.

— Od T. J. S. v Milwaukee odstoupil August Erns.

— Z T. J. S. Hvězda Západu v Black Wolf, Kans., vyloučen byl pro nepořádné chování Jos. Adámek a odstupní listinu vyzvedl si F. J. Jilka.

— Do T. J. Sokol v Dillonvale, O., přijati byli: Václav

Frank, Frant. Švare, Frant. Plechatý, Ferda Šteffl, Ludvig Šteffl, Jaroslav Šteffl, Louis Havelka, Ferda Doležal, Fr. Wild, Ludvig Karnosh.

— Do T. J. S. v Bayonne, N. J., přijati byli: Ant. Němce, And. Hamady, And. Wýrostko, Josef Ukeresty, Theodor Kaminský.

— Z T. J. Sokol v New Bedford, Mass., vystoupili Vilém Čouza, R. Kobza, Ant. Hirschlag.

— Z T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md. vyloučení byli pro neplacení: Ladislav Lambert, Václav Svoboda, Frant. Netik. Odstoupil Alois Mynařík.

— Do T. J. S. East St. Louis přijati byli: Jakub Mužík, Václav Machac, Frank Zemánek. Vyloučení pro neplacení byli: Jos. Fričer st. a Jos. Fričer ml.

— Do T. J. St. Louis přijati byli: Jos. Morávek, Fr. Kroupa, Josef Liška, Fr. Pešek, Jos. Listopad, Fr. Melč, Fr. Šinko, J. Vondráček, Bernard Švarcokpf. Odstoupili Jos. Soelch, K. Flaskal, Pl. Kennet, Jiří Štěpánovič, Jakub Kadera, Frant. Kúrka st. Suspendován na 6 měsíců Jos. Jiříček. Vyloučení: Turina Jan, Kanta Fr., Brod. Štěp.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Josef Klička, Emil Babka, Jos. Pošvie, Alb. Novotný, Ed. J. Forst, Morris Sabbath. Odstoupili: Rob. Rabas, Jos. Bílek, Jos. Komor us, Rud. Harmach, Vác. Červenka. Vyloučení pro neplacení příspěvků byli: Václav Bláha, Anton Červenka, Jan Černický, Sid. Chmelík, Jan Čapek, Jan N. Duha, Ed. Daněk, Ed. J. Hrdlička, Ant. Hlávka, Boh. W. Markvart, Jan Michálek, Vác. Novák, Jan J. Pitner, Jan Pletka, Štěpán Popovich, Jos. Rott, Jar. B. Šimonek.

— Do Sok. Chicago přijati byli: Jaroslav Doubek, Tomáš Kočka, Frant. Veselý, Stanislav Reigl, Jan Kadlec. Odstoupili: Valter Machek, Václav Hanzlík.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu uveden byl Jiří Šůma.

— Z T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., vyloučení byli: Jos. Ulč, Jos. Staněk, J. L. Břicháček. Suspendován na 6 měsíců Jos. Jadrníček pro porušení kázně. Odstoupili: Fr. Vondráček, Jos. Tlapa, Blažej Hajšman ml., Fr. Ditr. Přestoupili Adolf Mach k Sokolu Chicago, Jos. Zadražil k T. J. S. Seattle, Wash.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Plattsmouth, Neb.: Benedikt Slapnička, nebere list z pošty.

Chicago: Slovanská Lípa: R. Roth, 769 Tripp Ave., není takové číslo. — Jan Brom, 119 W. 12. St., se přestěhoval.

Plzenský Sokol: Paul Kolena, 1854 W. 47. St. se přestěhoval. — Fr. Mikulík, Harlem & Central Ave., přestěhoval.

Tábor: Al. Záviš, R. R. 1, Cooper Sta., Racine, Wis., není znám na té cestě.

Lucas, Kans.: Vác. Kozel, přestěhoval se.

Prague, Okla: Jan Zabloudil, nebere list z pošty.

San Francisco, Cal.: J. W. Holetz, 529 Hickory Ave., přestěhoval se.

New York: Jos. Hopp, 675 Wales Ave.; J. Vilímek, 214 E. 69th St.; R. Holub, 415 E. 72. St.; R. Cochnař, 332 E. 74. St., od T. J. S. New York, přestěhovali se.

Crabtree, Oregon. Br. Ant. Ronerovi zaslali jsme "S. A." na adresu 506 Union Ave., Portland Ore., jak nám bylo udáno.

VYHLÁŠKA.

T. J. Sokol v Milwaukee zadá místo cvičitele pro příští období. Žádost necht' laskavě zašle uchazeč na zápisníka sboru. Další podmínky a vysvětlení se hned zodpoví.

Za T. J. Sokol v Milwaukee

Franta Hrdlička, 764 — 15th St.,

Milwaukee, Wis.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesar, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze obdává se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gav and Preston Sts.; tajemník Fr. Elsnie, 2020 E. Preston St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Ondřej Požárek, 73 Prospect St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 240 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52 21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3712 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Josef Ladislav, 619 Westmont St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kvliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 24 Peckham St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Votříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 296 Earl St.

Čes. Slov. Těl. Jednota v Haverstraw, N. Y., taj. Rud. Pick.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Stibr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Trška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stibr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stibr, Jos. Jilek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolovně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Fr. Cada, 9413 Cumberland Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4509 Czar St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3439 Carlisle Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Frant. Jiše, 9913 Sophia ave.

Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Cha les St., taj. Václav Mužik, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinal St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabec St.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O.; tajemník Ceněk Doležal box 34.

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náměstek a náčelník V. K. Trška, 2039 Russell Ave; podnáčelníci: J. Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids; jednatel Frant. Vuch, 2411 So. 11th St.; pokladník P. Pitha; A. Tesar, Fr. Siroký, M. Ryska, J. Janda, P. Plamínek. Schůze v "Sokole", 9th a Allen Ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St., taj. Vác. Vyletal, 432 N. Homan av.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni: Patronátu C. S. P. S.; taj. Frant. Pek, 4816 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Rálišho, 1116 N. 3rd St., taj. E. Plamínek, 1102 N. 3. St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 281 Goodline St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul a 7. Av.; taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta J. J. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Frank J. Říha, Jos. Vanásek, Marie Chval, Pavlína Michal. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jíchů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni C.S.P.S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrníček.

T. J. S. Jíří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., 2. neděli. Tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sefčík, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůněk.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

T. J. S. Seattle, Wash., taj. Vác. Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Všehrad, Lucas, Kans., taj. Jarosl. Sládek.